

1. நாள் செய்வதை நல்லவர்கள் செய்யமாட்டார்கள்

கவர்னர் நம்முருக்கு வந்து மக்கள் குறைகளை நேரில் கேட்கும் நேரம், Lions club eye camp கண் வைத்திய முகாம் நம் கிராமத்திற்கு வரும் சமயம், அதனால் பரிகாரம் தேடுபவர்களுக்குப் பொன்னான நேரம். அந்த நேரத்தைத் தவற விட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு பெரிய நஷ்டம்.

முதலாளியிடம் கோள் சொல்லியே பிழைத்து வருபவன் உன் எதிரில் உட்கார்ந்து இருக்கும்வரை, முதலாளி சம்பந்தப் பட்ட விஷயத்தைப் பேசாதே என்றால் அது புத்திசாலித்தனம். அவன் எழுந்து போன பிறகு பேசினால் நல்லது. அவன் இருக்கும்போது பேசினால் ஆபத்து.

நல்ல நேரம் என்பது கவர்னர் வரும் சமயம் போன்றது. கெட்ட நேரம் என்பது முதலாளியின் ஆள் இருக்கும் நேரம் போன்றது. நல்ல நேரத்தில் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதால் மட்டுமே அது பூர்த்தியாக முடியும் என்ற உண்மையையும், கெட்ட நேரத்தில் செய்வதால் மட்டுமே அது கெட்டுப்போகும் என்ற உண்மையையும் கண்டுகொண்ட முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு நாளையும், நாழிகையையும், நட்சத்திரம், திதி, அமிர்தவேளை, விஷநேரம் என்று பாகுபாடு செய்திருக்கின்றார்கள். இவையெல்லாம் சக்திவாய்ந்தவை என்பது உண்மை. நான் நேரம், காலம் பார்க்காமல் வேலைசெய்து பெரிய செல்வம் சம்பாதித்திருக்கிறேன், என்னை நேரம் என்ன செய்யும் என்பவர் தன் நினைவுக்கு எட்டிய வரை தனக்கு முக்கியமான செயல்களை ஆரம்பித்த நாளையும் வேளையையும் குறித்து இன்று பழைய பஞ்சாங்கத்தில் பார்த்தால், அவை அவரை அறியாமல் நல்ல நேரமாக அமைந்திருக்கும்.

“நல்ல நேரம், கிரகபலன், எல்லாம் தானே கூடிவருகிறது” என்பார்கள். அதேபோல் நான் தொட்டதெல்லாம் வீணாகப்போயிற்று, நானும் நேரம் காலம் பார்ப்பதில்லை என்பவரும் தன் பழைய செயல்களை ஆரம்பித்த நேரங்களை இப்பொழுது ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவை கெட்ட நேரங்களாக இருக்கும்.

“நான் ஸ்ரீ அரவிந்தரை ஏற்றுக்கொண்டேன், அதற்கு முன்பும், அதன் பின்பும் இதிலெல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை” என்றவரிடம் ஜோஸ்யத்தில் அதிக நம்பிக்கையுள்ளவர் ஒருவர், உங்கள் வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நல்லதாகக் கருதுவது எது என்றார்? உங்களுக்கு ஞாயிறும், வியாழனும் வாரத்தில் நல்ல நாட்கள், சொல்லுங்கள் ஆராய்வோம் என்றார். ஸ்ரீ அரவிந்த ஆஸ்ரமம் வந்து அன்னையை முதலில் பால்கனி தரிசனத்தில் பார்த்ததே என் வாழ்நாளில் உயர்ந்த நல்லது என்றார். அந்தத் தேதி நினைவிருந்தால் அது நிச்சயமாக ஞாயிறு அல்லது வியாழனாகத்தானிருக்கும் என்று ஜோசியர் அடித்துச் சொன்னார். அது Aug. 15, அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை என்பது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது என்றார் பக்தர். நல்லவை நல்ல நேரத்தில் நடக்கின்றன. கெட்டவை கெட்ட நேரத்தில் நடக்கின்றன என்பது உண்மை.

இந்த உண்மைக்கும் ஒரு வரையறையுண்டு. இது நம் நாட்டிற்கு மட்டும் உண்மை. நாம் அனைவரும் நம்புவதால் இதிலுள்ள வித்தான உண்மை, வளர்ந்து பலம் பெற்றுள்ளது. நம் நாட்டிலேயே வட நாட்டில் இதே நம்பிக்கையிருந்தாலும் இந்த நேரங்கள் இடத்திற்கு இடம் மாறும். நம் இராகு காலம், பீகார் வழக்கப்படி (சில சமயங்களில்) நல்ல நேரமாக இருக்கின்றது.

வெளி நாட்டாருக்கு இந்த நம்பிக்கையில்லை. அவர்கள் நம் நாட்டில் வந்து செயல்படும் பொழுது நம்மைப் பாதிக்கும் கெட்ட நேரம் அவர்களைப் பாதிப்பதில்லை. நமக்குதவும் நல்ல முகூர்த்தம் அவர்களுக்குத் துணை செய்வதில்லை. இரு உண்மைகளை நாம் மறுக்க முடியாது. 1) நேரங்களுக்கு குண விசேஷம் உண்டு 2) இது நம்புபவர்களை மட்டுமே பாதிக்கும்.

அன்னை பக்தர்களுடைய நிலை என்ன? இந்த நல்ல வேளைகளை நாடுவதா? கெட்ட வேளைகளை விலக்குவதா என்ற கேள்விக்குரிய பதிலாக இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன். அன்னையை நினைத்தவுடன் அந்த நேரம் நல்ல நேரமாக மாறி விடுவதால் அன்னை பக்தர்களுக்கு நல்ல வேளை, கெட்ட வேளை என்பதில்லை. அவர்களுக்கும் மனத்தில் நம்பிக்கை இருந்தால், நம்பிக்கை பலிக்கும். இது கெட்ட நேரம், என்ன செய்யுமோ என்ற பயமிருந்தால் பயத்திற்குண்டான பலன் கிடைக்கும்.

40 ஆண்டுகளுக்கு முன் 'மனை' என்ற சொல் பிரபலமாவதற்கு முன் தன் 1½ ஏக்கர் நிலத்தை 17 மனைகளாகப் பிரித்து விற்க ஒருவர் ஆசைப்பட்டார். அதற்கு ஓராண்டு முன் இந்த இடத்திற்கு அடுத்தாற்போலுள்ள 4 ஏக்கர் நிலத்தை வெளியூரிலிருந்து வந்த செல்வந்தர் பங்களா கட்டுவதற்கு ஏக்கர் ஐயாயிரம் வீதம் வாங்கியது அந்த ஊருக்கே பெரிய செய்தி. அதனால் அதே விலைக்கு இந்த 1½ ஏக்கரையும் விற்கும் நினைவு ஏற்பட்டது இவருக்கு. இவர் எல்லா நாள் நட்சத்திரமும் பார்ப்பவர். தேவையில்லாத நேரத்தில் அதில் எல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று பேசுபவர். பெரிய செல்வந்தர் பங்களாவுக்கு அடுத்துள்ள மனை என்பதால் விற்கலாம் என்று ஆசை, பலிக்கும் என்ற நிலையில்லை. பலிக்குமோ என்ற ஆசையில் முயற்சியை ஆரம்பித்தார். அடுத்த ஊர் எம்.எல்.ஏ. வந்து இரண்டு மனைகள் வேண்டும், அட்வான்ஸுடன் வந்திருக்கிறேன் என்றவுடன் மனை விலை ரூ.2,500 என்றார். அட்வான்ஸ் கொடுத்தார் M.L.A. ஒரு ஏக்கர் விலை இரண்டு மனையில் வந்தவுடன் அவருக்கு நிலை தடுமாறியது. இந்தச் செய்தி பரவியவுடன், பல செல்வந்தர்கள் அவரை அணுகி, தலைக்கு இரண்டு மனை கேட்டார்கள். சொற்ப நாட்களில் அத்தனை மனைகளுக்கும் கிராக்கி படிந்துவிட்டது. அவர் தாயாருக்குக் கவலை. முதல் அட்வான்ஸ் வாங்கிய நேரம் இராகு காலம். பையனை, அந்த அட்வான்னைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு, மீண்டும் நல்ல வேளையில் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள் என்றார். கையில் வந்த பணத்தை அவரைத்

தேடிப் போய் திரும்பக் கொடுக்கப் பையனுக்கு இஷ்டமில்லை. இராகு காலத்தில் நம்பிக்கையுண்டு என்று சொல்ல வெட்கம். தாயார் பேச்சைத் தட்டினார். மற்ற மனைகளை விலை கேட்ட அனைவரும் மனை தேவையில்லை என்றனர். M.L.A. வந்து அட்வான்ஸைக் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார். மனதிலுள்ள நம்பிக்கை, மறுத்தும் பேசும் வாய்ச் சொல்லை மீறி செயல்படுகிறது.

நானை சூரியன் உதயமாகும் என்பது eternal truth எக்காலத்திலும் உண்மை, எல்லா நாட்டிலும் உண்மை. ஆனால் பகல் 12 மணி நேரம், இரவு 12 மணி நேரம் என்பது எல்லா நாட்டிற்கும் உள்ள உண்மையல்ல. பூமத்திய ரேகையை ஒட்டியுள்ள நாடுகளுக்கே அது உண்மை. வடக்கே அதிக தூரம் சென்றால் பகல் 20 மணி இரவு 4 மணி எனவும், பகல் 6 மணி, இரவு 18 மணி எனவும் பருவத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறும், தெற்கே அதிக தூரம் சென்றாலும் அப்படியே.

வெளியூர் போன இடத்தில் ஹோட்டலில் சாப்பிடும் பொழுது. மோர்சாதம் சாப்பிடும் நேரத்தில் சாம்பாரில் உள்ள உருளைக்கிழங்கை ஒருவர் பறிமாறும்படிக் கேட்டார். சர்வர் மறுத்தான். கசக்கும் என்றான். அவருக்குப் புரியவில்லை வலியுறுத்திக் கேட்டார். உருளைக்கிழங்கு மோருடன் சாப்பிடும் பொழுது கசந்தது. அந்த ஊர் தண்ணீரின் குணம் அது. எல்லா ஊருக்கும் உள்ள சட்டமல்ல அது. ஊரைப் பொறுத்த நிலை, அது.

நிலத்தை மனையாக மாற்றினால், நஞ்சை நிலம் என்பதால் மனைக்கு அதிக விலையில்லை. மனையுள்ள இடத்தைப் பொருத்து மனைக்கு விலை அமையும். நஞ்சையா, புஞ்சையா என்பதால் வரும் விலை பழைய நிலவரத்தைப் பொருத்தது. பயிரிடுபவனுக்குரிய விலை அது. நிலவரம் மாறிய பிறகு நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிப்பது இன்றைய சூழ்நிலை. பழைய சூழ்நிலை, இன்றைய தரத்தை நிர்ணயிக்காது.

சூதாடிகள் குடியிருந்த இடத்தில் புதிய காலனி வந்த பின், புதிய மனிதர்கள் குடியேறிய பின், ஏற்கனவே அங்கிருந்த

திருடர்கள் சூதாடியதனால் இப்பொழுது குடியுள்ளவர்க்கு ஆபத்தில்லை. இது முற்றும் புதிய நிலை. இந்நிலைக் கேற்றவர்களே இப்பொழுது இங்கிருக்கிறார்கள். பழைய பயம் கிடையாது. புதிய காலனியில் வேலை செய்யும் பழைய திருடனை நீ அடையாளம் கண்டும், அவனுடன் தொடர்பும் கொண்டிருந்தால், அவனால் உனக்குக் கெடுதல் நேரும். இடம் மாறிவிட்டது. அதனால் பழைய நிலைமை மாறிவிட்டது. அதையே நினைத்துக் கொண்டு பயப்படவேண்டிய அவசியம் இன்று புதியதாக குடி வந்தவர்களுக்கில்லை.

கொலைகாரனுடைய குடும்பம் அடுத்த தலை முறையில் தொழிலதிபராகிய பின் அவன் வீட்டு மனிதர்களைக் கண்டு நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய சமூகச் சூழ்நிலை இன்று வேறு. அதனால் பழைய பயம் மற்றவருக்கில்லை.

விதை விதைக்க தகுந்த நேரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் விதைத்தால் பயிர் பலன் தராது. ஆடி மாதத்தில் விதைத்தால் அப்பொழுதிருந்து கார்த்திகை வரை தொடர்ந்து மழையிருக்கும். விதை, முளைக்கும், முளைத்த பயிரை மழை தொடுவதால் பலன் தரும் என்பதை பல நூறு ஆண்டுகள் சோதனை செய்து விவசாயி கண்டு கொண்டான். அதனால் 'ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை' என்றான். அது பொன்னான வாக்கியம். அதில் உள்ள உண்மை பெரியது. ஆனால் இன்று கிணற்றிலிருந்து 12 மாதமும் நீர் இறைக்க பம்ப்செட் இருப்பதால் விவசாயி பட்டத்தை எதிர்பார்க்காமல் அறுவடை முடிந்தவுடன் விதைக்கின்றான். காலம் மாறிவிட்டது. நிலைமை மாறிவிட்டது. பொன்னான சொல் ஆனாலும் இன்று அதற்கு அர்த்தமில்லை.

நத்தனாரும், திருப்பாணாழ்வாரும் பிறந்த இடம் தாழ்ந்த நிலை. அவர்கள் சித்தி பெற்ற புருஷர்கள் என்பதால், பிறந்த தாழ்ந்த நிலை இடைமறிக்காது.

1947க்கு முன் I.C.S. அதிகாரியை இந்தியாவின் எதிரி என்று மேடையில் பேசுவார்கள். சுதந்திரம் வந்த பின் காங்கிரஸ்

மந்திரிகள் கீழே அவர்கள் வேலை செய்யும் பொழுது பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் அவர்களை குரோத மனப்பான்மையுடன் நினைப்பதுண்டு. அவர்கள் இன்று காங்கிரஸ் சர்க்காரின் ஊழியர்கள். காங்கிரஸ் மந்திரிகளின் உத்தரவை நிறைவேற்றும் சர்க்கார் அதிகாரிகள். 1947-க்கு முன் அவர்கள் நாட்டுக்கு எதிரிகள். இன்று அவர்கள் நாட்டுக்குச் சேவை செய்பவர்கள் அவர்களை நாம் வெறுக்கக் கூடாது என்று அன்று தலைவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நிலைமை மாறியதால் ICS அதிகாரிகளின் நிலைமையும் மாறிவிட்டது. தலைகீழாக மாறி விட்டது. சில ICS அதிகாரிகளை மந்திரிகளாகவும் நியமித்தார்கள். பலரை கவர்னர்களாகவும் நியமித்தார்கள்.

சில வியாதிகளுக்கு விஷத்தை மருந்தாகக் கொடுப்பார்கள். சாதாரண மனிதனுக்கு எது விஷமோ, இந்த வியாதியைப் பொருத்தவரை அது மருந்து.

ஒரு பெரிய அதிகாரி ரிடையரான பின் தன் அதிகாரத்தை இழந்து விடுகிறார். மாற்றலான பிறகு அந்த ஊரில் அதிகாரம் இருக்காது. இதுவரை நல்ல வேளை என்பதற்குரிய காலம் இருந்தது. ஒருவர் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின் நல்லவேளை என்பது ஓய்வு பெற்ற அதிகாரியைப் போல அல்லது கலைக்கப்பட்ட சட்டசபையைப் போல, அதன் அதிகாரம் இனி இல்லை.

பெட்ரோல் பங்க், புதியதாக வந்த எலக்ட்ரிக் மோட்டாருக்குப் பயன்படாது. பழைய டீசல் என்ஜினுக்கும் பயன்படாது. ரிஸர்வ் பேங்க் ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டு செல்லாது என்று அறிவித்த அன்று ஒருவர் தன்னிடமிருந்த ஆயிரம் ரூபாய் நோட்டை பாக்கு மடிக்கப் பயன்படுத்தினார். கரன்ஸிக்கு உள்ள மதிப்பு நாம் கொடுத்தது. அதை ரிஸர்வ் பேங்க் ரத்து செய்ய முடியும்.

குங்குமப் பொட்டு லக்ஷ்மிகரம் பொருந்தியதானாலும், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்திற்குப் பயன்படாது, நூறாண்டுகளாக மார்ஸ்கோட் morse code உலக நாடுகளில் தந்தியை ஆண்டு வந்தாலும், டெலக்ஸ் மெஷினுக்குப் பயன்படாது.

டெலக்ஸ் மெஷினை மார்ஸ் தந்தி முறை ஆட்சி செலுத்த முடியாது. பார்க்கர் பேனா உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. Quink குவிங்க் அதில் உபயோகப்படுத்துவது. என்றாலும் ball point பால் பாயிண்ட் பேனாவில் அதைப் பயன்படுத்த முடியாது. xerox ஜெராக்ஸ் மெஷினில் கார்பன் பேப்பரை பயன்படுத்த முடியாது. தங்கக் கிரீடம் உயர்ந்தது. உயர்ந்ததைக் கீரிடம் என்கிறோம். நேருவையோ, கென்னடியையோ கிரீடம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது, இனி கிரீடம் மியூசியத்தில் இடம் பெறும். நாட்டுத் தலைவர்களின் முடியில் அமையாது.

கோர்ட் வந்த பின் உள்ளூர் பஞ்சாயத்தின் தீர்ப்புக்கு அதிகாரமில்லை. நாமே அதை நாடி அதற்கு நம்மை உட்படுத்திக் கொண்டால் அது நம் குறை. உள்ளூர் நாட்டாண்மைக்காரர் எவ்வளவு பெரிய அதிகாரத்தை உள்ளூரில் செலுத்தினாலும், கோர்ட்டில் மற்ற சாட்சிகள் போலவே அவரை எடுத்துக் கொள்வார்கள். அவருடைய உள்ளூர் அந்தஸ்திற்கு கோர்ட்டில் இடம் இல்லை.

வீடு கட்டும் காலனியின் கணக்குப்படி நஞ்சையும், புஞ்சையும் ஒன்றே. மார்க்கட் விலையும் சமமாகிறது. சில இடங்களில் புஞ்சையில் மூன்று போகம் பயிரிட முடியும். பண்ப்பயிர் பயிரிட முடியும் என்பதால், புஞ்சைக்கு நஞ்சையை விட விலை அதிகம். பழைய நினைவு பழைய நிலை, புதிய சூழ்நிலையில் நிற்காது. புதிய சூழ்நிலையில் புதியனவற்றையே மக்கள் கருதுவார்கள்.

முடியாட்சி போய் மக்களாட்சி வந்த பின் ராஜாவுக்கு அதிகாரமில்லை. கட்டை வண்டி போய் கார் வந்த பின் காங்கேயம் மாட்டை கவனிப்பாரில்லை. நிலத்து வேலை போய், ஆபீஸ் வேலை வந்த பின், நிலத்தைப் போய் கவனிப்பாரில்லை. பதினாறும் பெற்று பெரு வாழ்வு வாழ வேண்டி வாழ்த்தியது போய் சிறு குடும்பம் வந்த பின் பத்து பிள்ளை பெற்றவளை மகராசி என்று வர்ணிப்பதில்லை. சம்பளத்திற்குரிய வேலை போய் சொந்தத் தொழில் ஏற்பட்ட பின் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு அவர்களிடையே இருந்த செல்வாக்கில்லை.

பண்பு மாறினாலும், நாட்டு வழக்கம் மாறினாலும், புதிய டெக்னாலஜியை சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டாலும், நமது இலட்சியம் மாறினாலும், நாம் முக்கியமாகப் போற்றும் பண்புகள் மாறினாலும், நடைமுறை மாறினாலும், சமூகத்தின் அமைப்பு மாறினாலும், பழைய பழக்க வழக்கங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, அர்த்தமில்லை, அவசியமில்லை என்பது சமூகம் மாறும் கால கட்டங்களில் மனிதன் கண்கூடாகக் காண்பது.

சிறிய வயதில் போலீஸ்காரனிடம் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவேன் என்று மிரட்டி வளர்ந்த பிள்ளை பட்டம் பெற்றபின் பெரிய ஆபீசராகி விட்டான். இன்றும் போலீஸ்காரனை கண்டால் பயம். பொங்கல் இனாம் வாங்கவந்த போலீஸ் காரர்களைக் கண்டு பயந்து உள்ளே போய் அவர்கள் கேட்பதைக் கொடுத்தனுப்பு, அங்கு நிற்கவேண்டாம் அவர்கள் என்றான்.

காலம் என்பதை சிருஷ்டியின் அமைப்பில் உற்பத்தி செய்தது மனம். எனவே மனத்தின் அபிப்பிராயங்கள் காலப் போக்கை நிர்ணயிக்கும், மனம் மாறினால் காலம் அதற்கு கட்டுப்படும். மனம், தான் உற்பத்தி செய்த காலத்தின் நிலைகளுக்கு தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டால், காலம் மனத்தை ஆளும்.

அன்னை காலத்தைக் கடந்தவர். அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டவரை காலம் கட்டுப்படுத்தாது. காலத்தின் பழைய நிலைகள் அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இராகுகாலம், எமகண்டம், நல்ல வேளை, கெட்ட நேரம் என்பவற்றுக்கு பக்தர் களிடம் வேலையில்லை. தமிழ்க் காலண்டருக்கு ஆபீஸில் வேலையில்லை. அதைப்பார்த்து அதன்படி நடப்பேன் என்று பிடிவாதம் செய்தால் செய்யும் வேலையில் கோளாறு வரும்.

மனிதன் வாழ்வுக்குட்பட்டவன். என்றுமே மனிதனால் சமூகத்தை எதிர்க்க முடியாது. அது சிரமம். சமூகத்தையே எதிர்க்க முடியாத மனிதனால் வாழ்வை நிச்சயமாக எதிர்க்க முடியாது. வாழ்வை ஒட்டியே அவன் போக வேண்டும், வாழ்வு

காலனுக்குட்பட்டது. காலனை எதிர்ப்பது மனிதனுக்கில்லை. எனவே காலத்தின் குணத்திற்கு மனிதன் கட்டுப்படவேண்டும் என்பது உண்மை.

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின் மனிதன் வாழ்வுக்கும், வாழ்வைக் கட்டுப்படுத்தும் காலத்திற்கும் அடிமையில்லை. அதனால் காலத்தின் குணவிசேஷம் அவனை பாதிப்பதில்லை. அத்துடன் உலகத்தின் குணவிசேஷங்கள் அன்னையிடம் தலைகீழாகவும் செயல்படுவதுண்டு. கருமி என்று பெயர் வாங்கியவர்கள் அன்னையைப் பார்த்தபின் இதுவரை அவர்கள் வாழ்நாளிலில்லாதது போல் தாராள மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொண்டதுண்டு. அதுபோல் கெட்ட வேளைகள் அன்னை பக்தர்கள் வாழ்வில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதும் உண்டு. 7,8 வருஷமாக ஒரு தொழிலை உற்பத்தி செய்து முதல் காரியம் ஒன்றை முடித்த வேளை, பொங்கல் போனபின் கரிநாளாக இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட Project ஆக (திட்டம்) இருந்தாலும் பரவாயில்லை. 7 வருஷமாக தயார் செய்த தொழில், கரிநாள் அன்று ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்தால், தொழிலே வீணாகிவிடும். எந்த சாதாரண காரியமும் நாம் கரிநாளில் செய்வதில்லை. வருஷத்திற்கே மோசமான நாள். நாளின் குணத்தைப் புறக்கணித்து ரிப்போர்ட்டை அன்றே கொடுத்தார். பக்தர். தொழில் விருத்தியாயிற்று. உள்நாட்டை விட்டு அயல் நாட்டிற்கும் போயிற்று. பல திசைகளிலும் தொழில் வளர்ந்தது. எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமாகவும் வளர்ந்தது.

கெட்ட வேளையைக் கண்டு பயப்படுபவர்களை கெட்ட வேளை பாதிக்கும். அன்னை பக்தர்களைப் பாதிக்காது நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் (வேளையின் குணத்தை நம்பாவிட்டால்) நிச்சயமாகப் பாதிக்காது. அத்துடன் அன்னை மீதுள்ள நம்பிக்கை சாஸ்திரத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கையைவிட அதிகமானால், கெட்டவேளையும் நல்லது செய்யும்.நாள் செய்வதை நல்லவர்களால் கூட செய்ய முடியாது என்று ஆரம்பித்தேன். நல்லவர்கள் உலகில் குறைவு. ஒரு நல்லவரால் உலகுக்கு மழை அருளாகப் பெய்கிறது. அவர்களை விட நல்ல நாள் பலன்தரும் என்பது உண்மை.

அன்னை நல்லதை மட்டும் செய்வார். அனைத்தையும் நமக்கு நல்லதை மட்டும் செய்யச் சொல்வார். எவராலும் செய்ய முடியாத நல்லதை, அன்னையை நினைத்துச் செய்யும் காரியங்கள் செய்யும். அன்னையை நினைப்பதால் நேரம் அமிர்த நேரமாகிறது. அன்னை நினைவு நேரத்தின் தன்மையை நிர்ணயிக்கிறது. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின், நல்வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் திறன் நேரத்திற்கு உள்பட அனைத்துக்கும் போய்விடும்.

* * *

2. வசூலாகாத கடன்

வாங்கிய கடனைத் திரும்பத் தருவது ஒரு சாராருக்கு பெரிய பாரம். கொடுத்த பணம் வராதது அடுத்த சாராருக்குப் பிரச்சினை. இனி இப்பணம் வர வழியில்லை என்ற நிலை பல சமயம் எழும். அதன்பின் வரும் பிரச்சினை தீராத பிரச்சினை.

கடன் வாங்கியவர் திவாலாகிவிட்டால், அவருடைய சரக்கு குவிந்து மார்க்கெட் மாறிவிட்டால், ஓய்வு பெற்றவர் வாங்கிய பணத்தை மகள் திருமணத்திற்கு செலவு செய்துவிட்டால், பணம் ரேஸில் அழிந்து போயிருந்தால், நாள் அதிகமாகி வாங்கியவர் வருமானம் முழுவதும் வட்டிக்கே சரியாகப் போனால், நம்பிக்கையால் பெற்றவர் மனம் மாறி நாணயத்தை இழந்து விட்டால், கொடுத்த பணம் வர வழி தெரியாது, ஏனெனில் நமக்குத் தெரிந்து வழி ஏதும் இல்லை.

இந்த நிலையில் கடன் கொடுத்தவர் அன்னையிடம் வந்து பிரார்த்தனையை மேற்கொள்ள விரும்பினால், அவருக்குப் பலிக்குமா, அப்பணம் வருமா என்பது கேள்வி.

பிரார்த்தனை பலிக்குமா என்பது எப்பொழுதும் கேள்வியில்லை. இந்தப் பிரார்த்தனை பலிக்க என்ன முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமே கேள்வி.

ஒரு காரியம் கூடிவர என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரியும். முறையாகச் செய்தால் அக்காரியம் கூடிவரும். கூடிவராமற் போனால் அதில் ஏதோ ஒரு குறையிருக்கும். குறையை நிவர்த்தி செய்தால், ஏற்கனவே கெட்டுப்போன காரியம் கூடி வராது. இது இயல்பல்ல.

பரீட்சைக்கு ஒழுங்காகப் படித்த மாணவன், பரீட்சை எழுதும் பொழுது மறதியால் பீடிக்கப்பட்டு தவறி விட்டால்,

மறந்து போனது நினைவுவந்தால், தவறிய பரீட்சையில் தேற முடியாது. அடுத்த பரீட்சையில் தேறலாம். அன்னை விஷயத்தில் வாழ்விலில்லாத புதிய அம்சம் ஒன்றுண்டு. பரீட்சையில் மறந்தது திறமைக் குறைவு. அதையுணர்ந்து, தவறியபின், மறதி என்னும் திறமைக் குறைவை இப்பொழுது நீக்கிக் கொண்டும், இது முன்பே செய்யாதது தவறு எனவும் உணர்ந்தால், தவறிய பரீட்சை இப்பொழுது பாஸாகும் என்பது அன்னையின் சட்டம். கடந்த கால நிகழ்ச்சியின் குறையை, மனதால் இன்று பூரணமாக, உண்மையாக அழித்து விட்டால், கடந்த கால தவறு தன்னை சரிசெய்து கொண்டு, கெட்டுப்போன காரியம் கூடிவிடும் என்பது அன்னையின் சக்திக்குரியது. இதற்குரிய நிபந்தனை ஒன்றுதான். பழைய குறையை நிவர்த்தி செய்யும்பொழுது அது உதட்டளவில் இல்லாமல், முழுமையாக உண்மையாக இருக்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டால், பிரார்த்தனை பலிக்குமா என்ற கேள்விக்கு இடம் இல்லை.

கொடுத்த பணம் வசூலாக வேண்டுமானால், அது எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், எப்படி வாங்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற நியதி நாம் அறிந்ததே. இந்த நியதி பின்பற்றப் பட்டிருந்தால், பணம் தானே வசூலாகும். வசூலாகவில்லை என்றால் நியதியில் குறையிருக்கிறது என்று பொருள்.

குடும்பத்திற்குள் கொடுத்த பணத்தைக் கடன் எனப் பேசுவதுண்டு. உறவு, பாசம், பிரியமுள்ள இடத்தில் பெரும்பாலும் வலியப் போய்க் கொடுத்ததாகவுமிருக்கும். இதைக் கடன், வராத பணம் என நினைப்பதுண்டு, இயல்பு அடிப்படையில் ரத்தபாசமிருப்பதால், பணம் வரவேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தாலும், அடுத்தவர் சிரமப்படக்கூடாது என்ற எண்ணம் ஆழமாக இருந்தால், பணம் வருவது தடைப்படும். காரமாக பணம் வந்தாக வேண்டும் என்று உடன்பிறந்தவரைக் கேட்பவருக்கும், பணம் திருப்பிக்கொடுக்க அவர் படும் சிரமத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, “இப்படி அந்தப் பணம் வரவேண்டுமா?” என்று பலருக்கு தோன்றும். இது பணம் வராது என்பதற்கு அறிகுறி, ஏனெனில் பணம் வேண்டும் என்ற எண்ணம், அதற்குரிய தீவிரத்துடனில்லை.

நெருங்கிய உறவு, நட்பு ஆகிய இடங்களில் கொடுத்த பணத்தை வசூலிக்க இக்கட்டுரை நேரடியாகப் பயன்படாது. அதற்குரிய சட்டமும் இங்கு கூறப்படுவதேயானாலும், கொடுத்தவருடைய உணர்ச்சியே பணம் திரும்பிவர, தடையாக இருப்பதால், மற்ற நியதிகள் பலன் தரும் வகையில் இங்கு செயல்படாது. இதற்குரிய பதிலையும் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன்.

உதாரணமாக நெருங்கியவரிடம் வலிய பிரியத்தால் அன்று கொடுத்த பணம் இன்று திரும்பி வந்தால்தான் மகன் படிப்பு நடக்கும் என்ற நிலையில் வாங்கியவர் அதைக் கொடுக்க முழுவதும் விரும்புகிறார். ஆனால் பெருமுயற்சி செய்தால்தான் அப்பணம் புறப்படும். அவர் எடுக்கும் முயற்சி போதாது என்றால் கொடுத்தவர் மனம் எப்படி இருந்தால், பணம் திரும்ப வரும்? நடைமுறையில் நம் மனம் இப்படியிருப்பதுண்டு?

— அவருக்குச் சிரமமில்லாமல் பணம் கிடைத்து, நம் பணம் வந்துவிட்டால் நட்புக்கோ உறவுக்கோ குந்தகமிருக்காது என்பது ஒரு நிலை.

இது இயல்பானாலும், பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முழு முயற்சி செய்வது வழக்கமில்லை என்பதால், பணம் வரவேண்டுமென்ற தீவிரம் கொடுத்தவர்க்கேயில்லை என்றால் பெற்றவர் முயற்சி முழுமை பெறாது. பணம் வராது.

— எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. என் பணம் வந்தாக வேண்டும். எனக்கு வேறு வழியில்லை என்பது ஒரு மனநிலை.

இப்படி நட்பைப் புறக்கணித்துப் பேசினாலும், பேச்சிலுள்ள காரம் மனத்திலிருக்காது என்பதால், பணம் வராது.

எனவே நாம் பணம் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்களை நினைவுபடுத்தி, அந்தச் சமயம் இருந்த மனநிலைகளை நினைத்துப் பார்த்தால், பணம் வருவதற்குள்ள குறைகள் தென்பட்டால், இன்று அதை மனதால் முழுமையாக விலக்கினால், புது சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு பணம் வரும்.

“என் பணத்தைத் திருப்பித் தராததால் என் மகள் படிப்பு வீணாவதற்கு அவர் பொறுப்பாளியாகி அவர் அதனால் கஷ்டப்படக்கூடாது” என்ற நினைவு நியாய உணர்ச்சியையும், பணம் வருவதற்குரிய தீவிரத்தையும் தரவில்லது.

அவருக்குச் சிரமம் கூடாது என்று நாம் நினைத்தால், அவர் முயற்சி முழுமையாகாது. அவரைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை என்பது மனத்தில் அவர் மீதுள்ள பற்றை மறந்து பேசுவதாகும். இருவருக்கும் கஷ்டம் வரக்கூடாதென்று நினைக்க நம் மனம் அதிக தீவிரத்தை நாட வேண்டும். அந்த அதிக தீவிரம் அவருக்குப் பயன்படும், பணம் வர உதவும்.

மனத்தை, பிரச்சினையிலிருந்து விலக்கி, பரிதாப உணர்ச்சியிலிருந்தும் விலக்கி, நியாய மனப்பான்மையில் நிறுத்தும்பொழுது மனம் வலுவடையும். அந்த வலிமை நிலைமையை மாற்றும், அன்னை அதன்மூலம் விரைவில் செயல்பட முடியும்.

ஒரு வியாபாரியை அவர் தம்பி 10,000 ரூபாய் கேட்டார். தம் இரு நண்பர்களை தம்பிக்கு வியாபாரி உதவச் சொன்னார். அவருடைய வாடிக்கைக்காரர் ஒருவர் 15,000 ரூ. பாக்கி வைத்து இருந்தார். தம்பியோ, வாடிக்கைக்காரரோ ஒரு வருஷமாக, பணத்தைத் திருப்பித்தரும் முயற்சியை எடுக்கவில்லை. தம்பிக்கு ரூ.50,000 வரிப்பிரச்சனை வந்து விட்டது. வாடிக்கைக்காரர் கணவனுக்கு ஜாயிண்ட் கையெழுத்துப் போட்ட இடத்தில் 75,000 ரூ. ஜாமீனுக்காக கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவை இரண்டையும் அறிந்த வியாபாரி, இருவருக்கும் பிரச்சினை பாக்கியைப் போல் 5 மடங்கு இருப்பதைக் கண்டார். தம்பியிடம் உள்ள பாசமும், வாடிக்கைக்காரரை, கடிந்து கொள்ளாத நிலையும் அவர்களுக்கு பிரச்சினையை உற்பத்தி செய்து விட்டது என்று கண்டார். தம்மால் பணத்தை இழக்க முடியும், ஆனால் தம்மால் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு தருவதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. நிச்சயமாக அவர்கள் பணத்தைத் திருப்பித் தரவேண்டும் எனத் தீவிரமாக அவர் முடிவெடுத்தார். அவர்கள் நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு

மாதம் கொஞ்சமாக கொடுக்க ஆரம்பித்தனர். இருவருக்கும் பிரச்சினை தீர்ந்து விட்டது.

கொடுத்த பணத்தைப் பற்றி நான் சொல்லக்கூடியது ஒன்று தான். “வராத பணமில்லை. வசூலிக்காத பணம் உண்டு.” சூரியன் உதயமாவதைப்போல் பிரார்த்தனை தவறாமல் பலிக்கும்.

1936-இல் பாட்டனார் வாங்கிய கடனை பேரன் 1986-ல் கேட்காமல் கொடுத்தவர் மகனிடம் கொண்டு வந்தார், வாங்கியவர் திரும்பக் கொடுப்பது வாங்கியவருக்கு நல்லது. கொடுத்தவர் மகனால் அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என நினைக்கவும் முடியவில்லை. பணத்தை தர்ம கைங்கரியத்திற்குக் கொடுத்துவிடச் சொன்னார். அன்னையிடம் வந்தபின் செய்யாத பிரார்த்தனையும் பலிக்கும். 50 வருஷங்கள் கழித்தும் கொடுத்த பணம் மூன்றாம் தலைமுறையிலும் வரும். நண்பரிடம் மூன்று மாத சம்பளத்தைக் கடனாகக் கொடுத்து மறந்தவரைத் தேடி 12-ஆம் வருஷம் அப்பணம் வந்தது.

பெரிய சொத்தை சின்ன மனிதன் வசதி ஏற்பட்டதால் வாங்கினார். விற்றவர் விற்றபின் மேலும் கைமாத்து கேட்டார். பெரிய மனிதனுக்கு தாம் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொடுத்தார். கோர்ட்டுக்கும் போய் டிக்ரியாகியும் பணம் வரவில்லை. பெருமைப்பட்டதாலும், கொடுக்க ஆசைப்பட்டதாலும், பெருமையும், ஆசையும், பணத்தை ஈடு செய்துவிட்டன. பணம் வரவில்லை; வராது.

இரண்டு நண்பர்கள் சேர்ந்து ஆசைப்பட்ட விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள செலவு செய்தனர். இது வகையில் ஒருவர் மற்றவர்க்குப் பெரும் தொகை பாக்கியாகி விட்டது. கோர்ட் டிக்ரி பெற்றார் அவர். ஆனால் டிக்ரியை அவரால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. பணம் பாக்கி என்பது கணக்குப்படி உண்மையானால், மனம் இணைந்து ஈடுபட்ட விஷயங்களில், மனம் பணத்தை தீவிரமாக நாடாது. மனம் நாடாத ஒன்றை அமீனா வசூல் செய்ய முடியாது. உருப்படாத மனிதர் ஒருவர், 25 வருஷமாக தான் ஏன் உருப்படவில்லை

என்று வியாக்யானம் செய்பவர். தாம் உருப்பட முடியாததற்கு, தமக்கு போதிய முதல் எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை, அது கடனாகவும் கிடைப்பதில்லை என்று அவர் சொல்வது வழக்கம். அதனால் மனநிறைவு பெறுபவர். ஒரு சமயம் நண்பர் ஒருவர், இவரை விசாரித்து, இந்த வருஷம் முதல் கிடைத்தால் நிலைமை இனி மாறுமா எனக் கேட்டார். முதல் கொடுக்க நண்பர் சம்மதித்தார். தேவைப்பட்ட முதல் 15,000 இருக்கும் பொழுது அதை 20,000 எனப் பொய் சொன்னார். ஒவ்வொரு வருஷமும் தொழிலுக்காகக் கடன் வாங்கி அதிலொரு பகுதியை வீட்டில் செலவு செய்து மனைவியைக் குறை சொல்வது வழக்கம். எனவே நண்பர் வீட்டுச் செலவுக்காக அவர் கேட்ட ரூ. 5,000-உம் சேர்த்து ரூ. 25,000-ஆகக் கொடுத்தார். அந்த வருஷம் அவர் தொழிலை “சிறப்பாகச்” செய்ததாக அனைவரும் பேசினர். ஆனால் தொழிலில் ரூ. 5000 நஷ்டம். நஷ்டம் போக மீதிப் பணத்தை அடுத்த வருஷ முதலுக்குத் தேடினால், காணோம்! ஒரு வருஷ முடிவில் பணம் மறைந்து விட்டது. உருப்படாத மனிதர், உருப்படாதவர் என்ற பெயரை நிரந்தரமாக்கிக்கொண்டார். பணம் கொடுத்தவர் கேட்கவில்லை. வாங்கியவர் மட்டும் தானே அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சந்தர்ப்பம் வரும்பொழுதெல்லாம் சொல்லுவார். அவருக்குக் கொடுக்கப் பணமுமில்லை, உண்மையான எண்ணமுமில்லை.

சில ஆண்டுகள் கழித்து எதிர்பாராமல் மிகப் பெரும் தொகை கிடைத்தது. அந்தச் சமயம் இந்த 25,000 ரூபாயை திருப்பித் தரவேண்டும் என்று வாங்கியவர் பேசினார். கொடுத்தவர் கேட்கவில்லை. கடனாகக் கொடுத்தாலும், நிலைமையை அனுசரித்துக் கேட்கவில்லை. வாங்கியவர் கையில் பெரும் தொகையை வைத்துக்கொண்டு சிறு கடனை, கொடுக்காமலிருப்பது எப்படி என்று ஒரு புதுக் கருத்தை வெளியிட்டார். நான் கொடுக்க நினைக்கிறேன். நான் திரும்பக் கொடுத்தால் பெற்றக்கொள்ள அவர் கூச்சப்படுவார். அதனால் தான் தயங்குகிறேன் என்று விளக்கம் அளித்தார். செய்தி, கொடுத்தவர் காதிற்குப் போயிற்று.

“நான் கடனாகக் கொடுத்தேன். அது என் பணம், திரும்பத் தருவதில் எனக்கு ஆட்சேபணையோ, பெற்றுக் கொள்ளத் தயக்கமோ இல்லை” என்று பதில் வந்தது. ஆனால் வாங்கியவர் கொடுக்கவில்லை.

கொடுத்தவருக்குப் பணம் திரும்பிவரவேண்டும் என்ற நினைவோ, விருப்பமோ இல்லை என்றால், பணம் அருகில் வந்தாலும் திரும்பி வர எல்லாச் சந்தர்ப்பமும் இருந்தாலும், அது வராது.

வெளியூரிலிருந்து வந்து இங்குத் தொழில் செய்பவர் சரக்கு சப்ளைக்காக உள்ளூர் வியாபாரிக்கு, வியாபாரியின் ஒரு வருஷ செலவாணியை- 85,000த்தை முன் பணமாகக் கொடுத்தார். 65,000 சரக்கு சப்ளை செய்தபின் வியாபாரி மனதை மாற்றிக் கொண்டு விலையைச் சற்று உயர்த்தி கணக்குப் பார்த்தால் 85,000 அடைந்து விட்டது என்று பேசினார். வியாபாரி நாணயமானவர் எனப் பேர் வாங்கியவர். தொகைக்கு, பிராமிசரி நோட்டிடுக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலை கொடுத்தவர்க் கில்லை. நாள் கழிந்தது. நாணயமானவர் பேச்சை மாற்றி, தாம் பாக்கி கொடுக்க வேண்டியதில்லை எனப் பேசினார். பணத்தைக் கொடுத்தவர் தம் மனதை சோதனை செய்ததில் அவருக்குப் புரிந்தவை.

- கோர்ட்டுக்கு போகாமல் இப்பணம் வராது.
- உள்ளூர் வியாபாரிக்கு வெளியூர்க்காரர் பணம் கொடுத்தால் நடைமுறையில் உள்ளூர்க்காரர் கட்டுப்படமாட்டார்.
- தாம் செய்த காரியம் தவறில்லை என்றாலும், பிடி நடைமுறையில் தம்மிடமில்லை.
- தவறில்லை என்பதால் பிரார்த்தனைக்குக் கட்டுப்படும்.
- பிரார்த்தனையை நம்பினாலும், காலாவதி ஆகுமுன் கோர்ட்டுக்குப் போவதே அன்னை முறை.
- கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் அன்னையை நம்ப அதிக நம்பிக்கை வேண்டும்.

— அதிக நம்பிக்கை மேற்கொள்ள முடிவு செய்து பிரார்த்தனையை மேற்கொள்வது சரி.

சுமார் 6 மாதங்கள் வரை தினமும் பணம் நினைவு வரும் பொழுதெல்லாம் அன்னையை நினைக்க முயன்று, சிறிது சிறிதாக ஒரு முறை தவறாமல் அன்னையை நினைக்கும் கட்டத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் நிலையில் ஒரு நாள் அந்த வியாபாரி பணம் கொடுத்தவரை, தேடி வந்திருப்பதாகச் செய்தி வந்தது. அவர்கள் சந்தித்தனர். கொடுக்கல், வாங்கல், காரமில்லாமலும், பழைய இனிய உறவு இல்லாமலும் (business like) காரியத்தைப் பேசி முழுப் பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார். இது பிரார்த்தனையின் பலன். நடை முறையில் நம்பமுடியாத ஒன்று.

வெகுநாள் கழித்து இது எப்படி நடந்தது என்று தெரிய வந்தது. பணத்தைக் கேட்டு அனுப்பும் வரை இல்லை என்று பதில் சொன்னவர், பணத்தைக் கேட்பதை நிறுத்தியபின், கோர்ட் நோட்டீஸ் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது குடும்பத்தில் வேறு பிரச்சினைகள் பேசப்படும்பொழுது, நாணயமான நம் நல்ல பெயரை இப்பொழுது கெடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று முடிவு செய்து, அவரை மாற்றிச் செயல்பட வைத்திருக்கிறார்கள் எனத் தெரிய வந்தது.

எந்தச் செயலுக்கும் ஓர் அடிப்படையுண்டு, அர்த்தமுண்டு. அதன் அம்சங்கள் எவை என நாம் அறிவோம். அதுபோல் கடமை, நன்றியுணர்வு, செயல், திறமை, உறவு, உதவி போன்ற பல நூறு காரியங்களை நாம் அறிவோம். அதுபோல் கடன் என்றால் என்ன? யாருக்கு யார் கொடுப்பது? என்பதை நாம் மனதில் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டால், அந்த விளக்கப்படி நாம் கொடுத்த பணம் 'கடன்' என்ற தலைப்பில் வந்தால், அது திரும்பி வராமலிருக்காது. இருந்தால் அதனுள் உள்ள gap இடைவெளியைக் கண்டு நிரப்பினால் அது வந்துவிடும்.

கடன் வாங்குதல் என்றால் செய்யும் காரியத்திற்குரிய தகுதியிருந்து, தொகை உரிய காலத்தில் கைக்கு வராவிட்டால், ஆனால் வரும் என்ற உறுதியிருந்தால், அத்தொகை வரும்வரை

காரியம் காத்திருக்காது எனில், அந்த இடைவெளியில் பயன்படுவது கடன். P.F. வர இன்னும் 6 மாதங்களோ, ஒரு வருஷமோ ஆகலாம். நல்ல வரன் கூடிவந்து விட்டது. தள்ளிப் போட்டால் வரன் தவறிவிடும் என்றால் P.F. வரும் வரை அந்தத் தொகையை நமக்குரியவர் ஒருவர் கொடுத்து உதவுவது கடன். எதிர்பார்க்க எதுவுமில்லாதவருக்கு நல்ல வரன் வந்தால், அந்த கல்யாணச் செலவை 'கடனாக' கொடுத்து உதவ முன் வருபவர், தான் கொடுத்தது கடன் இல்லை கடன் என்ற விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்று அறிய வேண்டும். நான் P.F.-ஐ நம்பி அவருக்கு உதவினேன், ஆனால் 6 வருஷங்களாக P.F. வரவில்லை என்றால், அங்கு பிரார்த்தனை தாமதமாகும் P.F.-ஐ வாங்கிக் கொடுக்கும். P.F.-ஐ எதிர்பார்த்தால், வேறு பணம் வந்து பிரார்த்தனை செய்தவருக்கு உதவும். நான் எதுவும் இல்லை என்று தெரிந்து நல்லெண்ணத்தால் உதவினேன் பணம் வரவில்லை என்றால் அது கடனில்லை. நல்லெண்ணத்தால் இனாம் கொடுக்கலாம் கடன் கொடுக்க முடியாது. இந்தத் தலைப்புக்குரிய பொருளில்லை அது. இந்தத் தலைப்பைப் பொறுத்த வரை அது கடனில்லை என்பதால் வராது. அதை எதிர்பார்க்க முடியாது.*

கடன் பொதுவாகத் தொழிலுக்குரியது. கடன் பெறுபவருக்கு ஒரு தொழிலிருக்க வேண்டும். தொழிலால் இலாபம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நிலையிருக்க வேண்டும். தொழிலுக்கு அடிப்படை வேண்டும். இது வரை இலாபம் சம்பாதித்த தொழிலாக இருக்க வேண்டும். இனி இலாபம் ஈட்டும் என எதிர்பார்ப்பதாக இருக்கக்கூடாது. எதிர்பார்த்து,

* அவருக்கும் அன்னையிடம் வழியுண்டு என்பதை விளக்க தனிக் கட்டுரை எழுத வேண்டும். அதன் கரு அவர் அறிவில்லாமல் செயல்பட்டிருக்கிறார். அந்த அறியாமை அவர் வாழ்வில் பல இடங்களில் பல ரூபங்களிலும் பல்வேறு வகையாக நிறைந்திருக்கும். அவற்றையெல்லாம் மாற்ற முன்வந்தபின், கடன் கொடுத்த அறியாமைக்காக மனம் வருந்தினால் அதன் பின் பிரார்த்தனை பலிக்கும்.

தாமதமாகும் பணத்தை வைத்து, குறுகிய கால கடன் வாங்கலாம். நீண்ட கால கடன் வாங்குவது, சம்பாதிக்கும் திறமையை அடிப்படையாக வைத்து வாங்கியதாக இருக்கும்.

கடன் ஒருவருக்குக் கொடுக்க, கொடுப்பவருக்குத் தொழில் மூலம் உறவு இருக்க வேண்டும். நட்பு, பாசம் மூலம் உறவிருந்தால் அது இரண்டாம் பட்சம். கொடுப்பவருக்கு, வாங்குபவருடைய தொழிலை அறியும் திறன் வேண்டும். உறவால் கடன் கொடுப்பதானால் தொழிலை நம்பிக் கொடுக்க முடியாது, நாணயத்தை நம்பிக் கொடுக்க வேண்டும். தொழிலுக்குக் கடன் கொடுப்பவருக்கு வாங்குபவருக்குள்ள (risk) நிலையில்லாமை, தனக்கும் உண்டு என்று தெரிய வேண்டும். நண்பனுக்கு ஆதரவாகக் கொடுப்பது கடனாகாது. அது நட்பாகும். நட்பால் கடன் கொடுத்து, அது கெட்டுப் போனபின் “என் பணம் வர வேண்டும்” என்று பேசினால் அவர் தம்மையேயறியாதவர் என்று பொருள். ஈடு வைத்துக் கொண்டு கொடுப்பவர் தொழிலை, நாணயத்தை நம்பவில்லை என்று பொருள். அவர் கோர்ட்டிற்குப் போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு மனநிலையில் கடன் கொடுத்துவிட்டு, மாறிய மன நிலையில் வசூலிக்க முயல்பவர்க்கே பணம் வரவில்லை என்ற பிரச்சினை. அதை உணராதவரை அவருக்கு பிரார்த்தனை பலிக்காது. அது நடந்துவிட்டால், தாம் நண்பன் என்று உதவியதை இன்று நினைவுபடுத்தி, அதற்குரிய (risk) நிலையில்லாதவற்றை மனம் ஏற்றுக் கொண்டு, தம் நிலைக்கு அதுபோல் செய்தது தவறு என்று உணர்ந்தால், அதன் பிறகு பிரார்த்தனை பலிக்கும்.

நண்பர் வியாபாரம் ஆரம்பித்தார். எல்லோரும் நல்லெண்ணத்தால் உதவினோம். கடை வியாபாரம் ஆகவில்லை. இப்படியாகும் என நாங்கள் எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றால், இங்கு ‘கடன்’ கிடையாது. நீங்கள் எதிர்பார்த்தது, நடக்கவில்லை. அதனால் உங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்ப்பட்டது என்று பொருள். அதன் தலைப்பு வேறு. அது கடனில்லை. பணம் கொடுத்தால் ‘கடன்’ என நாம் நினைத்தால், அது உண்மையில் கடன் இல்லை. கடனுக்குரிய இலட்சணம் இதற்கில்லை.

கடன் என்பது ஒரு செயல். ஒரு செயலுக்குரிய அம்சங்கள் அனைத்துமிருந்தால் செயல் பூர்த்தியாகும். கடன் திரும்ப வந்தால் அது பூர்த்தியாகிறது. அது பூர்த்தியாகாவிட்டால் விடுபட்ட அம்சத்தைச் சேர்த்தால் பூர்த்தியாகும்.

பிராமசரி நோட்டு எழுதி, அடமானப் பத்திரம் எழுதி சாட்சிக் கையெழுத்திட்டு சட்டபூர்வமாகக் கொடுத்த கடன், சட்டத்தில் செல்லுபடியாகும். சட்டத்தைத் தாண்டிய பிரச்சினை எதுவும் அதிலில்லை என்றால் கடன் திரும்ப வரும். சட்டத்தைத் தாண்டிய உணர்ச்சிபூர்வமான பிரச்சினையோ, வேறு பிரச்சினையோ இருந்தால், சட்டப்படி எல்லாம் சரியாக இருந்தாலும், பணம் வராது. தன் மனைவி நகைகளை அண்ணனிடம் கொடுத்து அடகு வைத்துப் பணம் வாங்கித்தரச் சொன்ன தம்பி, பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து, அண்ணனை நகையை மீட்டுக் கொடுக்கச் சொன்னார். அண்ணன் நகையை மீட்டு வந்து தம் செலவை செய்து கொண்டார். அந்தப் பணம் வரவில்லை. ஏன் அப்படி நடந்தது? அண்ணன் ஊதாரியா, பொறுப்பில்லாதவரா எனில் அண்ணன் குறையில்லாதவர். அந்தக் குடும்பத்தில் எவருக்குமில்லாத படிப்பை, தம்பி பெற அண்ணன் காரணமாக இருந்ததால், இந்த நிகழ்ச்சி மூலம் அண்ணன் தாம் பெற வேண்டியதைப் பெற்றுவிட்டார். 'பழையபாக்கி' நம்மையறியாதது இருந்தது. அதனால் விஷயம் தடம் மாறிப் போகிறது. இங்கு முயற்சியும் பலிக்காது. பிரார்த்தனையும் பலிக்காது. இது சட்டத்தையும், நடை முறையையும் தாண்டிய பிரச்சினை. சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படாது. அதே போல் உணர்ச்சியைக் கடந்து கண்ணுக்குத் தெரியாத பிரச்சினைகளிருந்தால், அது உணர்ச்சிக்குக் கட்டுப்படாது.

எதிர்காலத்தில் ஒருவனை, பல நண்பர்கள் சேர்ந்து தலைவனாக்கப் போகிறார்கள். அதற்குரிய முறையில் இன்று அவன் நடந்து கொள்ளும் தெளிவில்லாத நிலையில் இருக்கும்பொழுது, எதிர்காலத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகள் தயாராக இருக்கும். அது போன்ற சமயத்தில் அவன் தன் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் கடன்

கொடுக்கும்படி அமைந்தால், எந்தப் பணமும் வராது. அவர்களால் கொடுக்கமுடியாத நிலை ஏற்படும். மனம் கசக்காவிட்டால், எதிர்காலத்தில் இதன் பலனாக தலைமைப் பதவியை நண்பர்கள் இவனுக்குப் பெற்றுத் தருவார்கள். இவை 'கடன்' என்ற தலைப்பிற்கு விலக்கு.

இருவர் பழகும்பொழுது ஒருவருக்கு அடுத்தவரால் தொடர்ந்த பலன் ஏற்படும். செல்வாக்காகவும், அறிவாகவும், நட்பாகவும், ஆதரவாகவும் அவையிருக்கலாம். அந்த உறவில் பணம் கொடுத்தால் அது கடனாகாது. வாங்குபவருக்கு அது நினைவேயிருக்காது. கொடுக்க முடியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். மறந்தேபோகும். ஏனெனில் வேறு ஒரு வகையில் இவர் கடமை பூர்த்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்னையிடம் வந்தவர்க்கு, பலவிதமாக எதிர்பாராத காரியங்கள் நடந்ததுண்டு. சிறு தொகையாவது கடன் கிடைத்தால் போதும் என்ற நிலையிலுள்ளவருக்கு பெரும் தொகையை எந்தக் காரணமுமின்றி அடுத்தவர் கொடுத்து "not returnable" என்ற சீட்டையும் கொடுத்த நிகழ்ச்சியும் நடந்ததுண்டு.

கொடுத்த பணம் திரும்பி வராதபொழுது, நாம் கடன் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தையும், பெற்றவர் மனநிலையையும், இன்று சோதனை செய்து பார்த்தால், அது 'கடன்' என்ற தலைப்பில் வந்து, ஓரிரு அம்சம் குறைவாக இருந்தால், இன்று அதைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமானால், அதன் பிறகு செய்யும் பிரார்த்தனைக்கு பணம் நிச்சயமாகத் திரும்பி வரும். எல்லா அம்சங்களையும், பூர்த்தி செய்து விட்டால் பணம் நிச்சயமாக வரும். எப்பொழுது என்று சொல்ல முடியாது. எல்லா அம்சங்களையும் பூரணமாக(to saturate) பூர்த்தி செய்து விட்டால் பணம் அன்றே திரும்பி விடும்.

பிரார்த்தனையை மேற்கொள்பவர் பிரார்த்தனைக்குப் புறம்பான செயலை நாடக்கூடாது. உதாரணமாக நம் பணம் திரும்ப வரவேண்டும் என்று நினைப்பது சரி. அவனை நான் சும்மாவிடப் போவதில்லை என்பது சரியில்லை. அந்த மனநிலை பிரார்த்தனைக்குத் தடையாகும்.

* * *

3. யோக ரகஸ்யம்

பூரண யோகம் அனைவருக்கும் உரியதல்ல. இறைவனின் அழைப்புள்ளவர்க்கே அது உரியது. இதை ஆரம்பிக்குமுன் அவ்வழைப்பு இருக்கிறதா என உறுதியாக தெரிந்து கொள்வது நல்லது. நான் யாரையும் இந்த யோகத்தை மேற்கொள்ளும்படி அழைப்பதில்லை என்றெல்லாம் எழுதிய பகவான் அதன் இரகஸ்யத்தையும், தான் அதைக் கண்டு கொண்ட முறையையும் Life Divine என்ற நூலில் 28-ம் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

பூரண யோகம் இறைவனுக்குரியது. மனிதனுக்குரியதல்ல. மனிதன் இப்பாதையில் செய்யக்கூடியதெல்லாம் சரணாகதி. சரணாகதி முடிந்த கட்டத்தில் சரணாகதியை இறைவன் ஏற்று நம்முள் இறைவனே யோகத்தை மேற்கொள்வான் எனவும் எழுதுகிறார்.

பூரண யோகத்தின் முறை திருவுருமாற்றம். மனம் தன் அறிவை, ஞானமாக மாற்றி திருவுருமாற்றம் பெற முடியும். உணர்வு நம் ஆசையை அழித்து, பற்றைவிட்டு, ஆசையை அன்பாக மாற்றி, திருவுருமாற்றமடைய முடியும். உடல் திருவுருமாற்றம் அடைய அதன் பழக்கங்களை விடவேண்டும். மனிதன் பிறந்த நாளிலிருந்து, உயிர் பிறந்ததிலிருந்து ஏற்பட்ட பூவுலக அனுபவங்களை உடல் தன் ஆழத்தில் பதித்து வைத்திருப்பதால், அதனால் தன் பழக்கங்களைத் தானே மாற்றிக் கொள்ள முடியாது. உடலில் புதைந்துள்ள ஆன்மிக ஒளி வெளிவந்து உடலின் பழக்கங்களை மாற்ற வேண்டும். அவ்வொளி வெளிப்பட உடலின் அகந்தை கரைய வேண்டும். மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல என அறியவேண்டும். நாம் அழியக்கூடிய உடலல்ல.

நாம் எனப்படுவது அழிய முடியாத ஆத்மா. ஆத்மாவின் புறத்தோற்றமே உடல் என அறிதல் வேண்டும். காலத்தால் வாழ்வு கட்டுப்பட்டுள்ளதே தவிர, காலத்தால் சிருஷ்டி கட்டுப்பட்டதல்ல. மனிதன் எனும் நாம் காலத்தைக் கடந்த ஜீவன் என்பதை அறிய வேண்டும். பிறப்பு, இறப்பு என்ற முரண்பாடு, அகந்தையால் ஆளப்பட்ட மனம் உணர்வதேயாகும். அகந்தையொழிந்த நிலையிலுள்ள ஆன்மாவாகிய நாம் பிறப்பதில்லை, இறப்பதில்லை, நித்தியத்துவம் வாய்ந்த ஜீவன் என்பதை உணருதல், யோகத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு அவசியம் என்கிறார்.

உடல் தன் பழக்கங்களை விட்டு திருவுருமாற்றமடைய நாமுள்ள இன்றைய நிலையில் முடியாது. அது நோய் மூலமாகவே நடக்க வேண்டும் என்கிறார் அன்னை. இரும்பை, ஒரு கருவியாகச் செய்ய உருக்கி மாற்ற வேண்டும். உருக்காமல், அனலில் இடாமல், கட்டி இரும்பு சுத்தியாகாது. நோய் ஏற்படாமல் உடல் தன் பழக்கங்களை விட்டு திருவுருமாற்ற மடையாது என்று கூறிய அன்னை, உடல் திருவுருமாற்றமடைய ஆரம்பிக்கும் பொழுது படும் வேதனை பெரிது, நான் முழுவதும் வாய்விட்டு அலற வேண்டும் போலிருக்கிறது. இந்த திருவுருமாற்றத்தை மேற்கொள்ளும்படி நான் யாரையும் அழைக்க மாட்டேன் என்றார். அன்னைக்கு வியாதி என்பதே இல்லை. திருவுருமாற்றத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டதால், நோய் அவர் உடலைத் தீண்டியது. “உன் உடல் ஒன்றுதான் உடலின் திருவுருமாற்றத்திற்குரியது” என்றார் பகவான். பகவான் நிர்ணயித்தபின் அன்னை அவர் கட்டளையை பூர்த்திசெய்ய மேற்கொண்ட யோகம் அவருக்குப் பொறுக்க முடியாத வேதனையைக் கொடுத்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகத்தில் எய்திய நிலையை அவருக்குப் பின் அன்னை எய்திய பொழுது, யோகம் உடலை வருத்தும் அளவைக் கண்டு, “இந்த நிலையில் அவரிருந்து கொண்டு, பொறுத்துக் கொண்டிருந்தார்” என்பதை வாய்விட்டுக்கூறி, அதை நினைத்தால், அவருடல் பட்ட வேதனையை இப்பொழுது

நினைத்தால், அதை அவர் வெளியிடாததால், எவரும் அவர் வேதனையை அறிந்து கொள்ளாமலிருந்ததை நினைத்தால், மனம் பதறுகிறது என்று அன்னை கூறிய பொழுது அவரது கண்கள் பனித்தன.

மனம் திருவுருமாற்றமடைய இதுவரை நாம் அறிந்த அனைத்தும் மடமை என உணரவேண்டும். மனம் அசைந்து, ஓர் எண்ணம் உதித்தால், திருவுருமாற்றம் தடைப்படும். உணர்வு திருவுருமாற்றம் அடைய நமக்கு இன்றுவரை நடந்த அனைத்தும் திருவுள்ளம் என்றறிய வேண்டும் என்று கூறிய பகவான் உன் கழுத்தை நெறிக்கும் கைகள் இறைவனின் ஸ்பர்சம் என அறிய வேண்டியது திருவுருமாற்றத்திற்கு தேவையானது என்றார். உடல் திருவுருமாற்றம் அடைய நாம் கற்றுக்கொண்ட பழக்க மனைத்தையும் மறந்து, புதியதாகக் கற்று செயல்படவேண்டும் என்கிறார். பேச்சை இழந்தவர்கள் மீண்டும் பேசும் பொழுது, புதியதாக கற்றுக்கொள்வது போலிருக்கிறது என்பார்கள். கால் ஓடிந்து நெடுநாள் படுக்கையிலிருந்து மீண்டும் எழுந்து நடக்கும் பொழுது புதியதாக நடக்கக் கற்றுக்கொள்வது போலிருக்கிறது என்பார்கள். அன்னை கடைசி காலத்தில் நான் மீண்டும் சாப்பிட, எழுத, பேச, கற்றுக்கொள்கிறேன் என்றார். சொற்களுக்கு spelling தெரியவில்லை என்றார். கற்ற பழக்கங்களை உடல் மறந்து, புதிய புனித உணர்வில் அதே செயல்களைச் செய்ய கற்றுக் கொள்ள உடல் நோய்வாய்ப் பட்டாலன்றி முடியாது என்கிறார் அன்னை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகப்பாதையை மேற்கொண்ட பொழுது அவரது இலட்சியம் மோட்சமல்ல. முதலில் நாட்டின் சுதந்திரத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டவர், பின் அதைவிட்டு யோகத்தை மேற்கொண்டபொழுது, பல இலட்சியங்களைக் கடந்துவந்து, மனிதவுடலில் தெய்வீக வாழ்வைத் தன் இலட்சியமாகக் கொண்டார். அதுவே ஆதிநாள் தொட்டு மனிதகுலத்தின் இலட்சியமும் என்றார்.

சிருஷ்டி சச்சிதானந்தத்தில் ஆரம்பித்து, பல நிலைகளைக் கடந்து, மனிதனைத் தொட்டு, தொடர்ந்து சென்று ஐடத்தில்

முடிகிறது. ஜடத்தில் முடிந்தவரை இறைவன் சிருஷ்டி மூலமாக இறங்கி வந்ததாகும். மீண்டும் ஜடத்திலிருந்து இறைவன் வெளிவந்து, சச்சிதானந்தத்திற்குப் போகும் யாத்திரையை மேற்கொண்டு மனம் என்ற கட்டத்தை அடைந்துள்ளான், அடுத்த கட்டம் சத்திய ஜீவியம். எனவே மனத்திலிருந்து எழுந்து சத்திய ஜீவியத்தை அடைவது திருவுள்ளமாகும். திருவுள்ளத்தைப் பூர்த்தி செய்வது பூரண யோக இலட்சியமாகும்.

திருவுள்ளம் செயல்படுவதை மற்றொரு வகையாகவும் விவரிக்கின்றார். பிரபஞ்சம் தன் வாழ்வை ஆன்மிகப் பொலிவுற முனைந்து நிற்கிறது. இதை மனிதனில் பூர்த்தி செய்கிறது. அதன் விளைவாகப் பிறந்ததே மனோமய புருஷன் என்கிறார்.

சச்சிதானந்தம் சிருஷ்டியாக வந்து ஜடமான பின், மீண்டும் ஜடத்திலிருந்து எழுந்து சச்சிதானந்தத்தை அடைவது லீலை. அதில் முதற்கட்டம் ஜடத்திலிருந்து வாழ்வு உதயமாயிற்று. ஜடமும், வாழ்வும் தங்கள் ஆன்மிக சாரத்தைக் கண்டு வாழ்வு பிராணமய புருஷனைக் கண்டது. அடுத்த கட்டத்தில் வாழ்விருந்து மனம் ஜனித்தது. மனத்தின் ஆன்மிக சாரமே மனோமய புருஷன். சிருஷ்டியில் திருவுள்ளம் இதுவரை சாதித்தது மனோமய புருஷனை ஜனிக்கச் செய்ததாகும். திருவுள்ளம் பூர்த்தியாக அடுத்த கட்டத்தை அடைய மனிதன் செயல்பட வேண்டும். அதாவது, மனோமய புருஷன் உயர்ந்து விஞ்ஞானமய புருஷன் (சத்திய ஜீவன்) ஜனிக்க வேண்டும். இதுவே பகவான் யோகத்தை மேற்கொண்ட பொழுது அவர் முன் உள்ள இலக்கு.

லீலையின் முதற்பாகத்தில் சச்சிதானந்தம் கீழே வந்து ஜடமாகிறது. இரண்டாம் பாகத்தில் ஜடம் எழுந்து மேலே சென்று சச்சிதானந்தமாகிறது. அதை விவரிக்கும்போது இந்த லீலையின் மையம் மனிதன் என்றும், ஒரு முனை இறைவன் என்றும் அடுத்த முனை பிரகிருதி எனும் இயற்கை என்றும் விவரிக்கின்றார்.

இறைவன்—மனிதன்—இயற்கை

என்ற மூன்று மையங்கள் கொண்டது சிருஷ்டி. இறைவன் இயற்கையானது சிருஷ்டியின் முதற்பகுதி. இயற்கை இறைவனாவது இரண்டாம் பகுதி எனவும், அதை சாதிக்க இயற்கை தன்னை சுருக்கி, தன் ஆன்மிக சாரத்தைச் சேர்த்து மனிதனாகிறது எனவும் கூறுகிறார்.

இயற்கை பரந்து விரிந்தது. பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியது. தான் இறைவனாக முதற்படியாக மனிதனாகிறது. மனிதனாகவும், மனிதனுள் ஆன்மாவாகவும் தன்னைச் சுருக்கி, தன் அனுபவத்தை சாரமாக்கி-அன்னமய புருஷன், பிராணமய புருஷன், மனோமய புருஷன்-உச்சகட்டத்தில் மனோமய புருஷனாகிய மனிதனாகியுள்ளது என்கிறார். அடுத்த கட்டம் அடைய இயற்கை முயல்கிறது. அடைவது திண்ணம். ஆனால் அதற்கு 30,000 ஆண்டுகளாகும்.

முப்பதாயிரம் ஆண்டுகளில் இறைவன் தானே சாதிப்பதை, மனிதன் சீக்கிரமாக சாதிக்க முடியும். அதுவே பூரண யோகம். அதை சீக்கிரமாகச் சாதிக்கும் உபாயத்தை சுமார் பத்து ஆண்டு தவ முயற்சியால் கண்டு கொண்டேன் என்றார். அந்த இரகஸ்யத்தை நமக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டார். பகவானையும், அவர் யோகத்தையும், அறிந்தவர் அனைவரும் அறிந்த இரகஸ்யம் அது.

சிருஷ்டி இறைவனுடையது. சிருஷ்டி அவன் லீலை. லீலா விநோதம், சிருஷ்டியின் சிகரம் மனிதன். மனிதனுடைய சிகரம் மனோமய புருஷன். நமக்கு மலை, கடல், மரம், மனிதன், இறைவன் வேறுபட்டவை, நம் நிலையில் அது உண்மை, பரம்பொருளின் பார்வைக்கு மலை இறைவன், கடல் தெய்வம், மரம் கடவுள், மனிதன் ஆன்மா, இறைவன் பரம்பொருள். பல்வேறு ரூபங்களில் இறைவன் காட்சி அளிப்பதை மனிதன் பல்வேறு பேரில் குறிப்பிடுகிறான். எனவே மனிதன் சிருஷ்டியின் சிகரம் என்பதுடன், மனிதன், லீலையிலும் சிருஷ்டியிலும் இறைவனின் சிறப்பான, சிகரமான, திருவுருவமாகும். இறைவனின் சிறப்பான நிலையைப் பெற்றிருப்பதால் மனிதன்

லீலையை சிறப்பாக நடத்த முடியும். முப்பது ஆயிரம் ஆண்டில் இறைவன் சாதிக்கக் கூடியதை, அவனது சிறப்பான வடிவமான மனிதன் முப்பது ஆண்டுகளில் அல்லது முன்னூறு ஆண்டுகளில் சாதிக்க முடியும்.

இதை சாதிக்கும் உபாயத்தை யோக இரகஸ்யம் என்றார் பகவான்.

ஓர் ஊரில் நூறு வருஷமாக பல குடும்பங்களிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு பல தலைவர்களுண்டு. அவர்களுக்குள் போட்டி ஏற்பட்டு கொஞ்ச நாளைக்கு ஒருவர் நாட்டாண்மையாக இருக்கிறார். அந்த ஊருக்கு வேறொருவர் வருகிறார். முதல் மாதத்தில் அனைவரும் அவரைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அனைவரும் அவரை நாடுகிறார்கள். அவருக்கு அடங்கியிருக்கிறார்கள். அது நடக்கிறது. இது எல்லோரையும் சிந்திக்க வைக்கிறது. இத்தனை நாள் நாம் அனைவரும் இங்கிருந்தோம். தலைமைக்குப் போட்டி போட்டோம். நேற்று வந்தவன் இன்று தலைவன் ஆனான். இதன் இரகஸ்யம் பணமாக இருக்கும். சில சமயம் பட்டமாக இருக்கும். பதவியாக இருக்கும் அரசியலாகவுமிருக்கும். நூறாண்டாக சாதித்ததை, (அல்லது சாதிக்க முடியாததை) ஓராண்டில், ஒரு மாதத்தில் ஒருவர் சாதிப்பது பெரியது. சிறியது பெரியதாகும் உபாயத்தை, இரகஸ்யம் என்கிறோம். உடனே அவன் பெற்றதை - பட்டம். பதவி - அனைவரும் நாடுகின்றனர்.

உடலால் உழைப்பவனுக்கு பலன் கிடைக்க நாளாகும். அறிவால் உழைப்பவனுக்கு பலன் சீக்கிரம் கிடைக்கிறது. உழைப்பின் நிலை உயர்ந்தால், பலன் சீக்கிரமாக வரும். உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மா ஆகியவற்றில் பலன் பெற உடனுக்கு அதிக நாளும், ஆன்மாவுக்கு குறைந்த நாளாகும்.

சிருஷ்டியின் இரண்டாம் பகுதியில் வாழ்வு எனும் பிரபஞ்சம் தன்னை சுருக்கி, சாரமாக்கி (essence) ஆன்மாவாக மாற்றி உயர முயல்கிறது.

இதை மனிதன் மேற்கொண்டால், அவனுக்கு இரகஸ்யம் பிடிபடும். யோகம் என்பது உன் மனத்திற்குரியது. மேல்

மனத்திற்குரியது வாழ்வு. வாழ்வில் செயல்படுவது புலன்கள். புலன்களைக் கடப்பது எல்லா யோகத்திற்கும் இன்றியமையாதது, புலன்களை அவித்து, மனத்தை எட்டுவது எந்தத் தியானத்திற்கும் முதற்படி.

மனம் மேல் மனம் (surface), உள் மனம் (depth) என இரு பிரிவாக உள்ளது. யோகம் உள் மனத்திற்குரியது. மேல் மனத்தை விட்டு உள் மனத்தை அடைவது அவசியம், முதற்படி. அதற்கே தியானம், மந்திரம், தந்திரம் பயன்படுகிறது.

மேல் மனத்திற்கு வாழ்வு மட்டும் உரியது. உள் மனத்தில் மூன்று முக்கிய பகுதிகள் அல்லது கதவுகள் உள்ளன. அவை,

- i) மனோமய புருஷன்
- ii) நிர்வாண மார்க்கம்
- iii) சைத்திய புருஷன்

மேலிருந்து உள்ளே போனால், நாம் எந்த முறையைப் பின்பற்றுகிறோமோ, அதற்குரிய இடத்தை அடைவோம். ஞானயோகி மனோமய புருஷனை அடைகிறான். நிர்வாணத்தைத் தேடும் பௌத்தன், நிர்வாணத்திற்குரிய கதவை அடைகிறான். பூரணயோகி சைத்திய புருஷனை அடைகிறான்.

ஞான யோகம் மனத்திற்கும் எண்ணத்திற்கும் உரியது. தூய்மையான மனம் தியானத்தால் தூய்மையான ஆன்மாவை அடைவது மனோமய புருஷனைத் தொடுவதாகும். மனத்தை நிஷ்டையால் தூய்மைப்படுத்தினால், உள் மனம் திறந்து மனோமய புருஷன் தரிசனம் தருகிறான். இது ஞான யோகம்.

பௌத்தன் எதையும் நம்பமாறுப்பவன். வாழ்வு, கர்மம், ஜீவன், ஆன்மா ஆகிய எதையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை அவன். மனிதன் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் எதற்கும் ஜீவனுண்டு. மனிதன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதன் ஜீவன் கலைந்து, கரைந்துவிடும் (loses its structure). மேல்மனத்தில் நம்பிக்கை கரைந்து விட்டால், அவன் தியானம் செறிந்து

உன்மனம் திறந்தவுடன் ஜீவனே கரையும் - நிர்வாணநிலை - கதவு
அவனுக்குத் திறக்கிறது.

பூரணயோகம் இறைவன் திருவுள்ளத்தைப் பூர்த்தி செய்து
மனிதவாழ்வில் இறைவனை வெளிப்படுத்தி, உடலை
திருவுருமாற்றி பூலோக வாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாக மாற்ற
முனைகிறது.

சிருஷ்டியின் இரண்டாம் பகுதியில் இறைவனுடைய
எண்ணம் அதுவே. மனிதனுடைய ஆன்மா அவன் பிறப்பி
லிருந்து பிரிந்து தன்னை வந்தடைவதோ, மனித ஜீவன் கரைந்து
அவன் மறைவதோ இறைவனுடைய இலட்சியமல்ல. அதைப்
பூர்த்தி செய்ய மனோமய புருஷனும், நிர்வாணமும் உதவா.
இறைவன் வழி, நம் வழி எனக்கொண்டால், இறைவன்
பிரபஞ்சத்தின் அனுபவத்தைச் சுருக்கி, அதன் சாரத்தைப்
பிழிந்து, ஆன்மாவாகச் செய்கிறார். பிரகிருதியின் சாரம் புருஷன்.
அவ்வழியைப் பின்பற்றினால், மனோமய புருஷனை நாடும்
தியானம் நமக்கு உதவாது. ஞானத்தைத் தேடும் விசாரம்
நிர்வாணத்தைக் கொடுக்க முடியும், வாழ்வின் சாரத்தை அளிக்க
முடியாது.

வாழ்வென்பது நம்மைப் பொருத்தவரை செயல்கள்.
செயல்களின் சுருக்கம் அனுபவம். அனுபவத்தின் சாரம்
ஞானமாகிய ஆன்மிகப்பொறி. செயல்களால் நிறைந்த நம்
வாழ்விலிருந்து, ஆன்மிகப்பொறியை அடைவதெப்படி?
செயல்களை, செயல்களாகச் செய்தால் அனுபவம் பெருகும்.
நம்முள் பிரபஞ்சத்தின் சாரமான ஆன்மாவுண்டு. அது நமக்குத்
தெரிவதில்லை அதன் ஒளி நெஞ்சில் தெரியும். செயல்
எழுந்தவுடன் அதை அனுமதிக்காமல், உள்ளொளிக்கு அதைச்
சமர்ப்பித்தால், அனுபவம் பெறுவதற்குப் பதிலாக, நேரடியாக
அனுபவத்தின் சாரமான ஞான ஆன்மிகப்பொறி வெளிவரும்.
இதற்குச் சமர்ப்பணம் எனப்பெயர். முடிவான நிலையில்
ஒளிக்குப் பதிலாக ஆன்மாவைக் கண்டு, செயலை ஆன்மாவுக்குச்
சமர்ப்பணம் செய்தால், அதற்கு ஆத்ம சமர்ப்பணம் எனப்பெயர்.

ஆத்ம சமர்ப்பணம் நம் மேல் மனத்தைத் திறந்து, உள் மனத்திற்கு நம்மைக் கொண்டு செல்லும். உள்மனம் திறந்து நம்மை வரவேற்கும் பொழுது, நாம் அடைந்த கதவு சைத்திய புருஷனாகும். ஏனெனில் வாழ்வின் சாரம் சைத்திய புருஷனாகும். சைத்திய புருஷன் மோட்சத்தை நாடாது, நிர்வாணத்தைத் தொடமுயலாது, வாழ்வின் சாரத்தால் (essence) ஆனதால் வாழ்வை விட்டுப் பிரியாது. வாழ்விலே நின்று, செயலையும் அனுபவத்தையும் சுருக்கி, சாரமாகப் பிழிவதால் வாழ்வு நிலையுயரும். சாரத்தை மையமாகக் கொள்வதால், வாழ்வு ஆன்மிக வழியில் உயரும். மனித வாழ்விலிருந்து தெய்வீக வாழ்வை எட்ட பல நிலைகளுள்ளன. முனிவர், ரிஷி, யோகி, தெய்வம், சத்திய ஜீவன்-என்பதால் உள் மனத்தில் சைத்திய புருஷனை தரிசித்த பின் அங்கிருந்து இந்த நிலைகள் மூலம் சத்திய ஜீவிதத்தை அடையலாம். சத்திய ஜீவியம் என்பது பூவுலகில் தெய்வீக வாழ்வாகும். பத்து வருஷ யோக முயற்சியால் பகவான் இந்த இரகஸ்யத்தைக் கண்டார். இந்த இரகஸ்யம் தெரியாமல் இக் குறிக்கோளை எட்ட முடியாது. தெரிந்தால் எட்டலாம். தான் அதை எட்டியதால், இரகஸ்யத்தை சொல்லி யதுடன், தன் யோகசக்தியை நம் யோகம் பூர்த்தியாக நமக்களிக்கிறார்.

நாம் அதை நேரில் பெறமுடியாது என்பதால், அந்த சக்தியின் அவதாரமான அன்னை மூலம் நமக்கு தன் யோகசக்தியான யோகசித்தியை அளிக்கிறார். ஆத்ம சமர்ப்பணம் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோக சக்தியை நம்முள் செயல்பட வைத்து, உள் மனக் கதவைத் திறக்கும் நிகழ்ச்சியைக் காணலாம். ஆரம்பத்தில் சொல்லியது போல் இது எல்லோருக்கும் உரியதல்ல, பக்தர்களுக்குரியது பிரார்த்தனை பலிப்பது. யோகம் 'அழைப்பு'ள்ளவர்க்கே உரியது. நமக்கு அழைப்பிருக்கிறதா என்பதை எப்படி தெரிந்து கொள்வது? அன்னை நினைவு நம்மை மீறி எழுந்து, ஜீவன் முழுவதும் பரவி, பரவசப் படுத்தினால், அது அடிக்கடி நிகழ்ந்தால், அழைப்பு பலிக்கும். இரவும், பகலும் எந்நேரமும் இடைவிடாது நெஞ்சமும், ஜீவனும், அன்னையைத் தானே நினைந்து விழைந்தால் அந்நிலை தொடர்ந்த நெகிழ்ச்சியில் முடிந்தால், வாழ்வின் ஒரே குறிக்கோள் யோகமானால், நாம் யோகத்தை

நாடுவதற்குப் பதிலாக, யோகசக்தி நம்மை மீறி ஆட்கொண்டால், 'அழைப்பு' இறைவனின் அழைப்புள்ளது என்று பொருள். அவர்கள் யோகத்தை கைக்கொள்ளலாம். அல்லது அந்த நிலையை எய்தியபின் யோகத்தை நாடலாம்.

பக்தி சிறந்தவர் பல்லாயிரக்கணக்கானவர். அவர்கள் செய்யக்கூடியதொன்றுண்டு. ஆத்ம சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டால் அவ்வழி திறக்கும். ஆத்ம சமர்ப்பணத்தை யோக நிலையை உணருவதற்காக மேற்கொண்டால், இச்சோதனை பலன் தரும்.

எண்ணம், உணர்வு, செயல் ஆகியவற்றை சுமார் ஒரு மணி நேரம் தொடர்ந்து - ஒன்றையும் தவறவிடாமல், without missing one movement - அன்னையை அழைத்து மேற்கொண்டால், ஒரு கணம் மனம் திறந்து ஜீவன் நிறைவது தெரியும். இடைவெளியின்றி செயல்களை சமர்ப்பணம் செய்தால் அவற்றினூடே எழும் எண்ணங்களையும் சமர்ப்பணம் செய்தால், அவற்றைப் பற்றிய உணர்வுகளையும் உள்ளொளிக்கு ஒன்றுவிடாமல் சமர்ப்பணம் செய்தால், சமர்ப்பணத்தை ஆரம்பிக்குமுன் அன்னையை தவறாது ஒவ்வொரு முறையும் அழைத்தால், அன்னையின் அருட்சக்தி ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோகசித்தியின் சக்தியை சமர்ப்பணத்தின் மூலம் மேல் மனத்தை நிறைத்து, உள் மனத்தைத் திறந்து, சைத்திய புருஷனை பொறியாகக் காட்டி யோக சித்தியின் இலட்சணத்தை நமக்குணர்த்தும். அப்படி நிறைந்த ஸ்ஷணம் இறைவன் நம்முள் வரும் தருணம். பக்தியில் திளைத்தவர், நம்பிக்கையில் மூழ்கியவர் செய்து பார்க்கக்கூடிய சோதனை இது. சோதனை ஆத்ம பலன் தரும். தொடர்ந்து செய்வது நம் ஆர்வத்தைப் பொருத்தது. பூர்வஜென்ம புண்ணியமில்லாவிட்டாலும், இதுவரை இறைவனின் அழைப் பில்லாவிட்டாலும், இன்று இந்த ஸ்ஷணம், அதை நாம் முழுமையாக விழைந்தால், அன்னையை முழுமையாக நாடினால், ஆத்ம சமர்ப்பணத்தை ஒரே குறிக்கோளாகக் கொண்டால், இதுவரை நமக்கில்லாத ஆன்மிக வாழ்வையும் அன்னை இன்று நம் முழுமையின் பரிசாகப் பெற்றுத் தருவார். ஜீவன் முழுவதும் ஆர்வத்தால் நிறைந்த நேரம் அன்னை ஆன்மாவில் மலரும் நேரம்.

* * *

4. முடிவான பலன்

வேலைக்காரியின் மகன் பட்டம் பெற்று பல ஊர்களில் என்ஜினீயராக இருந்து, சொந்த ஊருக்கு என்ஜினீயராக வந்தான். அவனிடம் வேலை செய்யும் ஆட்கள் பலர் அவனுடன் சிறு வயதில் பழகிய நண்பர்கள். வேலைக்காரியின் மகனெனக் கேலி செய்தனர். வேலையை மாற்றிக் கொண்டு வெளியூர் போய் விட்டான். நம் பழைய வாழ்வு இன்று நம்மைப் பாதிப்பதைக் கர்மம் என்கிறோம். உள்ளூரை விட்டுப் போக முடியாது என்ற வரை, கர்மத்திலிருந்து தப்பமுடியாது. வெளியூர் போனால் உள்ளூர் நிலை தொடராது. வாழ்வை நீத்துத் துறவறத்தை மேற்கொண்டால், தவசிக்கும் கர்மமில்லை.

வேலைக்காரியின் மகன் என்ஜினீயராக வெளிநாட்டு டெக்னாலஜி பெற்று புதிய தொழிலை நாட்டில் முன்னோடியாக ஆரம்பித்தாலும் உள்ளூரில் பழைய கேலியை எவரும் மறக்க மாட்டார்கள். வெளியூர் போனால், அங்கு தொழில் ஆரம்பித்தால், உள்ளூர் கர்மம் தொடராது.

வெளியூரில் தொழிலை ஆரம்பித்து, அதற்கான முஸ்தீபுகளைச் செய்து, முயற்சியை கைக்கொண்டு, நிர்வாகம் செய்து 5 வருஷ முடிவில் 1 கோடி சம்பாதிக்கத் திட்டமிட்டு அதை நிறைவேற்ற முடியும். தொழிலின் நுட்பம் உயர்ந்ததாகவும், ஒரு பெரிய தொழிலுக்கு அத்யாவசியமாகவும் அமைந்து விட்டதால் அத்தொழில் அதிபர் வேலைக்காரியின் மகனைச் சந்தித்து 5 வருஷ சம்பாத்தியத்தை இன்று கையில் தருகிறேன், தொழிலை எனக்குக் கொடுத்துவிடு எனக்கேட்டு ஒருவரிடம் வாங்கினார். இது அபூர்வம். ஆனால் உலகம் அறியாததல்ல.

பூவுலகத்தைச் சிருஷ்டித்த இறைவன், பூவுலகச் செயலனைத்தையும் தாங்கிப் பிடிக்கின்றான். ஆனால் மனிதன், இறைவனின் அம்சம் என்பதால், அவனிஷ்டப்படி, சுதந்திரமாக முன்னேற அனுமதிக்கின்றான். சுதந்திரம் பெற்ற மனிதன்

சுயமாகச் செயல்பட்டு திறமைகளை வளர்த்துக்கொண்டு அதன் மூலம் முன்னேறுகிறான். அத்துடனில்லாமல், தவறுகளை வளர்க்க சுதந்திரமளித்த இறைவன் கர்மத்திலும் தலையிடுவ தில்லை. அன்னை பூவுலகில் வந்து செயல்படும் பொழுது மேலும் ஓர் அம்சம் வருகிறது. திறமைகள் மூலம், காரியம் பூர்த்தியாக மனிதன் முயன்றால் நெடுநாளாகிறது. அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டு, திறமைகளை நம்பாவிட்டால், நெடுநாளைக்குப் பின் முடிய வேண்டிய காரியம் உடனே பூர்த்தியாகிறது.

உலகத்தைக் காப்பது அருள். மனிதன் சேகரிப்பது திறமையும், கர்மமும். கர்மத்தைச் சேகரம் செய்த மனிதன், கர்மத்தை நம்பாமல் இறைவனை நம்பினால், கர்மம் கரைந்து, இறைவன் செயலால், அவனுடைய திறமைகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகின்றன. இறைவனை நம்பி, கர்மத்திலிருந்து விடுபடும் தவசி போல், மனிதன் இறைவனை நம்பினால் அவன் கர்மம் கரையும். கர்மத்தைக் கரைத்தாலும் திறமையைக் கரைத்தாலும் ஒன்றே. கர்மம் கரைய விழையும் மனம், திறமையைக் கரைக்க ஒவ்வாது. கர்மமும், திறமையும் (negative & positive aspects of man) மனிதன் இரு அம்சங்கள் என நாம் உணர்வதில்லை. இறைவனை நம்பி கர்மத்தை இழப்பதைப்போல், திறமைகளையும் இழக்க முன்வந்தால், முடிவான பலன் முதலிலேயே வரும்.

வேலைக்காரியின் மகன் உள்ளூரில் தொழில் செய்தால் தன் கர்மத்தை - பழைய அந்தஸ்தை - மீறி திறமை மூலம் முன்னுக்கு வந்து 5 வருஷங்களில் 1 கோடி சம்பாதித்தால், கர்மத்தின் வலிமையை விட, திறமை அதிகம் என்று பொருள். வெளியூரில் சென்று தொழில் செய்தால் கர்மம் பாதிப்பதில்லை. 5 வருஷங்களில் 10 கோடிகள் சம்பாதிக்கலாம். நுட்பம் அதிகமாக இருந்தால், பெருந்தொழிலதிபர் துணை நின்றால், 5 வருஷத்தில் சம்பாதிக்கும் 10 கோடிகளுக்கு ஆரம்பத்திலேயே தொழிலை விற்கலாம்.

உலக வாழ்வு கர்மத்திற்குட்பட்டது. மனிதன் தன் செயலால் கர்மத்தையும், திறமையையும் வளர்க்கிறான். (faith) தெய்வ நம்பிக்கை கர்மத்திலிருந்து அவனை விடுவிக்கிறது. திறமையால் முன்னேறுகிறான். கர்மம் தடையாக இருந்ததைப்போல் திறமையும் அருளுக்குத் தடை என உணர்ந்தால், திறமையை, சரணம் செய்ய முன் வந்தால் (surrender) அருள் பேரருளாகி முடிவான பலனை, முதலிலேயே கொடுக்கிறது. உழைப்பு (work) கர்மத்தைச் சேகரிக்கும். நம்பிக்கை (faith) கர்மத்தைக் கரைக்கும். (surrender) சரணாகதி திறமையை விலக்கி, அருளைப் பேரருளாக்கி, முடிவான பலனை முதலிலேயே அளிக்கவல்லது.

அன்னையின் அவதாரம் கர்மத்தைக் கரைக்கும். அவர்களைச் சரணடைவதால் முடிவான பலன், முதலிலேயே கிடைக்கும். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டால், கர்மம் கரையும். நம் திறமையை ஏற்க மறுத்தால் பேரருள் செயல்படும், நம்பிக்கை கர்மத்தை அழிக்கும், சரணாகதி பேரருளை அழைக்கும்.

work	—	உழைப்பு - கர்மம்
faith	—	நம்பிக்கை - கர்மம் அழிதல், அருள் செயல்படுதல்
surrender	—	சரணாகதி பேரருள் செயல்படுதல்

தன்னை விலக்கி, தன் திறமைகளை விலக்கி, அன்னையைச் சரணடைந்தால் கர்மம் அழிந்து, அருள் பேரருளாக மாறி, முடிவான பலன் முதலிலேயே வருவது, அன்னையின் அவதாரச் சிறப்பு.

மனிதன் கர்மத்தின் பிடியில் வாழ்கிறான். அன்னை பக்தன் அருளின் ஆட்சியில் இருக்கிறான். யோகம் செய்யும் சாதகர் பேரருளின் நிழலில் வாழ்கிறார் எனலாம்.

அருள் உலகில் செயல்படும் பொழுது அது வாழ்வு மூலம் நம்மை அடைந்தால் அதன் மூலம் கர்மம் உற்பத்தியாகும். ஏனெனில் இயற்கை, வாழ்வு மூலம் செயல்படுகிறது. வாழ்வு இரு கூறானது. அதனால் கர்மத்தையும், திறமையையும்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும். மனிதன் அருளை வாழ்வு மூலம் பெறாமல்

ஆன்மா மூலம் பெற்றால், ஆன்மாவுக்கு இரு கூறாகச் செயல்படும் திறனில்லாததால், கர்மம் உற்பத்தியாவதில்லை. திறமை மட்டும் உண்டாகிறது. சைத்திய புருஷன் மூலம் செயல்பட்டால் திறமையும் விலகி, பேரருள் நேரடியாகச் செயல்படுகிறது.

(இயற்கை) வாழ்வு	—	கர்மம்
ஆன்மா	—	அருள்
சைத்திய புருஷன்	—	பேரருள்

கர்மம் கடந்த காலத்துடன் நம்மைப் பிணைக்கிறது. அருள் நம்மையே செயல்படச் செய்கிறது. பேரருள் ஆன்மாவை வளர்க்கிறது. உலகம் முன்னேறுவது கர்மத்தால் எனலாம். மனிதன் முன்னேறுவது அருளால் எனலாம். ஆன்மா முன்னேறுவது பேரருளால் எனலாம்.

பிரபஞ்சம் தான் முன்னேற ஆன்மாவை உற்பத்தி செய்கிறது. மனிதன் முன்னேற சைத்திய புருஷனை நாடுகிறான். சத்தியஜீவன் ஏற்பட சைத்திய புருஷன் வளர வேண்டும். சில உதாரணங்கள் மூலம் கர்மம், அருள், பேரருள் ஆகியவற்றிற்குள்ள தொடர்பை விளக்கலாம். ஆனால் இவை உலகுக்கே புதிய கருத்துகளாக இருப்பதால் உதாரணம் ஓரளவு தான் பொருந்தும். அதனால் சிறிது குழப்பம் ஏற்படும். முடிந்த வரை சொல்கிறேன்.

புதிய காமிரா வந்தபொழுது, நாம் அதை, பழைய காமிராவைத் திறப்பதைப்போல் திறக்கின்றோம். புதியதை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கற்றுக்கொண்டு பழைய பழக்கத்தை மறந்து, புதிய காமிராவைப் பயன்படுத்தினால் அது பலன் தரும். இல்லை எனில் பழைய பழக்கம் புதிய காமிராவை உடைத்துவிடும். இனி ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும். பழைய பழக்கம் கர்மாவைப் போன்றது; புதியதை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அறிவு அருளை நம்புவது போன்றது. நாம் கர்மத்தால் செயல்படுவது புதிய காமிராவை உடைத்து பிறகு ரிப்பேர் செய்து, மீண்டும் பயன்படுத்துவது போலாகும். புதியது வந்துள்ளது என்றவுடன், பழைய பழக்கத்தை மறந்து புதிய

கருவிக்குரிய முறையைக் கற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை (faith) அருளில் நம்பிக்கை கொள்வதைப் போன்றதாகும்.

இனி புதிய காமிராவைப் பயன்படுத்தும் முறைகளை அறிந்து, பயிற்சிபெற்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கற்றுக் கொள்வது கர்மத்தை அருளால் அழித்து, கர்மத்தின் தடையின்றி, நமது திறமை மூலம் முன்னேறுவதைப் போன்றதாகும்.

புதிய காமிராவைக் கொண்டு வந்தவர், தாமே நமக்கு பயிற்சி அளிக்க முன்வருவதுடன், நாம் பயிற்சி பெறுமுன், தானே அதைப் பயன்படுத்தி படம் எடுத்துக் கொடுக்க முன்வருவது பேரருள் செயல்படுவதாகும். நம் திறமையை எதிர்பார்க்காமல், நம் திறமை முடிவில் கொடுக்கும் பலனை, முதலிலேயே கொடுக்க முன்வருவது பேரருள்.

பழைய பழக்கத்தை விட முடியாதவர்கள், காமிராவை உடைப்பது, கர்மத்தை விட முடியாததாகும். புதியதைக் கண்டதும் பழையதை விலக்கும் மனப்பான்மை, இறைவனைக் கண்டதும், மனிதனை விலக்கும் மனப்பான்மையையொத்தது, அருளைச் செயல்பட அனுமதிக்கும் faith நம்பிக்கையாகும். புதியதைக் கற்கும் திறமையை நம்பாமல் அதையும் விலக்கி, வந்தவர் போட்டோ எடுக்கட்டும் என அனுமதிக்கும் மனம், அன்னையைச் சரண் அடைந்து, தன்னை அழித்து, பேரருளைச் செயல்பட வைப்பதாகும்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு, வீட்டில் திருடு போனதைச் சொல்லப் போன பழைய (K.D.) திருடனைக் கைதுசெய்து தண்டிப்பது, புதியவேலை செய்யப் போன பொழுது, பழைய கர்மம் குறுக்கிட்டு நாசம் செய்வதைப் போன்றது. போலீஸ் ஆபீசர் குறுக்கிட்டு, பழைய கேஸ் வேறு, அதை எடுக்க இப்பொழுது சட்டமில்லை. புதிய கேஸைப் பார் என்பது, அருள் செயல்பட்டு, கர்மத்தை விலக்குவது போலாகும்.

தொழிலாளர் தலைவர் என நடித்து, ஒரு கம்பெனியில் வேலை நிறுத்தத்தைக் கிளப்பி, முதலாளியையும், ஆபீஸர்-

களையும் கைது செய்ய முனைந்தபொழுது, முதலாளி Public Prosecutor பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டரிடம் சென்று கைது செய்தவர்களை விடுவிக்க முயன்றார். நடந்ததைச் சொன்னார். இந்த போலித் தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஏற்கனவே வேறொரு கேசில் மாட்டிக்கொண்டு, பப்ளிக் பிராசிகியூட்டரின் தயவில் இப்பொழுது வாழ்பவர்கள். அவர் கைது செய்தவர்களை ஜாமீனில் விடுதலை செய்து, போலித் தலைவர்களை அழைத்து, இனி இந்தக் கம்பெனிப் பக்கம் போனால் உங்களை நான் ஆதரிக்கமாட்டேன் என்றவுடன் எல்லாச் சிரமங்களும் மறைந்துவிட்டன. கேஸ் நடந்து, பல வருஷங்கள் சிரமப்பட்டு நியாயம் கிடைக்குமா என எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையில் ஒரே நிமிஷத்தில் பிராசிகியூட்டர் பிரச்சினையைத் தீர்த்தது பேரருள் செயல்படுவதாகும்.

இறைவன் மீது நம்பிக்கையின்றி, (faithless work) உழைப்பை நம்பினால், ஒருபக்கம் திறமையுடன் மறுபக்கம் கர்மமும் சேரும். நம்பிக்கையை இறைவன் மீது வைத்து, உழைப்பைக் கருவியாகக் கருதினால் (work in faith) அருள் செயல்படும் கர்மம் கரையும். நம் திறமையையும், அதன் மீதுள்ள நம்பிக்கையையும் இறைவனுக்குச் சரணம் செய்தால் (surrender) பேரருள் செயல்பட்டு, முடிவான பலன் முதலிலேயே வரும்.

ஆதி மனிதன் வாழ்ந்த வாழ்வை இன்று யோசித்துப் பார்த்தால் உணவுக்கு அவன் பட்டபாடு அதிகம். விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்தபின் உணவு மிகுந்து பாடில்லாமல் கிடைத்தது. அடுத்த அடுத்து நாகரீகம் வளர வளர முயற்சி குறைந்து, பலன் அதிகமாயிற்று. ஒரு மூட்டை நெல்லை உரலிலிட்டுக் குத்தி அரிசியாக்கி, அதைப் புடைத்து சமையல் செய்தவருக்கு, நேரடியாக அரிசியைக் கடையில் வாங்குவது முடிவான பலன் பெறுவது போலாகும். நாகரீகம் வளரும்பொழுது lifestyle வாழ்க்கை அமைப்பு மாறி, சிரமம் குறைவதற்கு நம் அன்றாட வாழ்வு அநேக உதாரணங்களைக் கொடுக்கிறது. இவை நேரடியான உதாரணமில்லை என்றாலும், அடிப்படைக் கருத்து ஒன்றாக இருப்பதால், பேரருளின் செயலைப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

calculator வந்த பொழுது கூட்டலில் திறமையுள்ள அக்கௌண்டண்ட்கள் அதைப் பயன்படுத்தத் தயங்கினர்; சிலர் மறுத்தனர். தம் திறமை வெளிப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால், calculator கால்குலேட்டரைப் பயன்படுத்த வில்லை, தன் திறமையை ஒதுக்கி, மெஷின் கூட்டடும் என்றால் பெருமுயற்சிக்குப் பதிலாக சிறு முயற்சியால் பெரும் பலன் ஏற்படுவதே பேரருளின் தத்துவம்.

விலங்கைப் போலவும் நாம் வாழலாம். ஆதி மனிதனைப் போலவும் வாழலாம். நவீன நகரவாசியாகவும் வாழலாம். அது நம்மைப் பொறுத்தது. அதேபோல் கர்மத்தை அனுபவித்தும் வாழலாம், கர்மத்தைக் கரைத்துத் திறமையாலும் வாழலாம். திறமையையும் ஒதுக்கி முடிவான பலனையும் பெறலாம். இவை நம்மைப் பொருத்தது. தெய்வ பக்தியில்லாத எளிய மனிதன் தன் உழைப்பை நம்பி வாழ்வது, தெய்வ நம்பிக்கையால் கர்மத்தைக் கரைத்து திறமையால் முன்னேறுவது, திறமையையும் விலக்கி அருளைப் பேரருளாக மாற்றி வாழ்வது ஆகிய மூன்றில் எதையும் நாம் பின்பற்றலாம்.

தனிப்பட்டவருடைய முயற்சியை விலக்கி, அவருடைய திறமைகள் செயல்படுவதையும் விலக்கினால் அருள், பேரருளாகிறது. டெக்னாலஜி முன்னேறும் போது இதே தத்துவத்தைக் காண்கிறோம்.

நாம் சைக்கிள் விடுவது, எழுதுவது, பேசுவது போன்ற காரியங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் பொழுது பயிற்சியைப் பெறுகிறோம். பயிற்சி திறமையைக் கொடுக்கிறது. மோட்டார் சைக்கிள் விடும்பொழுது சைக்கிள் கற்றுக் கொண்டது உதவுகிறது. பாட்மிண்டன் பயின்றது, டென்னிஸ் விளையாட உதவுகிறது. ஆனால் கால்பந்து விளையாடியது, வாலிபால் விளையாடும்பொழுது தடையாகிறது. மேடையில் மணிக்கணக்காகப் பேசியவர், அசெம்பிளியில் சுருக்கமாகப் பேச சிரமப்படுகிறார். பழைய திறமை, புதிய காரியத்திற்கு உதவுவதும் உண்டு, தடையாக இருப்பதும் உண்டு.

பள்ளியில் 14 வருஷங்கள் பட்டம் முடியும் வரை படித்தபின் ஆங்கிலம் எழுதுகிறோம், பேசுகிறோம். இதையே 3 மாதங்களில் பல நாடுகளில் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். நம் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றப் பிரியப்படாவிட்டால் பள்ளியில் சேர்ந்து 14 வருஷத்தில் கற்றுக் கொள்ளலாம். பழைய பழக்கத்தை விட்டு, புதிய முறையை ஏற்றுக்கொண்டால் அதே பலன் 3 மாதத்தில் வரும். முதல் முறை கர்மத்தைப் போன்றது. அடுத்தது கர்மத்திலிருந்து விலகுவது போன்றது.

நம் மூதாதையர் காசிக்கு நடந்து போனார்கள் என நாமும் இப்பொழுது காசிக்கு நடந்து போகலாம். அல்லது அதை விலக்கி இன்றைய ரயிலில் போகலாம். இது போன்று இன்று நம் வாழ்வில் உள்ள அனைத்தும் உதாரணமாக இருக்கும் அவற்றை இரு தலைப்புகளில் உதாரணமாக எழுதலாம், முந்தையது பழைய முறை (கர்மத்தைத் தாங்கிவருவது). அடுத்தது கர்மத்தை விலக்கிய புதுமுறை.

பழைய நிலை

கால்குலேட்டர்
(rank promotion)
படிப்படியாக உயருதல்
கார்பன் பேப்பர்
கையால் பிரதி எடுத்தல்
விவரமாகக் கணக்குப்
போடுதல்
நடப்பது
வாயால் கூட்டுவது

புதிய முறை

கம்ப்யூட்டர்
(direct recruitment)
நேரடித் தேர்வு
ஜெராக்ஸ்
கார்பன் பேப்பர்
சூத்திரத்தைப் பயன்
படுத்துதல்
பஸ், ரயில் வசதி
கால்குலேட்டர்

மனத்தில் எண்ணங்கள் ஓடுவதை நாம் சிந்தனை எனக் கருதுகிறோம் அது சிந்தனையில்லை. கவனித்துப் பார்த்தால் ஒரே எண்ணம் 10 வருஷங்களாகத் தினமும் நூறு முறைகள் மனதில் வருவது தெரியும். இதனால் மன வளர்ச்சி ஏற்படாது. மனவளர்ச்சி இதனால் தடையுறும். மனம் அமைதியாக இருந்தால் வளரும். மனத்தின் ஓட்டத்தை நிறுத்தி சிந்தனை செய்தால் மனம் வளரும். இந்த ஓட்டத்தால் மனம் திறமையை

இழந்து தவறான பழக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும். கர்மம் அதன் மூலமாக வருவது. அதை நிறுத்த மௌனம் தேவை. மௌனம் கர்மத்தைத் தவிர்ப்பது, அருளைச் செயல்படச் செய்யும், மௌனமான மனமும் தன்னை நம்பும். முயன்று மனத்தை, சரணடையச் செய்தால் தன்னம்பிக்கை போய் அருளை, பேரருளாக மாற்றும். அதை கீழ்க்கண்டவாறு எழுதலாம்.

மனத்தின் ஓட்டம்	- கர்மம்
மௌனம்	- அருள்
சரணாகதி	- பேரருள்

பேரருளை மனிதனுக்கு வழங்குவது அன்னையின் அவதாரம். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டால் கர்மம் விலகி, அருள் செயல்படும். நம்மை அறிந்து, நம் உயர்ந்த திறமைகளையும், உன்னத குணங்களையும் சரணம் செய்தால் அருள் பேரருளாக மாறும். அன்னையைச் சரணடைந்த வாழ்வு பேரருளின் வெளிப்பாடான வாழ்வாகும்.

நம்முள் உள்ள கேள்வி இரண்டு. கர்மத்தை அழிப்பது எப்படி? அருளைப் பேரருளாக மாற்றுவது எங்ஙனம்? கர்மத்தை அழிக்க கர்மத்தை நம்ப மறுத்தாலும், அன்னை மீது முழு நம்பிக்கையும் இருந்தாலும் கர்மம் அழிந்து போகும். அதனால் அருள் செயல்படும், ஆனால் பேரருளாக மாறாது.

அருள் செயல்படும்பொழுது நம் முயற்சி முழுமையாக இருக்கவேண்டும் என்பது சட்டம். முயலாமல் அருள் செயல்படும் என எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

முயற்சியை விலக்குதல் பேரருள் செயல்பட அவசியம். முயற்சி, திறமை, தகுதி, உரிமை ஆகியவற்றில் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. அருள் செயல்பட திறமையைப் பயன்படுத்தவேண்டும், முயலவேண்டும், உரிமையைப் பாராட்டவேண்டும். தகுதிக்கேற்ப நடக்கவேண்டும். வேலைக்கு நேர்முகத் தேர்வுக்குப் போனால் நம் தகுதியை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். உரிமையைப் பாராட்ட வேண்டும். சரியான

பதில் சொல்ல முழுமுயற்சி எடுக்கவேண்டும். திறமையாக நடக்க வேண்டும். பேரருள் செயல்பட இவை எதிலும் நம்பிக்கை இருக்கக்கூடாது, இவற்றை விலக்கவேண்டும்.

துணைவேந்தர் பதவிக்குக் கவர்னரிடம் போக, பட்டியல் தயாரானபொழுது, சிலர் சிபார்சு தேடினர். மற்றவர் தங்கள் தகுதிக்காக வேண்டும் என்றனர். ஒரு சிலர் பதவி வேண்டாம், பட்டியலில் பெயர் வந்தால் போதும் என்றனர். தகுதியும், திறமையும் மிக்க ஒருவரை நண்பர்கள் அப்பதவிக்காக முயலச்சொன்னார்கள். உங்கள் தகுதியை நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லாவிட்டால் எப்படித் தெரியும் என்றனர். உள்ள தகுதியை, திறமையைச் சொல்வதில் தவறில்லை என்றனர். அவர் அப்பேச்சைக் கேட்கவில்லை. இவர் பெயர் பட்டியலில் இருந்திருக்கிறது. இவரையே தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அத்துடன் அப்பதவி முடிந்தவுடன், அடுத்த பல்கலைக் கழகத்திற்கும் இவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

நமக்குள்ள திறமையை நம்பாமல், விலக்கி, அருளை நம்பினால், திறமை விலகுவதால் அருள், பேரருளாகிறது. முடிவான பலன் முதலிலேயே வருகிறது.

கர்மத்தை நம்பாமல் அருளை நம்பினால் கர்மம் அழியும். அடுத்த கட்டத்தில் திறமையை நம்பாமல் அருளை நம்பினால் அருள் பேரருளாகும். கர்மம் அழிந்து, திறமையால் முன்னேற அருள் உதவும். கர்மம் அழிந்து, திறமை விலகி, அருள் நேரடியாக அது மட்டும் நம் வாழ்வில் செயல்படும்பொழுது பேரருளாகும். கர்மத்தால் காரியம் தடைப்படும். கர்மம் அழிந்தால், அருள் மூலம் திறமை குறைந்த காலத்தில் பலன் தரும், கர்மம் அழிந்து திறமையில் நம்பிக்கை அழிந்தால் பேரருள் முதலிலேயே பலனைத் தரும்.

* * *

5. சத்தியம்

‘(Men, countries, continents, Truth or abyss) தேசங்களும், கண்டங்களும், மனித குலமும் சத்தியத்தைத் தழுவ வேண்டும். இன்றேல் பாதாளத்தில் தள்ளப்படும்’ என்ற புது வருஷச் செய்தியை அன்னை நெடுநாளைக்கு முன் அளித்தார்கள்.

நம்மை நாம் கவனித்தால் மனம் பல சமயங்களில் பல நிலைகளிலிருப்பதை அறிவோம். அதில் பலரும் பலவிதம். அவற்றுள் சில மனநிலைகள்.

- இவற்றையெல்லாம் பொய் என்று எப்படிச் சொல்வது?
- முழுவதும் பொய் சொல்லாதவர் வாழ முடியாது.
- முக்கியமான இடத்தில் பொய் சொல்வது தவறு.
- முக்கியமான இடத்தில் பொய் சொல்லாமல் முடியாது. மற்ற இடங்களில் சொல்லாமலிருக்கலாம்.
- நெருக்கடி வந்தால் எப்படி மெய்யைச் சொல்ல முடியும்.
- முழுவதும் மெய் பேசுவது நம் போன்றவர்க்கில்லை.
- இந்தப் பழக்கம் வாழ்க்கைக்கு ஒத்து வராது.

எந்த வகையாகப் பார்த்தாலும், ஓரளவு பொய்யை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், பயன்படுத்துகிறோம்.

அன்னையிடம் முழுப்பயனடைய பொய் அறவே உதவாது. யோகத்தை மேற்கொண்டு பல கட்டங்களைத் தாண்டியபின், ஒரே ஒரு பொய் சொன்னால், அதுவரை பெற்ற யோகப் பலன் கம்ப்யூட்டர் திரையில் எழுத்து மறைவதைப் போல் கணப்பொழுதில் அழிந்துவிடும்.

நாம் பலவகையான பொய்யைச் சொல்கிறோம். பொய்யை பல நிலைகளில் மனிதர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

யோசனையின்றி பொய் பேசுவது,

பொய்யை நம்புவது,

பொய்யை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவது,

வாழ்க்கையைப் பொய்யின் அடிப்படையில் அமைத்துக் கொள்வது,

இப்படியெல்லாம் செய்யும் பொழுது ஜீவன் பொய்யால் பல்வேறு அளவில் மறைக்கப்படுகிறது. பொய்யின் கறைபடாத இடத்தில்தான் அன்னை செயல்பட முடியும், முழு ஜீவனும் பொய்யால் ஆட்கொள்ளப்படாததால், அன்னை மேலும் நம்முள் செயல்படுகிறார்கள். இதன் உண்மையை அறியவேண்டுமானால், ஒரு பொய்யும் சொல்வதில்லை என்று முடிவு செய்து அதனடிப்படையில் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்தால், அன்னை செயல்படும் வேகம், மெய்யின் திறத்தை வெளிப்படுத்தும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த அன்னைக்கு சீதாராமன் என்ற அன்பர் எழுதிய கட்டுரையில் நாம் தினமும் சொல்லும் பொய்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அன்னைக்குப் பிரியமான "sincerity உண்மை" என்ற கோணத்தில் பார்த்தால் இக்கட்டுரை மிக அருமையானதாகும்.

என் புத்தகங்களை எல்லாம் தீவிரமாகப் படித்து விட்டு என்னைச் சந்தித்த அன்பர் ஒருவர், “சுற்றி வளைத்து நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் ஒன்றே, பொய் சொல்லாதே என்று எழுதுகிறீர்கள்” என்றார்.

வியாதி வந்தால், இதை விட்டு விட்டு எப்படி வாழ்வது என்று நாம் நினைப்பதில்லை. எந்த அளவு குணமாக வேண்டும் என்று கேட்பதில்லை. அதன் நிழலே தெரியாத அளவுக்கு வியாதியை அழிக்க முற்படுகிறோம். பொய், ஆன்மாவுக்கு ஏற்பட்ட வியாதி, அறவே ஒழிப்பது நம் கடமை.

நேரடியான பொய், பொய்யின் வடிவங்களிலிருந்து மாறுபடும். பக்தியில்லாத பூஜை, பிரியமில்லாத உபசாரம், படிப்பில்லாத பட்டம் போன்றவை பொய்யின் வடிவங்கள்.

தியான மையத்திற்கு வருபவர்கள் சூழல் லேசாக இருக்கிறது. ஒளி நிறைந்து காணப்படுகிறது என்பது சத்தியத்தின் பிரசன்னமாகும்.

சூட்சுமப்பார்வையுள்ளவர்க்கு பக்தியுள்ள பூஜையில், ஒளியும், பக்தியில்லாத பூஜையில் இருளும் கண்ணுக்குத் தெரியும். அதற்குரிய தேவதைகள் தெரிவதும் உண்டு.

கடைசி காலத்தில் அன்னை, 'என்னிடமே பொய் சொல்கிறார்கள், என்ன செய்வது' என்று குறைபட்டுக் கொண்டார். அன்னையிடம் பொய் சொல்லியவரை பொய் பல ஜன்மங்களுக்கு விடாது. அன்னை ஸ்பர்சம் பட்டவுடன் சொல் ஜீவனாக வளரும். அவரிடம் சொல்லிய பொய், பொய்யின் தேவதையாக வளர்ந்து சொல்லியவர் ஜீவனை ஆட்கொண்டு பிறவிக்குப் பிறவி தொடரும். அவரே பொய்யின் தேவதையாக மாறும் வரை வளரும்.

நாம் பலவகையான பொய்களைச் சொல்கிறோம்.

1. எவருக்கும் தீங்கிழைக்காத, யோசனையற்ற பொய்.
2. வெட்கப்படக்கூடியதை மறைக்கச் சொல்லும் பொய்.
3. நல்ல பெயர் வாங்கச் சொல்வது.
4. நஷ்டத்தைத் தவிர்க்கச் சொல்வது.
5. இலாபம் கருதிச் சொல்லும் பொய்.
6. தொழில் சம்பந்தமாகச் சொல்லும் ஏராளமான பொய்கள்.
7. யோசனையின்றி சொல்லும் பொய்யால் பிறருக்கு ஏற்படும் தீங்கு.
8. வேண்டுமென்றே பொய் சொல்லி பிறரை நஷ்டப்படுத்துவது.
9. பிறருக்குக் கெட்ட பெயர் வரவேண்டுமென பொய் சொல்வது.
10. வக்கிரபுத்தியால் புனைந்துரைப்பது.
11. பிறரைத் தொந்தரவுபடுத்த வக்கிரம்.
12. பிறருக்கு ஊறுசெய்து தான் பலன் பெற சொன்ன பொய்.
13. கடமை, நன்றியிலிருந்து தப்பிக்கச் சொல்லும் பொய்.

14. பெரும் குற்றங்களைச் செய்யச் சொல்லும் பொய்.

நாம் ஏற்றுக்கொண்ட மெய், பொய் பல நிலைகளில் செயல்படும். நம்முடைய மெய்யின் வலிமை எந்த அளவிலிருக்கிறது. பொய் நம்மில் எந்த அளவிலிருக்கிறது, நமக்குத் தெரிந்தது எது தெரியாமல் செயல்படுபவை எவை என அறிந்துகொள்வது சற்று சிரமம். அது தெரிந்தால், மனம் அதை அதனடிப்படையில் செயல்படுவது கடினம். இவை இரண்டையும் செய்ய முடிந்தால், நாம் மேலும் சத்தியத்தின் ஆட்சிக்குள் வருகிறோம். கீழே சில உதாரணங்களை விளக்குகின்றேன்.

1. நட்பின் சிறப்பு பக்தியாகி ஒருவர் கொடுத்த பரிசுப் பொருள் - உதாரணமாக வெள்ளி டம்ளர் - மேலும் இரண்டு பொருள்களை அவருக்குக் கொண்டு வருகிறது எனில், கொடுத்தவர் இவ்விஷயத்தில் Mother's Truth அன்னையின் சத்தியத்தைப் பெற்றுள்ளார் எனப் பொருள்.
2. தான் கல்லூரியில் படிக்கமுடியாது, அதற்குரிய சூழ்நிலையேயில்லை எனக் கூறியதைக் கேட்டவர், பதிலாக 'உனக்கு அந்த வாய்ப்புண்டு' என்று சொல்லி, அது பலித்தால், அவர் வாக்கு சத்திய வாக்கு என்று பொருள்.
3. காலையிலிருந்து கரண்ட் இல்லாத வீட்டில் செய்த முயற்சிக்கு கரண்ட் வர இன்னும் 4 மணியாகும் என்று தெரிந்தபொழுது, உள்ளே ஒருவர் வந்தால், அத்துடன் கரண்ட்டும் வந்தால் அவரிடம் vital truth, பிராணனின் சத்தியம் இருக்கிறது எனப் பொருள்.
4. ஒரு வருஷமாக கரண்ட் இல்லை என்பதே இல்லை என்ற வீட்டில் ஒருவர் நுழைந்தவுடன் கரண்ட் போய் விட்டால், அவருக்கு இவ்வீட்டார் விஷயத்தில் (பிராணன், உயிர், வாழ்வு, vital) சத்தியமில்லை என்று தெரியும்.

5. மெடிகல் சீட் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஓரளவுதான் உள்ளது என்ற மாணவனின் மீது அவன் மாமா அதிக அக்கரை எடுத்து மெடிக்கல் சீட் பெற முயன்றபொழுது அவன் +2 பரீட்சையில் பெயிலாகி விட்டான் என்றால், மாமாவுக்கும் படிப்புக்கும் தூரம், அவர் அக்கரை (surface mind) மேல் மனத்தில் முழுமையானாலும், உள்மனத்தில் அவர் பையன் மீது வெறுப்புள்ளவர் என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். விருப்பு இங்கு சத்தியமாகவும், வெறுப்பு பொய்யாகவும் மாறும்.
6. நெருநாளாக வரும் பெரிய காணிக்கை ஒரு சமயம் ஓர் அன்பர் மூலம் வந்து, அதன் மூலம் அதுபோன்ற பல பெரிய காணிக்கைகள் சேவைக்காக வந்தால், கொண்டு வந்த அன்பருக்கு சேவையின் சத்தியமிருக்கிறது என்று பொருள்.

அவர் கையால் வந்ததே கடைசி காணிக்கையாகி அத்துடன் இத்தனை வருஷமாக காணிக்கை செலுத்துபவர் நிறுத்தி விட்டால் கொண்டு வந்த அன்பருக்கும், பணத்திற்கும் பகை அல்லது அவர் மனம் சேவையை எதிர்க்கிறது என்று பொருள்.

சத்தியம் நம்முள் எந்த அளவு ஊறியிருக்கிறது, சத்தியத்தை நம்முள் நாடுவது மனமார வாழ்வா (vital), ஜீவனா என்பதை அறிவது மேலும் சத்தியத்தை நாட உதவும்.

* * *

6. தோற்றேன் என்றபொழுதே வென்றாய்

அடக்கம் என்பது என்ன என்று அன்னை விவரிக்கும்பொழுது தன் அறியாமையின் முழுமையை அறிவது அடக்கம் என்கிறார். இறைவனின் திருவுள்ளம் செய்ய முனைந்திருப்பது எது என்று உணர்வதே அறிவு. அந்த அறிவு தனக்கில்லை என்ற தெளிவே அடக்கம் என்கிறார். அன்னை தான் ஒரே ஓர் அடக்கமான மனிதனைப் பார்த்திருப்பதாகச் சொல்லி அது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எனவும் கூறுகிறார்.

அர்ச்சுனன் தவம் செய்யுமிடத்தில் சிவலிங்கத்தை வைத்து அதற்கு மலர்மாலை சூட்டி வணங்கும் பொழுது, அங்கொருவர் வந்து அவனிடம் வம்பு செய்கிறார். அர்ச்சுனன் அவருடன் மல்யுத்தம் செய்ய நேரிடுகிறது. அவனால், அவரை இம்மி அளவுகூட தோற்கடிக்க முடியவில்லை. இந்த மனிதர் யாராக இருக்கமுடியும், இவரை என்னால் சமாளிக்கவே முடியவில்லையே என்று அவனுக்கு யோசனை பிறந்தபொழுது அவர் கழுத்திலுள்ள மாலையைப் பார்க்கின்றான். தான் சிவலிங்கத்திற்கு அணிவித்த மாலை அது. திரும்பி சிவலிங்கத்தைப் பார்த்தால் அங்கு அந்த மாலையில்லை. இவர் சாதாரண மனிதரில்லை. சிவபெருமானே இங்கு வந்து என்னுடன் வம்புசெய்கிறார். என்று புரிந்து அவரைப் பணிகின்றான். மனித உருவில் பெருமான் சங்கரர் எதிரிலும், இராமானுஜரெதிரிலும் வந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. சாமான்ய மனிதர்கள் எதிரில் சாமான்ய மனிதனே வருகிறான். அர்ச்சுனன், சங்கரர் போன்ற உத்தமர் எதிரில் தெய்வம் மனிதனாக வந்து அவர்களுக்கு ஞானத்தைப் புகட்டுகின்றது. உத்தமமான மனிதனுக்கும் மத்திமமான, அதமமான குணங்கள் இருப்பதுண்டு. அகந்தை அது போன்ற ஒரு குணம், உத்தமனின் அகந்தையை அகற்றத்

தெய்வம் எந்த ரூபமும் எடுத்து வரும். அதை உணரும் வரை உபத்திரவம் செய்யும்.

யோகத்தையோ, யோக வாழ்க்கையையோ மேற்கொண்டவர்க்கு சர்வம் பிரம்மம் என்பது தத்துவம். நமக்கு வெறும் கல்லாக இருப்பது உத்தம நிலையை நாடிச் செல்பவனுக்கு பிரம்மமாகவும், விக்ரஹமாகவும் காட்சி அளிக்கும். அவனும் நம்மைப் போலவே அதைக் கல்லாக நினைத்தால் கல்லினுள்ளிருந்து தெய்வம் புறப்பட்டு வந்து அவனுக்கு ஞானம் உதயமாகும் வகையில் நடந்துகொள்ளும். அகந்தையை அழித்து, கண்திறந்து பார்க்கும்வரை அவனுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினை தீராது. அகந்தையின் தோல்வியை அவன் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னரே அவன் செயலில் அவனுக்கு வெற்றியுண்டு. அகந்தை எந்த உருவத்தில் வந்தாலும், உயர்ந்த சேவையில் வெளிப்பட்டாலும் அது அகந்தையாக இருக்கும்வரை அதற்கு வெற்றி கிடையாது. தோல்வி மட்டுமே உறுதி.

அன்னையை அறிந்த பின்னர் தன் குடும்பத்தார் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், நண்பர்கள் அன்னையிடம் வந்து பலனடையவேண்டும் என்று விழையும் பக்தர்கள் பலர். இந்த நல்லெண்ணம் பலர் வாழ்வில் அதிகமாகப் பலிப்பதுண்டு. சிலருக்கு பலிப்பதில்லை. ஒரு சிலருக்கு எதிர்மறையான பலன் ஏற்படுவதுண்டு. அதற்குரிய காரணங்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்று “நான்” சொல்வதை நீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை. சொல்பவருடைய அத்தனைச் சொற்களும் உயர்ந்தவையாக இருப்பதுண்டு.

- எத்தனைபேர் அன்னையை என்மூலம் அறிந்து தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொண்டார்கள் என்று உனக்குத் தெரியும், நீ மட்டும் ஏன் அடம்பிடிக்கின்றாய். உன் நன்மைக்காக மட்டுமே நான் சொல்வதை நீ நம்பவில்லையா?

- நீ அன்னை பக்தனாகி வாழ்நாள் முழுவதும் அன்னையைத் தொழவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்தச் சிக்கலை அவிழ்க்க எல்லா வழியும் முயன்று பார்த்தாயிற்று. அதனால்தான் அன்னைக்குப் பிரார்த்திக்கச் சொல்கிறேன். இது முடிந்த பின் அன்னையை நீ வணங்க வேண்டாம்.
- என் வாழ்வில் ஏற்பட்ட அதிசயத்தை நீ கண்டாய், உன் வாழ்வு சீரழியப்போகிறது என்று எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. எனக்காகவோ, அன்னைக்காகவோ நீ இதைச் செய்யவேண்டாம். உனக்காக மட்டும் செய்தால் போதும்.
- இரவு பகலாக மகன் நடுங்குகிறான். எதைச் சொன்னாலும் கேட்கக்கூடிய பையன். அன்னை விஷயத்தில் மட்டும் கல்லாக இருக்கிறான். என் மனம் புண்ணாகிறது.

இது போன்ற நிலைகள் சில சமயம் அன்பர்களைத் திடுக்கிட வைப்பதுண்டு. ஏன் என் பிரார்த்தனை இது விஷயத்தில் பலிக்கவில்லை என்று ஐயம் அவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு. இந்நிலை பல காரணங்களால் ஏற்படுவதுண்டு. தான் எனும் முனைப்பாலும் எழுவதுண்டு. அப்படியிருந்தால் அவர்களுக்கு காரணம் தெரிய வழியில்லை. அன்னையை வழிபட வேண்டும் என்பது உயர்ந்த கொள்கையானாலும், என்விருப்பப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அது வெளிப்படுமானால் அங்கு எஞ்சி நிற்பது அன்னையில்லை, உன் நல்லெண்ணமில்லை. அவற்றை மீறி மிச்சமாக நிற்பது 'நான்' எனும் உணர்வு. ஓர் உயர்ந்த அதிகாரி ஸ்ரீ அரவிந்தரை வந்து சந்தித்துவிட்டுப் போனார். 1926க்கு முன் பகவான், மாலையில் சாதகர்களோடு உரையாடும் நேரம். அதிகாரி போனவுடன் ஒரு சாதகர் அவர் முகம் வட்டமாக ஆங்கில எழுத்து O போலிருக்கிறது அல்லவா என்றார். அதற்கு பகவான் அதிகாரி முகத்தில் ஒ (O) என்ற எழுத்தும், உள்ளத்தில் I* என்ற

*வட்டமான முகத்தை Capital 'O' என்றும் வளர்ந்த அகந்தையை Capital 'I' என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

எழுத்தும் பெரிய அளவில் உள்ளன என்றார். அந்த அதிகாரி தான் பார்ப்பவர்களை எல்லாம் ஆசிரமம் வரச் சொல்வார். அவர் மூலம் பகவானை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஒரு சிலரேயாகும்.

அன்னையை அறிவது பாக்கியம் என்றாலும் அன்னையை ஒருவர் மீது திணிப்பது சரியாகாது. அவர்களே விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது, அவர்களை ஒரு சிக்கலிலிருந்து மீட்க அன்னையிடம் நாம் பிரார்த்தனை செய்யலாம். அவரை வற்புறுத்துவது சரியல்ல. தொடர்ந்து வற்புறுத்தினால் எதிரான பலன் கிடைக்கும். அதற்கு அகந்தையின் வெளிப்பாடு எனப் பெயர்.

பிறருக்குரிய சுதந்திரத்தை முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை அடக்கம் எனப்படும். அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் காலத்தில் சென்னையில் பொதுக்கூட்டம் நடத்தப் போதுமான வசதியில்லை. பள்ளிக்கூடம், பெரிய ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான ஹால் போன்றவை எல்லோருக்கும் கிடைக்காது. அரசியலில் எதிர்கட்சியாளராக இருந்தால் ஹால் கிடைக்காது. இந்த அசௌகரியத்தை நீக்க பலர் சேர்ந்து கோகலே ஹால் கட்டினார்கள். (freedom of speech) பேச்சு சுதந்திரம் வலுப்பெற செய்த காரியம் அது. அந்தத் திறப்பு விழாவில் பேசிய அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் பேச்சு சுதந்திரத்தின் பெருமையை வலியுறுத்திவிட்டு அதற்கொரு விளக்கம் கொடுத்தார்.

**என்னை எதிர்த்துப் பேச என் எதிரிக்குப் பேச்சு
சுதந்திரம் மறுக்கப்படுமென்றால் அவனுக்கு அந்த
உரிமை வேண்டும் என்று நான் போராடுவேன்,**

என்ற மனப்பான்மையே பேச்சு சுதந்திரத்தைப் போற்றும் மனப்பான்மையாகும்.

ஒரு பிரச்சினையில் அன்னை வந்த பின், அப்பிரச்சினையில் உருவம் மாறிவிடும். அதன்பின் அது மாறிய நிலைக்கேற்ப நாம் நடந்து கொள்ளவில்லை என்றால், எளிதாக இன்றுவரை

நடந்த காரியங்களும் இனி சிரமமாகப் போய்விடும். பஸ்ஸில் ஏறிப்போக வேண்டும் என்பது சிறிய விஷயம். பஸ்ஸில் ஏராளமாக இடம் இருந்தால், நாம் அதில் ஏறத் தடையாக இருக்காது அதுவும் பாண்டிச்சேரி வந்து சமாதி தரிசனம் செய்யப் புறப்பட்டு வந்தால் பஸ் கலபமாகக் கிடைக்கும். அதே பிரச்சினையில் நான் அன்னை பக்தன், நான் பாண்டி போகப் போகிறேன். பஸ் எனக்காகக் காத்திருந்தது ஏற்றிக் கொள்ளும் என்ற நினைவு தோன்றினால், அகந்தை வெளிப்பட்டு விடும். பஸ்ஸில் பாதி காலியாக இருந்தாலும், ஏறக் கூடாது என்பார்கள். என்ன அநியாயம் இது என்று கோபம் வரும். சண்டை போட்டால் சண்டைதான் மிச்சமே தவிர பஸ்ஸில் ஏற முடியாது. மனம் தன் தவறை உணராதவரை பாண்டிக்கு வரமுடியாது. உணர்ந்த அடுத்த நிமிஷம் 'சரி ஏறுங்கள்' என்று கூறும் நிலைமை ஏற்படும்.

பாரதி பாண்டியில் வாசம் செய்த பொழுது அதிகமான பாடல்களை எழுதினார். அடிக்கடி ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்தார். அவருக்கு நாலாயிரப் பிரபந்தம், திருக்குறள் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தந்திருக்கிறார். பாரதியாருக்கு, ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் விசேஷ சுதந்திரம் உண்டு. ஸ்ரீ அரவிந்தர் தன்னை சாதகர்கள் குரு என்று சொல்வதை விரும்புவதில்லை. பாரதி யாரையுமே குருவாக ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. அவர்கள் அரசியலுடன், இலக்கியமும் ஆன்மிகமும் கலப்பதுண்டு.

நம் ஆன்மிக மரபில் அகந்தையை அழித்தல் முக்கிய கருத்து என்றாலும், நடைமுறையில் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்பதே, உயர்வு, வீரம், தைரியம் என்ற நிலை அன்றிலிருந்து இன்று வரையுண்டு. அகந்தையை அழிப்பதன் முக்கியத்தை நம் ஆன்மிக இலக்கியங்கள் வற்புறுத்தவில்லை. பக்தி, நம்பிக்கை, கீழ்ப்படிதல், தூய்மை, எளிமை ஆகியவற்றை வற்புறுத்திய அளவுக்கு அகந்தையை அழிக்கவேண்டும் என்று கூறவில்லை.

பாரதியார் நம் மரபின் சிறப்பைப் போற்றியவர். பழமை யிருந்த நிலை பாமரர் ஏதறிவார் என்று மனம் புழுங்கியவர்,

மரபுக்குச் சிறப்பு சேர வேண்டும் என்றும், நம் மரபை அரியாசனத்தில் ஏற்ற வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர்.

நம் மரபின் சிறப்பை அதிகமாகப் போற்றினாலும், ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய யோக அடிப்படைகள் மரபிலிருந்து குறிப்பாக மாறுபடுகின்றன. சில முக்கியமான இடங்களில் மரபுக்கு நேர் எதிராகவும் இருக்கின்றன. இந்நிலையில் பாரதியின் கவிதைகளைப் பார்க்கும் பொழுது ஸ்ரீ அரவிந்தரின் எல்லா முக்கிய கருத்துக்களும் அவற்றில் சிறப்பாக இடம் பெறுவது வியப்பாக உள்ளது. இது பாரதியாரும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் நெருங்கிப் பழகியதால் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

‘கண்ணன் என் சீடன்’ என்ற கவிதையில் அகந்தை அழிய வேண்டும் எனப் பாரதி சித்தரிப்பதுபோல் அகந்தைக்கு இலக்கிய சமாதி கட்டியவரில்லை. கவிதையில் வரும் குரு ஓர் உத்தமர். சீடன் கண்ணன். கண்ணனே சீடனாக வந்தது சீடனை உயர்வு படுத்துவதற்காக அல்ல, உத்தம குருவுக்குப் பிரம்ம ஞானம் அளிப்பதற்காக.

கண்ணக் கள்வன்

**சீடனா வந்தெனைச் சேர்ந்தனன் தெய்வமே!
பேதையேன் அவ்வலைப் பின்னலில் வீழ்ந்து
பட்டன தொல்லைப் பல பெரும் பாரதம்**

எனக் குரு தன் நிலையை விளக்குகிறார். அதற்குரிய காரணத்தை,

**உளத்தினை வென்றிடேன், உலகினை வெல்லவும்
தானகஞ் சுடாதேன் பிறர்தமைத் தானெனும்
சிறுமையி னகற்றிச் சிவத்திலே நிறுத்தவும்
தன்னுள்ளே தெளிவும் சலிப்பிலா மகிழ்ச்சியும்
உற்றிடேன்.**

என்று குரு கூறுகிறார்.

.....
**இன்னது செய்திடேல், இவரோடு பழகேல்
இவ்வகை மொழிந்திடேல், இணையன விரும்பேல்**

போன்ற கருத்துக்களை குரு கூறி முடித்த பின் கண்ணன் செயல்
கணவன் சொல்லினுக்கெலாம் எதிர் செய்யும் மனனை போல்
இவன் நான் காட்டும் நெறியினுக்கெலாம் நேரெதிரே
நடப்பானாயினன் என்று குரு காண்கிறார்.

**மதிப்பையும் புகழுறு வாழ்வையும் புகழையும்
தெய்வமாக கொண்ட சிறுமதியுடையேன்**

என்று தன்னை குரு கூறுகிறார்.

கண்ணன் குருவின் ஆணையெலாம் கேட்டபின்

**உலகினர் வெறுப்பும் ஒழுக்கமத் தனையும்
தலையாகக் கொண்டு சார்பெலாம் பழிச்சொல்லும்
இகழுமிக்கவனாய் என் மனம் வருந்த
நடந்திடல் கண்டேன்;**

என்றவாறு நடந்து கொள்கிறான். கண்ணனைத் தான் காத்திட
விரும்பி,

**தீயெனக் கொதித்துச் சினமொழி யுரைத்தும்
சிரித்துரை கூறியும் செள்ளென விழுந்தும்
கேலிகள் பேசிக் கிளறியும், இன்னும்
எத்தனை வகையிலோ என்வழிக் கவனைக்
கொணர்ந்திட முயன்றேன்.**

இதன் முடிவு “கொள்பயனொன்றிலை.” அதனால் குருவின்
“அகந்தையும், மமதையும் ஆயிரம் புண்ணு”ற்றன. மேலும் குரு
“கடும் சினமுற்று எவ்வகையாயினும் கண்ணனை நேருறக்
கண்டே தீர்ப்பேன்” எனத் துணிந்து
.இவ்வுரைக் கிணங்குவாய் என்றார்.

**“என் செய்யுளையெல்லாம்
நல்லதோர் பிரதியில் நாடொறும் எழுதிக்
கொடுத்திடும் தொழிலினைக் கொள்ளுதி”**

என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

**நன்றெனக் கூறியோர் ஒரு நாழிகையிருந்தான்,
“செல்வேன்” என்றான், சினத்தோடு நானும்**

... ..

“எழுதுக” என்றேன், இணங்குவான் போன்றதைக்
கையிலே கொண்டு கணப் பொழு திருந்தான்:
“செல்வேன்” என்றான்

“செய்கின்றனையா? செய்குவதில்லையா?
ஒருரை சொல்” என் றுறுமினேன் கண்ணனும்
“இல்லை” என்றொரு சொல் இமைக்குமுன்
கூறினான்,

... ..

“போபோ போ” என்
இடியுறச் சொன்னேன்: கண்ணனும் எழுந்து
செல்குவ னாயினன்

... .. விழிநீர் சோர்ந்திட

“மகனே, போகுதி வாழ்கநீ, நின்னைத்
தேவர் காத்திடுக! நின்றனைச் செம்மைச்
செய்திடக் கருதி ஏதேதோ செய்தேன்
தோற்றுவிட்டேனடா; சூழ்ச்சிக ளழித்தேன்
மறித்தினி வாராய் செல்லுதி வாழி நீ!”
எனத் துயர் நீங்கி, அமைதியோ டிசைத்தேன்
... .. எங்கிருந் தோநல் லெழுதுகோல்
கொணர்ந்தான்:

காட்டிய பகுதியைக் கவினுற வரைந்தான்.
“ஐயனே, நின்வழி யனைத்தையுங் கொள்வேன்”

என்றான் கண்ணன்.

... ..

கண்ணன் மறுகணத் தென்றன்
நெஞ்சிலே தோன்றி நிகழ்த்துவா னாயினன்:

... ..

“தோற்றேன் எனநீ உரைத்திடும் பொழுதிலே
வென்றாய்: உலகினில் வேண்டிய தொழிலெல்லாம்
ஆசையும் தாபமும் அகற்றியே புரிந்து
வாழ்க நீ”

என்றான்.

குரு தனக்குரிய ஆணையிடும் அதிகாரத்தைச் செலுத்தும் வரை கண்ணன் பித்தனாய், பேயனாயிருக்கின்றான். 'செல்லுதி வாழி நீ' என அன்பொழுக ஆசீர்வதித்த மறுகணம் எங்கிருந்தோ ஓர் எழுதுகோல் கொணர்ந்து காட்டிய பகுதியை கவினுற வரைகிறான். நின் வழியனைத்தும் கொள்வேன் என உறுதியளிக்கின்றான். பிறகு மனதில் தோன்றி சீடன் கண்ணன் உத்தம குருவுக்குப் பிரம்ம ஞானம் போதிக்க "தோற்றேன் என நீ உரைத்திடும் பொழுதிலே வென்றாய்" என அறிவுறுத்துகிறான்.

அகந்தை தோல்வியுற்று அந்தராத்மா வெல்வதே குறிக்கோள்.

நாம் தோல்வியுறும் ஒவ்வொரு இடத்திலும், பிரார்த்தனை பலிக்கத் தவறும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் அகந்தையோ அது போன்ற மற்றொரு தடையோ இருப்பதைக் காணலாம். அவசரம், எதிர்பார்ப்பு, ஒரு குறை, ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் புறக்கணிப்பது. கடமையில் வேறொரு இடத்தில் தவறுவது போன்றவையும் அகந்தைபோல் தடையாக இருப்பதுண்டு. அவற்றை கண்டு களைந்தால் அடுத்த வினாடி அருள் செயல்படுவதைக் காணலாம். குரு கண்ணனைத் திருத்த முயல்வது சிறந்ததெனினும், தன் அகந்தையை முன் வைப்பது சரியில்லை. கண்ணன் சீடனாக அமைந்தால் குருவுக்கு ஞானம் வரும் வரை தோல்வி வரும். அன்னை பக்தர்களுக்கு நினைத்ததெல்லாம் முதற்படியில் நடந்தால், இரண்டாம் கட்டத்தில் தொட்ட இடமெல்லாம் அன்னை புறப்பட்டுத் தோல்வியை மட்டும் கொடுப்பார். உயர்ந்த நிலையை எய்திய பின்னரே இத்தோல்விவரும். இதுவரை எளிமையாக நடந்த காரியங்கள் அனைத்தும் இனி சமர்ப்பணமின்றி நடக்காது என்ற அளவில் தெரியும். அன்னை கடைக்காரனாகவும், பஸ் கண்டக்டராகவும், உன் பிள்ளையாகவும், மனைவியாகவும், உன் கீழ் வேலை செய்யும் டைபிஸ்ட் ஆகவும் தோன்ற ஆரம்பித்தால் கண்ணனுடைய குருவின் நிலை நமக்கு வரும். அவர்களில் தோன்ற முயலும் அன்னையைக் கண்டு நம்முள் அகந்தையோ, அதையொத்த மற்றவையோ தடையாக இருப்பதைக் கண்டு அதைக் களைந்து, பஸ் கண்டக்டரில் தோன்றும் அன்னையை

வணங்கும் மனப்பான்மை வரும் வரை, பிரச்சினை தீராது.
ஞானம் வந்த பின்னரே பிரச்சினை விலகும்.

உயர்ந்த பக்தி நிலையை எட்டிய பின்னரே இது
நிகழுமாதலால் ஆரம்ப நிலையிலுள்ள பக்தர்களுக்கு இது
ஏற்படாது. முதல் நிலையிலுள்ள பக்தர்களுக்கு நினைத்த
தெல்லாம் நடக்கும். அத்துடன் எவ்வளவு பக்தி உயர்ந்தாலும்,
மனத்துள் வக்கிரங்கள் இல்லாதவர்க்கு எல்லா நிலையிலும்,
முதல் நிலையிலுள்ளது போன்றே அமையும்.

* * *

7. அகமும் புறமும்

அன்னை மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டு இத்தனை வருஷமாக நான் செய்த பிரார்த்தனை ஒன்று கூட தவறியதில்லை. பெரும்பாலும் அவை உடனே பலித்து விடும். சில பிரார்த்தனைகள் தாமதமானதுண்டு, ஒரு போதும் தவறியதில்லை. தாமதமான பிரார்த்தனைகளை பிறகு யோசனை செய்து பார்த்ததில் அவற்றுள் சிலவற்றில் தாமதம் ஒரு நல்ல காரணத்திற்காக நடந்ததைக் கண்டேன். வேறு சில இடங்களில் எனக்குத் தெரிந்த குறையை விலக்காமல் நான் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று என்ற அன்பர்கள் அநேகம்.

அப்படிப்பட்ட அன்பர்களுக்கும், ஒரு முக்கியமான விஷயம் தாமதமானால் தவறியது போல் தோன்றும், தவறி விட்டால் பதறி விடுவார்கள். இத்தனை நாள் மலைபோலிருந்த நம்பிக்கை அசைந்து ஆட்டம் கண்டு விடும். பிறகு பல எண்ணங்கள் தோன்றும் அவற்றுள் சில;

- அன்னைக்கு சக்தி அதிகம் என்றாலும் அதற்கும் ஓர் அளவு உண்டல்லவா?
- எல்லாம் நினைத்தபடி நடந்துவிட்டால், உலகம் பிடிபடாது.
- அன்னை கர்மத்தை அழிப்பார்கள்தான், எனினும் கர்மத்திற்கு உண்மையுண்டல்லவா?
- இது தாமதமாவதில் என் நம்பிக்கையே இந்த விஷயத்தில் தளர்ந்தது உண்மைதான்.
- இது தவறிவிட்டது, அதனால் நம்பிக்கை அன்னை மீது முழுவதும் போய்விடவில்லை இந்த விஷயம் கூடிவரும் என்ற நம்பிக்கை போய்விட்டது உண்மைதான்.

— நாம் என்ன பாவம் செய்தோமோ அதை நாம் அனுபவிக்கத்தானே வேண்டும்.

இதுபோன்ற கருத்துகள் மனதை ஆட்கொள்வது உண்மையானாலும், அன்னையைப் பொருத்தவரை இவற்றுள் எதுவும் உண்மையில்லை, ஒன்றே ஒன்றுதான் நிலையான உண்மை.

அகத்திலுள்ள நம்பிக்கை, புறத்தில் வெற்றியை தவறாது தரும்: இந்த உண்மையே விதி விலக்கு இல்லாத பூரண உண்மையிது. இதை வலியுறுத்தும் எந்த நிகழ்ச்சியையும் உதாரணமாகக் கொடுக்காமல் இதில் உள்ள ஆன்மீக உண்மையையும், (truth in life) வாழ்வுக்குரிய உண்மையையும் மட்டும் விளக்குகின்றேன். அத்துடன் தளர்ந்த நம்பிக்கையை மீண்டும் வலுப்படுத்தி தவறியதைப் பெறவும், தாமதத்தை விலக்கவும் உள்ள முறையைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

பிரச்சினையில் தாமதம், தவறுதல், ஏற்பட்ட பின் மனத்திலிருந்து பிரச்சினையை ஒதுக்கி, அன்னையை மட்டும் மனத்தில் 5 நிமிஷம் உருவகப்படுத்தினால், மனத்தில் சில சமயம் அன்னை தெரியும், தெரியாவிட்டாலும் மனம் அமைதியுறும். அமைதி ஏற்பட்டபின் பின் தளர்ந்த நம்பிக்கை மீண்டும் உறுதிப்படுவதைக் காணலாம். “அன்னையே, உன் மீதுள்ள நம்பிக்கை வளர வேண்டும், தொடர்ந்தும் வளரவேண்டும்” என்று அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்தால், மனம் தெளிந்து மாறி 5 நிமிஷத்திற்கு முன்னிருந்ததைப் போலில்லாமல் புதிய உற்சாகத்துடன் இருக்கும். இந்நிலையில் பிரார்த்தனையை மீண்டும் தெளிவுற மேற்கொண்டால், பிரச்சினை உடனே தீருவதைக் காணலாம்.

இதில் உள்ள ஆன்மீக உண்மை எது?

1. மனிதனுக்கு தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கையுண்டு என்பது நாம் அறிந்தது. எனவே அது மனித முயற்சி என்பதால் அதற்கு எல்லையுண்டு.
2. மனிதனுக்கு நம்பிக்கை உள்பட எதையும் கொடுப்பது தெய்வமே; மனித நம்பிக்கையை நாடும் மனிதன்

மனிதனை நம்புகிறான். நம்பிக்கையைக் கொடுப்பது தெய்வம் என அறியும்பொழுது மனிதன் தெய்வத்தை நம்புகிறான்.

3. தளர்ந்த மனம் மனிதனை நம்புவது, தெய்வத்தை நம்பும் மனம் தளர்ச்சியை இழந்து நம்பிக்கை பெறுகிறது. இது மாற சில நிமிஷமேயாகும். நம்பிக்கை வந்தவுடன் காரியம் பலிக்கிறது.

இதில் உள்ள ஆன்மீக உண்மையின் பகுதிகளை மூன்றாய்ப் பிரித்தேன். இது ஆன்மிகத்திற்கும், அன்னைக்கும் மட்டும் உண்மையா? அதையும் தாண்டி வாழ்விலும் இந்த உண்மைக்கு இடம் உண்டா? என்றால் வாழ்வில் செயல்படுவதும் அன்னையே என்பதால் வாழ்விலும் இது முழு உண்மை.

பொதுவாக தெய்வ பக்தியுள்ளவர்கள் - அன்னை பக்தர்களைக் குறிப்பிடவில்லை - என்று நாமறிந்த நல்லவர்களுக்கு இந்த உண்மை வாழ்க்கை அனுபவத்திலும், பக்திச் சிறப்பிலும் தெரியும்.

வாழ்க்கையில் வெற்றியடைந்து செல்வம் பெற்றவர்கள், பதவி பெற்றவர்களை அணுகி அந்தரங்கமாகப் பேசக் கூடும் என்றால் அவர்கள் வெற்றியின் இரகசியம் எது என்று கேட்கும் பொழுது, செல்வத்தின் இரகசியம் உழைப்பு என்றும், பதவியின் இரகசியம் தைரியம் என்றும் வெற்றியின் இரகசியம் நாணயம் என்றும் தெரியவரும். பிற்காலத்தில் எது எப்படியிருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் உழைப்பே செல்வத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, தைரியமே தலைமைப் பதவியைப் பெற்றுத் தருகிறது, நாணயமே முதல் வெற்றியைத் தந்தது என்பது தெரியவரும்.

பணமிருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்பவர்கள் கூட 1000 ஆண்டுகட்கு முன் பணத்தை முதலில் உற்பத்தி செய்தது உழைப்பு என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். எனவே உழைப்பு, தைரியம், நாணயம், விஸ்வாசம், புத்திசாலித்தனம் போன்றவை அகத்திற்குரியவை, செல்வம், தலைமை, வெற்றி, நட்பு, பட்டம் போன்றவை புறத்திற்குரியவை.

புறத்தின் திறத்தைப் புறக்கணித்து விட்டு, அகத்தை மட்டும் கருதினால், அகத்திற்குரியவை நிரம்பியிருந்தால், எந்த ஒரு குணம் தேவையோ அது இருந்தால், தவறாமல் புறத்திற்குரிய பலன் வரும் என்பது வாழ்வுக்குரிய உண்மை.

அன்னை பக்தர்களுக்குரிய “அகம்” அன்னை மீதுள்ள நம்பிக்கை. அன்னை தவறியதில்லை, அன்னையால் தவற முடியாது, அன்னையும் தவறுவார்கள் என்றால் நான் அன்னையை உணரவில்லை என்ற நம்பிக்கையே அகம். அகம் நிறைந்தால், புறம் பொலிவுறும்.

அன்னையை அறிந்தபின் நான் பெற்ற பேறு பல, என் கண்ணால் கண்டவை அநேகம். அவற்றையெல்லாம் விட ஆழ்ந்த மனத்துள் அன்னை நிரம்பி என்னையும், என் பெற்றோரையும், குழந்தைகளையும் மலரவைத்த ஆன்மிகப் பெருமையை நினைத்தாலும் கண்கலங்குகிறது. என் கணவருக்கு இக்கட்டு நேர்ப்பட்ட பொழுது அவரும் அன்னையை வேண்டிக் கொண்டார். இடர் நீங்கிற்று. அவர் எதைச் சொன்னாலும் என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். அன்னையைப் பற்றி அவர் எது சொன்னாலும் என் மனம் பதறுகிறது. அன்னையை வணங்கக்கூடாது என்று என் கணவர் சொல்வதை நாம் எப்படிக்கேட்டுக் கொள்ள முடியும். இனி என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை என்பது ஒருவர் நிலை. இது பலருடைய நிலை. ஒரு வீட்டில் கணவர், மற்ற இடத்தில் மனைவி, பெற்றோர், நண்பர்கள் என இது போன்று பேசி பக்தர்கள் மனதைப் புண்படுத்துபவருண்டு. அவர்கள் அந்நியரானால் நாம் அவர்களை ஒதுக்கமுடியும். அன்புக்குரியவர், அதிகாரம் செலுத்துபவரானால் என்ன செய்வது?

இந்த நிலையை நமக்களித்தது அன்னைதானே? அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்குமல்லவா? காரணத்தைக் கண்டு களைந்தால் நிலைமை மாறி விடும். சில சமயம் காரணத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியாது. ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் ஒருவர் தன் இலாகா தலைவர் எதேச்சாதிகாரம் செய்கிறார் என்று குறைப்பட்ட பொழுது உன் கடமை அவரைப் பணிந்து நடப்பதுதான் என்றார்.

அந்த நிலையை நமக்களித்தது அன்னை என்பதால் மனம் புண்படுவதற்கு காரணமானவரை - தலைவர், கணவன், மனைவி, - அன்னையாக ஏற்று அவர் சொற்படி நடந்தால், அன்னையின் அற்புதம் வெளிப்படும். அன்னையை நீ வணங்கக் கூடாது என்ற சொல் மனைவியிடம் இருந்து வந்தாலும், பெற்றோரிடமிருந்து வந்தாலும், அதை அன்னையின் ஆணையாக ஏற்றுப் பணிந்தால் நிலைமை மாறுவது அன்னையின் அதிசயம் என்று காண்போம்.

அகம் அன்னையால் நிரம்பியபின் புறம் மற்றவற்றால் நிரம்பாது. அன்னை புறத்தில் வெளிப்பட நாழியாகாது. அன்னையிடம் நம்மை முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் அடிக்கடி சமாதிக்குப் போகக் கூடாது என்றும் சொல்வதுண்டு. அதையும் மனதார ஏற்றுக் கொண்டால் அவர் சொல்லை அவரே மாற்றி எதிராக நடந்து கொள்ளும் சூழ்நிலை உடனே வந்ததுண்டு.

மனிதர்கள் பலவிதம். அன்னை என்றும் ஒரே விதம். அன்னை மீது நாம் கொண்ட பக்தி பவித்திரமானதென்றால் புறச்சூழ்நிலையால் அது பாதிக்கப்படாது. புறச்சூழ்நிலையைக் கொடுத்ததே அன்னை. எனவே அதையும் மனதார ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்பது உயர்ந்த பக்தி. அதற்குரிய பலன் தவறாது உண்டு.

* * *

8. எண்ணமும் பலனும்

நல்ல எண்ணத்திற்கு உலகெங்கும் பாராட்டு காத்திருக்கின்றது. கெட்ட எண்ணத்திற்கு ஆதரவளிக்க முன் வருபவரில்லை. நல்லவர் ஒருவரிருந்தால் அவரால் உலகுக்கு நல்லது நடக்கும் என்ற எண்ணம் உலகில் உண்டு. நல்லவர்கள் வாழ்வதில்லை நானிலத்தில் என்ற சொல்லுக்கும் உண்மையுண்டு எனும்படி பல நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கிறோம். எண்ணத்திற்கும், பலனுக்கும் தொடர்பிருப்பது தெரிகிறதே தவிர, முடிவாகச் சொல்லும்படி கண்ணுக்குத் தெரிபவை குறைவு. நம் சொந்த வாழ்க்கை நமக்கு விவரமாகத் தெரியுமாதலால், அவை ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்பொழுது தெளிவு ஏற்படும். எண்ணத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியைத் தீவிரமாக மேற்கொண்டால் சுமார் 95% தெளிவு ஏற்படும். மீதி 5%க்கும் இதே சட்டம் என்றாலும், நம்மைப்பற்றிய கசப்பான உண்மைகளை மனம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதால், அங்கு தெளிவு ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் சட்டம் அங்கும் சரியாகவே செயல்படும்.

பலன், திறமையால் ஏற்படுகிறது. நாம் பலனை எண்ணத்தால் மட்டுமே கணிக்கிறோம். நம் எண்ணத்தில் கலந்துள்ள திறமையை சோதனை செய்தால் பலன் ஏற்படும் விதம் புரியும். எண்ணம், திறமை மூலம் பலன் ஏற்படுத்துவதைக் காணலாம். நாம் பிறந்த இடம், வளர்ந்த விதம், பெற்ற கல்வி ஆகியவை நம் எண்ணங்களையும், திறமைகளையும் உருவாக்குவதைக் கண்டு கொண்டால், நமக்குள்ள பொதுவான சந்தேகங்கள் குறையும். அன்னையின் புத்தகங்களில் மனித எண்ணத்தைப் பற்றியுள்ள பகுதிகளை எல்லாம் படிப்பது ஓர் உயர்ந்த பலனைத் தரும். எண்ணத்தைப் பொறுத்தவரை உலகத்திலில்லாத படிப்பை அளிக்கவல்லவை அவை,

எண்ணத்திற்கு வலிமையுண்டு என்று நாம் அறிந்தாலும், ஒருவர் 20 வருஷம் உழைத்துப் பெற்ற பலனை, பதவியை, செல்வத்தை, மற்றொருவர் எண்ணத்தின் வலிமையால் பெற முடியும். பெற்றார் என்றால் அது நமக்கு வியப்பை அளிக்கின்றது. பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் நாட்டுக்காக உழைத்தார். சிறை சென்றார், எல்லாவற்றையும் துறந்தார். எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. சுதந்திரம் வரும் என்பதையும் நிலையாகச் சொல்லமுடியாத நேரம். ஜனாதிபதி பதவி அவரைத் தேடி வந்தது. ராதா கிருஷ்ணன் சர் பட்டம் பெற்றவர். சுதந்திர இயக்கத்துடன் தொடர்பில்லாதவர். வைஸ்சான்ஸ்லராக இருந்தவர். ஆனால் வேதம், உபநிஷதம், கீதை இவற்றைப்பற்றி எழுதினார், பேசினார். இந்தியப் பண்பாட்டைப் பற்றி உலகெங்கும் பேசினார். ராஜன் பாபுவுக்குக் கிடைத்தது ராதாகிருஷ்ணனுக்கும் அதே அளவில் கிடைத்தது. அரசியல் தொண்டுக்கு ஏற்பட்ட பலன் வேதத்திற்கு சேவை செய்ததால் கிடைத்தது. சேவைக்குள்ள திறன் எண்ணத்திற்கும் உண்டு. எண்ணத்தின் தன்மைக்கேற்ற பலன் கிடைக்கும்.

உழைப்பு உயர்ந்தது என்று நம்புபவனுக்கு செல்வம் சேர்ந்தால் அதிசயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் பழிவாங்கும் எண்ணமுள்ளவனுக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் கெட்டுப் போகின்றன என்றால் அது நமக்குப் புரிவதில்லை. பழிவாங்கும் மனப்பான்மைக்கும், வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும், என்ன தொடர்பு என்று தெரிவது கஷ்டம். எதையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளும் எண்ணத்தை அதி தீவிரமாகப் பின்பற்றிப் பலரும் கேலி செய்யும் அளவுக்கு வந்த ஒருவருக்கு எதிர்பாராமல் வாழ்க்கை பெரும் செல்வத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது அவர் உட்பட யாருக்கும் சுத்தத்திற்கும், பெரும் செல்வத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு தெரிவதில்லை. தெரிந்தால் புரிவதில்லை. இதுபோன்ற தொடர்புகளை விளக்கியும், பட்டியலாக சுட்டிக்காட்டியும் எழுதப்பட்டதே இக்கட்டுரை.

ஓர் இன்ஜினியர் தான் செய்யும் வேலைகளை கண்ணில் ஒத்திக்கொள்ளும்படி செய்வார். வேலையைச் சேவையாகச்

செய்வார். பொழுது போனால் அவர் வீட்டிற்குப் போவதில்லை. குடும்பஸ்தனுக்கு பொருந்தாத காரியங்களை அதி தீவிரமாகச் செய்வார். இரவு நெடு நேரம் கழித்து வீடு திரும்புவார். அவர் உறவினர் அனைவரும் சேர்ந்து அவர் மனைவியை அவருடன் சண்டையிடத் தூண்டினர். அவர் மனைவியும், பிள்ளைகளும் அவருக்கு பக்திக்குச் சமமான அன்பை அவரிடம் செலுத்தினர். அவர் தவறு அவர்கள் கண்ணில் படவேயில்லை.

வேலையை சேவையாக வெளியில் செய்தார். குண விசேஷத்தால் நடத்தை சரியில்லை. வீட்டில் பாசத்தைப் பக்தியாக மனைவி மக்கள் அவருக்கு அளித்தனர். கடமை மீது அவருக்கு பக்தி, அவர் மீது வீட்டிலுள்ளவர்க்கு பக்தி. இதனிடையில் உள்ள குதர்க்கமான நடைமுறையே நமக்குப் புரிகிறது. அவர் மனதில் ஓரிடத்திலுள்ள பக்தி, மற்றவர்களுடைய பக்தியைப் பெறுகிறது.

அந்நியோன்யமான நண்பனைப் பெற்றவருக்கு, அன்பு நிறைந்த மனைவி அமைந்தாள். கணவன் மனைவியின் நெருக்கம் பலரையும் கவர்ந்தது. தன் மீது பாசமுள்ள நண்பனுக்கு இக்கட்டான நேரம் வந்தது. அந்த நேரம் இவரையே ஆத்மார்த்தமாக நண்பன் நினைத்தான். இவருக்கு ஏனோ ஒரு விபரீத எண்ணம் ஏற்பட்டது. நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்ய நினைத்தான். பச்சைத் துரோகமாக நடந்து விட்டான். நண்பனுக்குப் பேராபத்து அருகே வந்து அவனுடைய அதிர்ஷ்டத்தால் விலகியது. ஓராண்டுக்குப்பின் மனைவிக்குக் கான்சர் வந்து விட்டது. இறந்துவிட்டான். நண்பனுக்குச் செய்த துரோகம் அன்பான மனைவிக்கு மரணமாக வந்ததை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நட்பில் துரோகம் ஏற்பட்டபின், நட்பு அந்த இடத்தில் இருக்க முடியாது. அதனால் மனைவியின் உயர்ந்த அன்பை இனி அவனால் பெற முடியாது. அவள் தன் அன்புக்குரிய இடம் பறிபோனதை ஆத்மாவில் உணர்ந்ததால், இனி அவளால் உயிரோடு இருக்க முடியவில்லை.

அடக்கம் இருந்தால் தீய சக்திகள் தொடாது என்கிறார் அன்னை. தாராள மனப்பான்மையுள்ளவர்க்கு ஆன்மிகம் தன்

பரிசை அளிக்கும். பயமே இல்லாதவர்க்கு வாழ்க்கை தன் பரிசை வளமாக வாரி அளிக்கும் என்கிறார் அன்னை. அடக்கத்திற்கும், தீயசக்திக்கும் என்ன தொடர்பு? பயத்திற்கும் வளத்திற்கும் உள்ள தொடர்பென்ன?

தீய சக்திகளால் இறைவனைத் தொடமுடியாது. மனிதன் இறைவனை நாடுவதை மட்டுமே தீயசக்திகள் தடை செய்ய முயலும். அதனால் மனிதனுடைய குணங்களைத் தாக்கும் திறமை மட்டுமே அவற்றிற்குண்டு. அடக்கம் இறைவனுக்குரியது. அதனால் அடக்கமானவர்களை தீய சக்திகள் தீண்ட முடியாது.

மனிதனுடைய செயல்கள் அளவுக்குட்பட்டவை. கொடுத்தால் குறையும் என்பது மனிதனுக்குரிய சட்டம். ஆன்மீகம் அளவு கடந்தது. கொடுத்தால் குறையாது என்பது ஆன்மீகத்திற்குரிய சட்டம். ஆன்மீகம் கொடுத்தால் வளரும் என்ற சட்டத்தையும் உடையது. அளவோடு செயல்படும் மனிதன் தாராள மனப்பான்மையை மேற்கொண்டால், அந்த சட்டத்திற்குரிய ஆன்மீகம் மனிதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.

பயம் அழியும் வாழ்க்கைக்குரியது. அழிவில்லாத வாழ்க்கைக்கு அளவு கடந்த பொறுமையுண்டு. எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையுடையது. தொடர்ந்த மலர்ச்சியுண்டு. வீரத்துடன் செயல்படுவது உயர்ந்த வாழ்க்கை. எனவே பயத்துடன் செயல்படுபவனை அழியும் வாழ்க்கை ஏற்றுக் கொண்டு அழிக்கின்றது. பயம் அறியாத வீரம் நிறைந்தவனை அழியாத வாழ்வு ஏற்றுக்கொண்டு தன் பொக்கிஷங்களைக் கொடுக்கின்றது.

தற்பெருமை, கர்வம் உள்ளவர்க்கு விபத்துகள் ஏற்படும் என்கிறார் அன்னை. சிறுமையை உணர்த்தும் அளவில் வாழ்வு செயல்படும். கர்வம் விறைப்பானது, இனிமை இதமானது. அதனால் வளையும் தன்மையுடையது. விறைப்பானது கண்ணாடி போலிருக்கும். இனிமையானது தோல்போல் வளையும். போதுமான திறனில்லாத காரணத்தாலேயே விறைப்பு ஏற்படுகிறது. அளவுகடந்து

திறமையிருந்தால் விறைப்பு ஏற்படுவதில்லை. திறன் குறைவாக இருப்பதால் எளிதில் உடையும் தன்மை பெறுகிறது. அதுவும் வாழ்க்கை வளரும்போது அதை தாங்கிக்கொள்ள அதிகத் திறன் தேவை. திறனற்ற கர்வம் அந்நேரத்தில் உடைவது இயற்கையே. ஒருவர் வாழ்வில் விபத்து உடலை அழிக்கின்றது. நஷ்டம் பொருளை அழிக்கின்றது. வதந்தி நல்ல பெயரை அழிக்கின்றது. அவற்றிற்குரிய காரணங்கள் பல. கண்முடித்தனமாக ரோட்டில் நடந்தால் கார் மீது மோதிக்கொள்கிறோம். யோசனை இல்லாமல் ஒருவரை நம்பினால் மோசம் போகிறோம். குறுக்கு வழியில் போனால் பள்ளத்தில் விழுகிறோம். இதுபோல் பல காரணங்களால் அழிவு வருகிறது. அழிவுக்குரிய காரணங்களில் கர்வம் ஒன்றாகும் நம் வாழ்க்கையில் பழைய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால், அல்லது கர்வமுள்ளவர்களின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தால் அழிவு அவர்களை நாடிவருவது தெரியும். வாழ்க்கைக்கு முழுமையுண்டு. பொதுவாக நாம் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. கர்வமாக வீட்டில் பேசிவிட்டு ஆபீஸுக்குப் போனவுடன் மரியாதை அழியும் வகையில் உத்தரவு கிடைக்கும். கர்வமாகப் பேசியபின், நினைத்த பின், இதுவரை இருந்த பெரும் திறமை நம்மை விட்டகலும். அதனால் கர்வம் அழியும். தன் சொந்த ஊரில் M.L.A. ஆக நின்று 3 முறை ஜெயித்தவர் தன் செல்வாக்கால் கர்வம் அடைந்து, அன்று பிரபலமாகிக் கொண்டிருந்த கட்சித்தலைவரை நோக்கி சவால் விட்டார். தைரியமிருந்தால் என் தொகுதியில் நின்று பார் என்றார். தேர்தலில் ஊர் பேர் தெரியாத அக்கட்சித் தொண்டன் இவரைத் தோற்கடித்து விட்டான்.

உழைப்பு உயர்ந்தது. உழைப்பின் பலன் உழைப்பவருக்கே உரியது. உடல்வருந்த ஒருவர் உழைத்துப் பெற்றதை மற்றவர் விழைவது தவறு. முதலாளிகளுக்கு தொழிலாளிகளை அமர்த்தும் வேலையிலிருந்த ஒருவர் அதற்காக கமிஷன் பெறுவது வழக்கம். அவர் சாமர்த்தியசாலி. தொழிலாளிகளை ஓர் இடத்தில் அமர்த்திய பின் தொடர்ந்து தொழிலாளியின் கூலியில் ஒரு பகுதியை தனக்கு கமிஷனாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து பெரும் செல்வம் சேர்த்து விட்டார். அவர் மகன் பெரும்

திறமைசாலி. அளவு கடந்து வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் உழைக்கும் திறனுடையவர். ஒரு சமயம் இலட்சுரூபாய் முதலை 50 இலட்சமாகப் பெருக்கினார். ஆனால் தன் முதலீடு மட்டுமே அவருக்குக் கிடைத்தது. உபரி அடுத்தவர்க்குப் போய்விட்டது. அது சமயம் அவர் தன் வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசனைசெய்தார். அவர் ஈடுபட்ட இடங்களிலெல்லாம் இவர் உழைப்பு பெரும் பலனை அளித்துள்ளது. பலன் இவரை நாடுவதில்லை. அடுத்தவருக்குப் போய்விடும். தகப்பனாரிடமிருந்து தான் பெற்ற முதல் பிறர் உழைப்பால் திரண்டது. அதனால் இவர் உழைப்பின் பலன் அடுத்தவருக்கே தொடர்ந்து போயிருக்கின்றது. கர்மம் என்று புரிந்து கொள்வதை விட இதை உழைப்பின் குணம் என்று புரிந்துகொண்டால் நல்லது.

ஒரே ஊரில் ஒரே பெயருள்ள இரண்டு சேவை ஸ்தாபனங்கள். ஒன்று சேவை செய்கிறது, மற்றது சேவை செய்வதில்லை. சேவை ஸ்தாபனம் அருகிலுள்ள ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு அதிக சேவை செய்வதால் ஆலையிலிருந்து ஒரு பெரிய நன்கொடையை எதிர்பார்த்தனர். ஒரு வருஷ காலமாக நடந்து பல கட்டங்களைத் தாண்டி வந்து பெரிய நன்கொடையை சென்னை தலைமை ஆபீஸ் சாங்ஷன் செய்தது. இதையெல்லாம் கவனித்து வந்த சேவை செய்யாத ஸ்தாபனத் தலைவர் தன் ஸ்தாபனத்திற்கும் அதே பெயர் இருப்பதால், தலைமை ஆபீஸில் உள்ளூர் நிலவரம் தெரியாது என்பதால், பணம் சாங்ஷன் ஆனவுடன் தான் போய் அதை தன் ஸ்தாபனத்திற்குப் பெற்றுக் கொண்டார். சேவை செய்த ஸ்தாபனம் ஏமாந்துவிட்டது. பெற்றவர் தன் 30 வருஷ சர்வீஸை ஸ்தாபனம் பாராட்டும் விழாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். 30 வருஷமாக அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு உழைத்தவர் அவர். அவர்கள் நிறுவனத்தின் தலைமைப் பீடத்திலிருந்து ஒரு புதியவரை அங்கு நியமித்து, 30 வருஷமாக வேலை செய்தவரை விலக்கி விட்டு விழா கொண்டாடினார்கள். பாராட்டு முழுவதும் புதியவருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. புற வாழ்க்கை, அகவுணர்வைப் பிரதிபலிக்கின்றது என்ற உண்மையை நாம் புறக்கணிக்கலாம், வாழ்வு புறக்கணிக்க முடியாது. புறக்கணிக்காது.

பிறர் மனம் புண்படும்படி நடந்தவர் வீட்டில் ஒருவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது. கர்மம் என்று புரிந்து கொண்டனர். எல்லா விஷயங்களிலும் நல்ல குணம் உள்ளவர் இவர், ஒரு விஷயத்தில் அடக்க முடியாத ஆசையுடையவர். தன் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய, தன்னை மறந்து செயல்படுவது இவர் வழக்கம். இவர் தன் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்த வகை, மற்றவர் மனதை ஆழ்ந்து புண்படச் செய்தது. அதே காரியத்தைப் பலமுறை செய்தார். பிறர் மனம் ஆழ்ந்து புண்படுவதை புறக்கணித்து தன் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யும் குணம் தன்னை மறக்கும் சுயநலமாகும். இவர் வீட்டில் முக்கியமானவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதால், தன்னை மறந்து செயல்படுபவனை தன்னை உணரும் நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்தியதால், இவர் மனம் புண்பட்டது.

அதிகத் திறமையும் பிடிவாதத்தால் செயலற்றுப் போகிறது. பிடிவாதமுள்ளவர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலிகளானாலும், பிடிவாதம் உள்ள வரை முழுத்தோல்வியை உற்பத்தி செய்வார்கள். கண்முன் உள்ள நிலைமையைப் பார்க்க மறுப்பது பிடிவாதம். பிடிவாதத்தை விடாமுயற்சி என நினைத்து ஏமாந்து போவதும் உண்டு. அளவுக்கு மேல் பிடிவாதம் செய்தால் அழிவு நிச்சயம்.

வாழ்க்கையில் சிலவற்றை நல்லது எனவும் வேறு சிலவற்றைக் கெட்டது எனவும் அறிவோம். நிலைமை மாறும் பொழுது நல்லது கெட்டதாகவும், கெட்டது நல்லதாகவும் மாறுவதும் நாம் அறிந்ததே. நிலைமை மாறும் பொழுது நாமும் மாறினால் அது சில சமயம் தவறாகும். மாறாவிட்டால் சில சமயம் தவறாகும். இவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவான சட்டம் ஒன்றுண்டு. அன்றாட வாழ்வில் நம்மை அறியாமல் நாம் அதைக் கடைப்பிடிக்கின்றோம். ஆனால் அறிவுக்குரிய விஷயத்தில் அது போன்ற தெளிவு நமக்கிருப்பதில்லை என்பதால் சிரமங்களை வரவழைத்துக் கொள்கிறோம். குடும்பத்தில் மற்ற அனைவருக்கும் உதவியாக இருப்பது நல்லது என்ற உயர்ந்த கொள்கையை 8 பேர் பிறந்த குடும்பத்தில் ஒருவர் மட்டும் படித்து உத்தியோகம் செய்யும் பொழுது பின்பற்றினால் முடிவு விபரீதமாகவோ

அல்லது வினோதமாகவோ இருக்கும். அதனால் இன்று சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மன நிலையை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். உதவி செய்வது நல்லது என்றால் ஓர் அளவுக்கு மேல் உதவி செய்வதால் பெறுபவருக்கு கொடுப்பவர் மீது ஓர் உரிமை ஏற்பட்டு, நன்றியுணர்வு மீறி வெறுப்பாக மாறுகிறது. கண்டித்து குழந்தைகளை வளர்த்தால் நல்ல குழந்தைகளாக வளர்கின்றனர். அதனால் கண்டிப்பை அதிகப்படுத்தினால், குழந்தைகள் மனம் சுருங்கி வதங்கி விடுகின்றனர். அதேபோல் நல்ல குழந்தையை சுதந்திரமாக வளர்ப்பதைப்போல் முரட்டுக் குழந்தைக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்தால் குழந்தை கெட்டுவிடும்.

சுதந்திரம் நல்லது என்றாலும் பலன் குழந்தையின் தன்மையைப் பொறுத்தது. முரட்டுக் குழந்தையை 1 எனவும் நல்ல குழந்தையை 10 எனவும் கொண்டு குழந்தைகளின் தரத்தைப் பிரித்தால் 4-ம் நிலையில் உள்ள குழந்தை சராசரி குழந்தை எனலாம். சுதந்திரம் என்பது மேல் நிலையில் உள்ள குழந்தைகளிடம் நல்ல பலனைக் கொடுத்தால், கீழ்நிலையில் உள்ள குழந்தைகளிடம் கெட்ட பலனைத் தரும். இது வாழ்வில் பொதுவான சட்டம்.

மக்களை உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்றும், நிலைமையை உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்றும் பிரித்தால், ஒரேமுறை உயர்ந்த இடத்தில் உயர்ந்த பலனையும், தாழ்ந்த இடத்தில் தாழ்ந்த பலனையும் கொடுக்கும் என்பது வாழ்வுக்குரிய சட்டம்.

காசின் பேரில் உயிராக இருப்பவர்களுக்கு காச சேரும். பண விஷயத்தில் தொடர்ந்த வெற்றி கிடைக்கும். அதற்கு ஓர் அளவுண்டு. அவரே தொழிலதிபரானாலும் முதலில் நல்ல பலன் கிடைக்கும். தொழிலின் அளவு பெருகும்பொழுது, சம்பள விஷயத்திலும், விலையிலும், இதரச் செலவுகளிலும் தாராளமாக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்நிலையை எட்டிய பின் இதுவரை பலன் கொடுத்த சிக்கனம் பயன்படாது என்பதுடன், எதிர்மாறான பலனைக் கொடுக்கும். இவர் தொழிலைச் சுருக்கவும் அழிக்கவும் பயன்படும் குணவிசேஷங்களையும்,

அவற்றிற்குரிய வாழ்க்கைப் பலன்களையும் பட்டியலாக கீழே எழுதுகிறேன். சில குணங்களுக்கு எதிரெதிரான இருபலன்களும் உயர்ந்த, தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதையும் குறிப்பிடுகிறேன்.

குணம்	பலன்
பயமின்மை மலர்ந்த முகம் வளைந்து போகும் தன்மை பொறுத்துக் கொள்ளும் திறன்	} — இயற்கை தன் வளங்களை வாரி வழங்கும்.
ஆர்வம் மனத்திட்பம் இலட்சியம் உற்சாகம் தாராள மனப்பான்மை	} — ஆன்மீகம் தன் பரிசை வழங்கும்
விழிப்பு உண்மை (sincerity) அடக்கம்	} — தீயசக்திகள் நம்மைத் தொடமுடியாது.
உற்சாகம் நன்றியறிதல்	} — சைத்திய புருஷன் (ஆன்மா) வெளிவர உதவும்.
கர்வம்	— விபத்து, ஆபத்து, வாழ்வு தண்டனை அளிக்கும்
மற்றவர் எண்ணத்தை அறிந்து செயல்படுதல்	— நம் திறமையால் சாதிக்க முடிவதை விட அதிக மாகச் சாதிக்கலாம்.
தொழில் திறமை (skill)	— சம்பளம் பெற உதவும்
நிர்வாகத்திறமை	— சுயதொழில், செல்வம்

பிறரைச் சந்தேகப்பட
முடியாத பண்பு

— உயர்ந்த சூழ்நிலையில்
எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டம்
தாழ்ந்த சூழ்நிலையில்
அழிவு.

உணர்ச்சி பூர்வமான
அறிவு (vital intuition)

— எவரும் உன்னை ஏமாற்ற
முடியாது.

வளமான சூழ்ந்தைப்
பருவம்

— தன்னம்பிக்கை

தன்னம்பிக்கை

— தலைமைப் பதவி, எடுத்த
காரியத்தை முடிக்கும் திறன்.

குறை கூறும் பழக்கம்

— தொடர்ந்த நிரந்தரத்
தோல்வி, தனிமை.

அளவுக்கு மீறிய அர்த்த
மற்ற தைரியம்
(over confident)

— பிறரால் ஏமாற்றப்படுதல்

உற்சாகமும்
தைரியமும்

— உயிருக்குப் பூரண பாது
காப்பு (வந்த ஆபத்தும்
தானே விலகும்)

சுயநலம்

— நீ இருக்கும் நிலையில்
பூரண வெற்றி; அதற்கு
மேலுள்ள நிலையில்
தோல்வியும், கெட்ட
பெயரும் ஏற்படும்.

குறுக்கு வழி

— திவால்

பிடிவாதம்

— பூரண தோல்வி

பணத்தின் மீது
அளவுகடந்த கருத்து

— உன்னுடைய நிலையில்
பெரும் வெற்றி: அடுத்த
நிலைகளில் பூரண தோல்வி.

சுயநலத்தால்
குடும்பத்தை
நடுத்தெருவில் விடுவது

— முதலில் வசதியான
வாழ்வும் முடிவில்
வாழ்வுள்பட அனைவரும்
விலகிப் போய்
விடுவார்கள்.

சுயநலத்திற்காக
குடும்பத்துடன் ஒட்டி
இருப்பது

— சுயநலம் தவறாமல்
தண்டனை பெறும்.

குழந்தைகளைப்
புறக்கணிப்பது

— பிற்காலத்தில் குழந்தைகள்
பிரியப்பட்டாலும்
அவர்களால் உன்னைப்
பராமரிக்க முடியாது.

நட்புக்குத் துரோகம்

— மனைவி துரோகம்
செய்வாள்.

நமக்குக் கீழுள்ளவரை
ஜடமாக நடத்தும் குணம்

— முதலாளி உன்னை ஜடமாக
நடத்துவார்.

அலுவலக கடமையை
செய்யத் தவறுவது

— குழந்தைகளால்
புறக்கணிக்கப்படுதல்

இளமையில் வறுமை

— நம்பிக்கையை இழந்து
விட்ட மனம்;
பாதுகாப்பில்லாத வாழ்வு.

பிறர் வருமானத்தில்
வாழ்க்கையை
நடத்துவது

— உன் செல்வமும், உன்
குழந்தைகள் செல்வமும்
பிறர் கைக்குப் போகும்.

பொதுச் சேவை

— பிற்காலத்தில் புகழ் ஏற்படும்;
வாழ்க்கை பரிசாக
வளத்தையும் அளிக்கும்.

பலர் மனம் ஆழ்ந்து
புண்படும்படி நடப்பது

— பைத்தியம் பிடிக்கும்.

பழி வாங்கும் ஆர்வம்	— உரிய வாய்ப்புகள் விலகிப் போகும்.
அதிகமான ஆசை	— செய்த வேலையின் பலன் கெட்டுவிடும்.
தன்னை மறந்து செய்யும் பெரும் உழைப்பு	— எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டம்.
கேட்டுப் பெறுதல்	— உனக்குச் சேரவேண்டியது குறைந்து விடும் அல்லது தவறிவிடும்.
வீண் பெருமை	— பொய் வதந்தி
உயர்ந்த சேவை	— விஸ்வாசம் நிறைந்த நட்பு
கவரிமான் போன்ற சிறந்த உணர்ச்சி	— உயர்ந்த மனச்சாட்சி
சுயநலத்திற்காகப் பிறருக்கு உதவுவது	— உதவியைப் பெற மறுப்பு
தற்பெருமைக்காக பிறருக்குச் சொல்லும் நல்ல யோசனை	— யோசனை பலிக்காது என பிறர் நினைப்பது.
ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற பரபரப்பு	— காரியம் கூடிவரத் தடை
பலன் பெற அவசரப்படுதல்	— திட்டமே ரத்தாகிவிடும்.
சுயநலத்தால் செய்யும் சேவை	— சேவைக்குப் பிறர் காரணம் கற்பிப்பார்கள்.
உரியதற்குமேல் கொடுக்க முயல்வது	— அளவுக்குக் குறைவாகப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்

நேரம் வரும்முன் தீட்டும் திட்டம்	— திட்டத்தை ஆரம்பிக்க முடிவதில்லை.
தாழ்ந்த ஆசையைப் பூர்த்தி செய்தல் (அ) தாழ்ந்த மனப்பான்மை யுடையவரின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்தல்	— வெறுப்பு; பெறுபவர் உனக்குத் தீங்கு செய்வார்; அவர் செய்யா விட்டால் வாழ்க்கை தண்டிக்கும்.
நல்லவர்களுக்குச் சுதந்திரம்	— அதிகபட்ச பலன்.
தாழ்ந்தவர்களுக்குச் சுதந்திரம்	— குறைந்தபட்ச பலன்.
பொருள்களை கவனிப்பது	— ஏராளமான பொருள்கள் குவியும்.
பொருள்களை புறக்கணிப்பது	— பற்றாக்குறை.
சுத்தமில்லாத வீடு	— வறுமை
சுத்தமான இடம்	— பெரும் செல்வம்.
தானே வரும் உதவிக்கு நன்றி செலுத்தத் தவறுதல்	— பொதுமக்களிடையே யிருந்து எதிர்ப்பு எழும்.
ஆசைகளை அவசரமாகப் பூர்த்திசெய்யும் மனநிலை	— வயதான பின் விலக்க முடியாத கஷ்டம்.
குழந்தைகளுக்கு வசதி செய்ய முடிந்தாலும், முடியாவிட்டாலும், அவர்கள் மீது உண்மை யான பாசம்	— சந்தோஷமான, சௌகரிய மான பிற்காலம்.
அன்பானவர்களுக்குச் செய்யும் துரோகம்	— உன் அன்பிற்குரியவர் அகாலமரணமடைவர்.

காரணமில்லாமல் மனம்
புண்படும்படி நடப்பது

— காரணம் இல்லாத
அவமானம்.

அடிப்படையான இலட்
சியத்தின் மீது வெறுப்பு

— திடீர் மரணம்.

முழுநம்பிக்கை வைத்த
வர்களுக்கு இழைக்கும்
மன்னிக்க முடியாத துரோகம்

— பதவி, சொத்து, உயிர்
பறிபோகும்.

* * *

9. செயல் கண்ட தெய்வம்

பூரண யோகத்திற்கு இதுவரை வகுத்த சாஸ்திரம் பயன்படாது. எந்த மனித குருவும் இந்த யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய உதவமாட்டார் என்பவை பகவானுடைய கொள்கைகள். பொதுவாகப் பகவான் சொல்லியவற்றுக்கு எதிரானவையும் உண்மை என்ற அளவில் அவர் மற்றவற்றைச் சொல்லி யிருப்பதுடன், அதுபோல் நடந்து கொண்டும் இருக்கின்றார். எந்த மனித குருவும் என் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய உதவமாட்டார் என்ற சாதகனுக்குப் பகவான் நடைமுறையில் வகுத்த முறை வேறு. உன் தலைவனே உனக்கு குரு, உன் முதலாளியே உனக்கு உயர்ந்த குரு, நீயுள்ள ஸ்தாபனத்தின் தலைவனையே உன் குருவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்-பான்மையே மனிதகுரு தேவையில்லை என்ற நிலையை அளித்து ஜகத்குருவை உனக்கு அளிக்கும் என்ற நடைமுறையை பகவான் சாதகர்களுக்கு அளித்துள்ளார். அதைத் தானும் தன் யோக வாழ்வில் பூரணமாகப் பின்பற்றியுள்ளார்.

இக்கருத்தை மேலும் நீட்டினால், நமக்கு மேலுள்ளவர்கள் குரு என்பதும், அவர்கள் தெய்வம் என்ற ஞானமும் ஏற்பட வேண்டும். நமக்குக் கீழுள்ளவர்களையும் குருவாக மதிக்க வேண்டும், தெய்வமாகக் கருதவேண்டும் என்றாகும். அதற்கடுத்த நிலையில் எதை யாரிடம் கற்றுக்கொள்கின்றோமோ, அந்த விஷயத்திற்கு அவரே ஆச்சார்யன் என்றும் கடைசி நிலையில் சர்வம் பிரம்மம் என்றும் ஏற்படும். இவையெல்லாம் உயர்ந்த கொள்கைகளேயானாலும், நடைமுறையில் கல்லானாலும் கணவன், ஆசிரியரே குரு என்பன போன்ற நடைமுறை எந்த அளவில் சாத்தியப்படும் என்ற சந்தேகம் எழும்.

ஆன்மிக ரீதியில் குரு என்றும், பிரம்மம் என்றும் சொல்வதை நடைமுறையில் நாம் செய்யும் காரியங்கள்

பழுதின்றி அமைவதை முறையாகக் கொண்டால் செயல் தெய்வமாகிறது. செயலைத் தெய்வமாகக் கருதினால், நாம் செய்யும் காரியங்கள் சிறப்பாகப் பூர்த்தியாக வேண்டும். செயலையும், மனிதர்களையும், பொருளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் தெய்வமாகக் கருதும் நாம் நம்மைத் தெய்வமாகக் கருதினால், தெய்வம் நம் நிலையில் செய்யக் கூடியவற்றை மட்டும் செய்யவேண்டும். தெய்வம் செய்ய மறுப்பதை நாமும் மறுக்கவேண்டும். மனிதனுடைய நீதி மனு நீதி. அது சமூக நீதியைவிட உயர்ந்தது. தெய்வ நீதி மனச்சாட்சியை விட உயர்ந்தது. கருணை, கனிவு, தன்னலமற்ற செயல், அடக்கம் ஆகியவை தெய்வநீதியை வெளிப்படுத்தும் கருவிகள். அவற்றின் மூலம் வெளிப்படும் செயல்கள் நம்மிடம் உள்ள தெய்வத்தை வெளிப்படுத்தும். பொதுவாக இவை உயர்ந்த மனித குணங்களாக இருக்கும்.

10 ஆண்டுகளுக்கு முன் மாநில முதலமைச்சராக இருந்த பெண்மணியின் கணவர் M.P. ஆக இருந்தார். அவர் வீட்டில் நடந்த துக்கத்தின்போது அவருடைய கட்சித் தலைவர் பேராறுதல் தரும் வகையில் உதவி செய்ய உத்திரவிட்டிருந்தார். எல்லாம் முடிந்தபின் தலைவருக்கு நன்றி சொல்ல அவரைச் சந்திக்கவேண்டி எழுதிய கடிதத்திற்கு நேரில் வரும்படி பதில் வந்தது. சென்றார், 11 நாள் காத்திருந்தார். தலைவரைச் சந்திக்க முடியவில்லை. திரும்ப ஊர் வந்து தலைவருக்கு இதை எழுதினார். மீண்டும் வரும்படி தலைவர் கடிதம் மூலம் அழைத்தார். 9 நாள் காத்திருந்து சந்திக்க முடியாமல் வந்துவிட்டார். பின்னர் பிரதமமந்திரி ஆபீஸுக்குப் போன் செய்து வேறொரு காரியத்தைச் செய்ய முனைந்தார். ஆபீஸில் இருந்தவர் பிரதமரிடம் இதைச் சொல்லவே, பிரதமரே முன்னாள் முதலமைச்சரிடம் பேசி, விசாரித்தார்; சந்திக்கவும் இசைந்தார். சென்றவுடன் தாமதமின்றிச் சந்தித்தார். அன்பாக விசாரித்தார். அவசரமின்றி பேசினார். வந்த டீயை பிரதமர் தானே கோப்பையில் ஊற்றி அந்த அம்மையாரிடம் கொடுக்கும் பொழுது, அவர் கண்கள் பனித்தன. வெளியில் எழுந்து வந்து பிரதமரே காரின் கதவைத் திறந்து அவரை அமரச்சொல்லி வழி அனுப்பினார். சொந்தக் கட்சித் தலைவருடைய மனப்பான்மை

வேறு. பிரதமர் பழைய நண்பரை மனிதாபிமானத்துடன் நடத்திய பாங்கு வேறு. மனிதனைத் தெய்வமாகக் கருதும் மனப்பான்மை இதுவே.

அடக்கம், நன்றியறிதல், தன் அளவுக்குட்பட்டு செயல்படுவது, பணத்தாலோ, பதவியாலோ நிதானத்தை இழக்காமலிருப்பது போன்றவை நல்ல குணங்கள் என்று அறிவோம். பிறருக்கும் அவசியம் வரும்பொழுது சொல்லுவோம். நமக்கே அக்குணங்கள் தேவைப்படும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்பொழுது நாம் எப்படி நடந்து கொள்கிறோம் என்று பார்த்தால் நாமும் பெரும்பாலும் மற்றவர்களைப் போலவே நடந்துகொள்வோம். விலக்கானவர்கள் குறைவு. விதியைப் பின் பற்றுபவர் அதிகம். செயலில் தெய்வம் வெளிப்பட வேண்டுமானால் நாம் விலக்காகவே இருக்கவேண்டும். செயல் முதல் நிலை, உணர்ச்சி அடுத்த நிலை, அறிவு மூன்றாம் நிலை. மூன்றாம் சேர்ந்த வாழ்வில் தெய்வம் வெளிப்பட வேண்டும். வாழ்வுக்கடுத்த உயர்ந்த நிலை யோகம். எல்லா உயர்ந்த நிலைகளையும் உயர்ந்தவர்க்காக ஒதுக்கி விட்டு, முதல் நிலையான செயலில் தெய்வத்தை வெளிப்படுத்துவதை மட்டும் கருதும் கட்டுரை இது.

மனிதனுக்கு அவசரம் உண்டு. தனக்கு எதுவும் இல்லை என்று முடிவு செய்து ஒரு கடை குமாஸ்தாவாக வேலை செய்பவனுக்கு நண்பன் ஆதரவளித்து ஒரு கடையை ஒரு வருஷம் கழித்து ஆரம்பிக்க உதவி செய்ய முன் வந்தால், இது வரை சும்மா இருந்தவனுக்கு ஒரு வருஷம் பொறுமையிருக்காது. ஒரு மாதம் வரை காத்திருக்க முடியாது. உடனே செய்ய வேண்டும் என்ற அவசரம் பற்றிக்கொள்ளும்.

மனிதனுக்கு ஆசை அதிகம். அளவு கடந்த ஆசையுள்ளவர்கள் ஆசையை வெளிப்படுத்த வழியின்றி சும்மா இருப்பார்கள். பெரிய இடத்துப் பொறுப்பும், பலனில்லாத கடமையும் உள்ள ஒருவர் இருக்கும் இடம் உயர்ந்த இடம், மனப்பான்மை தாழ்ந்தது. ஒரு காரியத்தை தனக்காகச் செய்து கொள்ள மனம் பரபரப்பு அடையும் தன்மை வயது வந்த பிறகும்

இவரை விட்டகலவில்லை. இவருக்கு ஒரு புது சந்தர்ப்பம் வந்தது. இவர் அதை நம்பவில்லை. தன் நிலைமைக்கு மீறியது என்பதால் நம்பவே முடியவில்லை. அது பலித்தது, பின்னரும் நம்ப முடியவில்லை. நம்பாமலும் இருக்க முடியவில்லை. அதைச் செய்தவருக்கு நன்றி சொல்ல வாய் வரவில்லை. அதற்கடுத்த கட்டத்தில் அதைவிடப் பெரியது நடந்தது. காரணமாக இருந்தவருக்கு நன்றி சொல்லாமல் இருந்தால் மீதி கெட்டுவிடும் எனப் பதைத்தார். அவரைச் சந்தித்தார். ஆனால் வாயைத் திறந்து நல்ல வார்த்தை சொல்ல முடியவில்லை. நல்ல பெயருக்கும் இவருக்கும் தூரம். இப்பொழுது நல்ல பெயர் வந்தது. இவர் நிலை ஆட்டம் கண்டுவிட்டது. முதலிரண்டு சந்தர்ப்பங்களையும் நம்பமுடியாமல் திகைத்தபோது இப்பொழுது இவர் வாழ்க்கையிலேயே இல்லாத நல்ல பெயர் வந்தது. இத்தனை நாள் கெட்ட பெயர் மட்டுமே வந்த எனக்கு நல்ல பெயர் எப்படி வரமுடியும் என்று யோசனை செய்தார். இனி நன்றி சொல்லி ஆக வேண்டும் என முடிவு செய்த பொழுது இவரைத் தேடி அந்தஸ்து வந்தது. முதலிரண்டு சந்தர்ப்பங்களாலும், நல்ல பெயராலுமே இந்த அந்தஸ்து அமைந்தது. அதைவிட்டு விடக்கூடாது என்று இதற்கு காரணமானவருக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று அவரிடம் சொன்னார். அந்த நல்லதைச் செய்ய அவர் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து புகழ் வந்தது. புகழ் பரவியது. இவர் மனம் தத்தளித்தது. கனவிலும் கருதாதவை நடக்கின்றன. இதற்கு ஒருவர் பலன் கருதாமல் காரணமாக இருக்கிறார். வருகின்றது தானே வரக்கூடாதா? ஏன் ஒருவர் மூலம் வரவேண்டும் என்று பதறினார். அப்படி நினைத்தால் வருவது நின்றுவிடும் எனப் பயந்தார். புகழ் வெளிநாட்டையும் எட்டியது. மனிதனால் நன்றி சொல்ல முடியவில்லை. மனம் தத்தளித்தது. வந்ததெல்லாம் அளவு கடந்து பெருகியது. இனி என்ன செய்வது என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்டார். “நான் புகழுக்கும் பெருமைக்கும் உரியவன். எனக்குச் சேவை செய்யும் பாக்கியத்தை உனக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன்” என்று செய்தவருக்கு சொல்லி அனுப்பினார். வாழ்க்கையில் ஒரு முறையும் நடக்க முடியாதது நடந்ததை வருஷாவருஷம் திரும்பச் செய்யும்படி மற்றவரை

வற்புறுத்தினார். அவரால் அது முடியவில்லை என்று தெரிந்ததும் நன்றிகெட்டவர் என்று அவரைத் திட்டினார். மனிதனுடைய வக்ர குணங்களுக்கு எல்லையிது. இதை எல்லோரும் செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் பலர் இது போல் நினைப்பார்கள். சாதாரண மனிதனுடைய மனநிலை இது. இந்நிலையிலிருந்து மனிதன் நகர்ந்து வந்து அடக்கமாகவும், நன்றியுடனும் இருக்க அவன் படும்பாடு பெரியது.

வாழைப்பழ சோம்பேறியைப் பற்றிய கதை பிரசித்தம். மற்றவர்க்கு உதவியே தீருவது என்று முடிவுகட்டியவர்களுடைய அனுபவத்தில் இது தென்படும். தன் காரியத்தை மட்டும் கவனிப்பவர்களுக்கு பிரச்சினை இல்லை. நடுத்தெருவில் நிற்பவனுக்கு முதல் கொடுத்தால், முதல் கொடுத்தவரை மட்டும் அவன் மனம் எதிரியாக நினைக்கின்றது. சிறு முதலில் ஒரு வருஷத்தில் பெரும் இலாபம் சம்பாதித்தவர் சம்பாதித்துக் கொடுத்தவனை விலக்கினார். விலகியவர் நடுத்தெருவில் நின்றார். மற்றொருவரை உதவி கேட்டார். அதே முதலைக் கொடுத்தார். அதேபோல் பெரும் இலாபம் சம்பாதித்தார். முதல் கொடுத்தவருக்கு வட்டியைக் கொடுத்துவிட்டு நஷ்டக் கணக்கு காட்டினார். மூன்றாம் நபருடன் தன் பெருமுதலுடன் சேர்ந்து வியாபாரம் செய்தார். ஒரே வருஷத்தில் இருவரும் திவாலானார்கள். அதே வருஷம் இவரை முதலில் விலக்கியவரும் திவாலானார். இவருக்கு முதல் கொடுத்து உதவியவருக்கு அடுத்த ஆண்டு அதேபோல் 10 மடங்கு முதலை வேறொருவர் கொடுத்து உதவினார்.

கொஞ்சம் பணத்தைப் பார்த்தவுடன் நிலையிழந்தவர்கள் தங்கள் நிலையிலிருந்து இறங்கி விடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்காதவர்கள் குறைவு.

திவாலானவர்க்கு திடீர் வாழ்வு வர ஒருவர் உதவினார். வந்த வாழ்வின் பெருமையை உதவியவரிடமே காண்பித்தார். மீண்டும் பழைய நிலை வரும் போலிருக்கிறது. கலங்கி நின்றார்.

ஒரு பஸ் முதலாளி மகன், எட்டாவது படிக்கும் பொழுது அவனுக்கு அவன் வகுப்பு ஆசிரியரிடம் டியூஷன் வைத்தார்கள்.

அடுத்த ஆண்டு அவரிடமே படிக்கப் பிரியப்பட்டான். அதற்கடுத்த வருஷம் ஆசிரியர் பட்டதாரி ஆசிரியரை அவனுக்கு அமர்த்துவதாகச் சொன்னார். பையனுக்கு விஸ்வாசம் அதிகம். “நீங்கள் சொல்லிக் கொடுக்காவிட்டால், நான் டியூஷனே வைத்துக் கொள்ளவில்லை” என்று அடம் பிடித்து அவரிடமே படித்துப் பாஸ் செய்தான்.

உத்தியோகத்திலிருக்கும் இன்ஜினியரை சொந்தத் தொழில் ஆரம்பிக்கச் சொன்னவரிடம் டெக்னாலஜி கேட்டான். டெக்னாலஜியைத் தேடிக் கொடுத்தபின் முதலுக்கு வழி கேட்டான். சொன்ன வழி பலித்தது. முதல் கிடைத்தது. அதில் இவனுடைய சிறு பங்கையும் அவரையே கேட்டான். இதற்கிடையே தொழிலுக்கு முதல்போன்ற வேறு ஓர் அம்சத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தார். என் சிறு பங்கையும் நீங்களே கொடுக்காவிட்டால் என்ன புண்ணியம் என்றான். அத்தனையும் போய்விட்டது.

கட்ட துணியில்லாதவனுக்கு வீடுகட்டும் அளவுக்கு உதவியவரை நான் போய்ப் பார்க்க முடியாது. அவர் வந்து என்னைப் பார்க்கவேண்டும் என்றார் ஒருவர். அவர் சொல்வதே சரி என்றார்கள் அவர்களைச் சேர்ந்த அனைவரும்.

பெரிய உத்தியோகத்திற்குப் போனபின்னும் பழைய பேராசிரியர்களை மரியாதையுடன் நடத்தும் பலருண்டு. பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரைப் பார்க்க மற்றொரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் வந்திருந்தார். அவரை “சார்” என்று அழைப்பதைப் பார்த்த மற்றொருவர் வியப்படைந்தார். இவருடைய மாணவர் மற்றவர் இன்னும் சார் என்றே அழைக்கிறார் எனக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டார்.

1943 இல் பல்கலைக்கழக ஆசிரியரான ஒருவர் மாணவர்களை “சார்” என்றழைப்பார். அது இங்கிலாந்திலுள்ள உயர்ந்த பழக்கம். பிரதம மந்திரியும் எளியவரை ‘சார்’ என அழைக்கும் பழக்கம் உண்டு. அங்கு, மாணவர்களை தன்னைப் பெயரிட்டுக் கூப்பிடுமாறு சொல்வார். பெரும்பாலான

மாணவர்கள் அவரை பெயர் சொல்லி அழைத்தார்கள். ஆசிரியருடைய குணம் பெருந்தன்மையானது. அதை ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்தும் மனப்பான்மை சிறியது. அதை ஏற்றுக் கொள்ளாதவருண்டு. இன்று அம்மாணவர்களின் வாழ்வு அன்று அவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

ஒரு பேராசிரியரிடம் படித்த இருவர் M.L.A. ஆனார்கள் பேராசிரியர் ஒருவரிடம் பட்டதாரி ஓட்டு கேட்கப் போனார். M.L.A. உட்கார்ந்தபடி வரவேற்றார். அடுத்த பீரியட் நிற்பதற்குள் அல்பாய்சாகப் போய்விட்டார். அடுத்த M.L.A. தான் ஜெயித்த பின் ஆசிரியரை வீட்டில் வந்து பார்த்தார். மந்திரியானார். மந்திரியான பின்னும் பேராசிரியர் ஊருக்குப் போனால் அவரை அவர் வீட்டில்தான் சென்று பார்ப்பார். நன்றியறிதலுக்கும், அடக்கத்திற்கும் எத்தனையோ பலன்கள் உண்டு. ஆன்மிகப் பலன்களும் உண்டு. வாழ்க்கை உயர்வு மட்டும் பலனில்லை. அவற்றைப் பலன் கருதாது, நல்லவை என்பதால் மட்டுமே கடைப்பிடித்தல் சிறந்தது.

எளிமையாக இருந்த பொழுது ஒருவரிடம் வேலை செய்தவர், பிரபலமாகி, பெரும் தலைவரான பின் பழைய முதலாளியைப் பார்த்தால் எழுந்து நிற்பார். ஆரம்பகாலத்து மரியாதையுடன் பழகுவார். அது போன்ற மனிதருண்டு, ஆனால் குறைவு.

பெரிய அதிகாரியான பின்னும் தான் இன்ஸ்பெக்டர் செய்யப்போன இடத்தில் தன் பழைய அந்தஸ்துக்கேற்ப நடந்துகொள்ளும் பண்புடையவருண்டு.

100ரூபாய் நோட்டைக் கொடுத்தால் அதில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடு என்ற நாளில் ஒருவர் பெட்ரோல் பங்கில் 100ரூபாய் நோட்டைக் கொடுத்த பொழுது கையெழுத்துக் கேட்டான். போட்டுக் கொடுத்தார். இது என்ன உங்கள் கையெழுத்தைக் கேட்டால், நோட்டிலிருக்கும் கையெழுத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்களே என்று அவன் சொன்னபொழுது நான்

ரிஸர்வ் பேங்க் கவர்னராக இருந்தபொழுது வந்த நோட்டு அதனால் இதில் என் கையெழுத்திருக்கிறது என்றார். வாழ்வு அவ்வளவு மாறும் நிலையுண்டு. நாம் அவசரப்பட்டு மாறினால் ஒத்துவராது.

நேரு காஷ்மீர் கலவரத்தை பார்க்கப் போன பொழுது ரோட்டில் கிடக்கும் மலர்களை எடுத்து முகர்ந்து பார்த்துவிட்டு, இது ஒன்றுதான் கெடாமலிருக்கிறது. மற்ற அனைத்தும் இங்கு கெட்டுப் போய் விட்டது என்றார். மனிதனைச் சோதனை செய்தால் இதுபோன்ற விஷயம் வெளி வரும்.

தன் மகனை திருட்டுப் பட்டம் கட்டி வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றிய தகப்பனாரை கடைசிவரை வலிய ஆதரிக்கும் மகன் ஒருவர். வாழ்க்கை முழுவதும் 100 ரூ சம்பாதிக்காத புருஷனைத் தெய்வமாக நடத்தி பணிவிடை செய்த பெண் ஒருத்தி. தனக்குத் தீங்கு செய்த முதலாளி கஷ்டப்படுவதைக் கேட்டு 15 ஆண்டு ஆனபின்னும் விஸ்வாசத்தோடு உதவியவரை முதலாளியால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. ஆங்கிலம் ஒரு வாக்கியம் கூட பேசியறியாதவரை சரளமாக ஆங்கிலம் பேசவைத்ததற்கு பிரதிபலனாக பெருந்துரோகம் செய்து மனைவியை இழந்தவர் ஒருவர். வாழ்க்கையிலேயே நினைக்கமுடியாததை தன் வாழ்வில் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தவருக்கு தீங்கு செய்து, அதே பலனை மற்றொருவர் மூலம் பெற்றுச் சீரழிந்தவர் ஒருவர். தன் வயதிற்கும் அந்தஸ்திற்கும் பொருத்தமில்லாத பொறாமையை மேற்கொண்டு மனம் புளகாங்கிதமடைந்து மகன் வாழ்க்கையைப் பறிகொடுத்தவர் ஒரு பேரறிஞர். புதிய வாழ்வின் பெருமை வாயில் தடிப்பான சொல்லாகி அதுவே மகனுக்கு எமனாகி விட்டதைக் கண்டும் தன் தடிப்பை மாற்றாதவர் வேறொருவர். சம்பளம் கொடுக்கும் முதலாளியைத் துச்சமாகப் பேசி வருஷத்திற்கு இரு முறை வேலையை இழந்தும் தன் பழக்கத்தை மாற்ற முடியாதவர் ஒருவர்.

தன் வியாபாரத்தை அளவுகடந்து வலியவந்து பெருக்கிக் கொடுத்தவர் மீது பொய் கேஸ் போட்டு முடிவதற்குள் இறந்தவர்

ஒருவர். தன் கட்சிக்காரன்மீது பொய் கேஸ் போடத் துணையாயிருந்து கேஸை நடத்தி குறுக்கு வழியில் ஜெயித்து மேல் கோர்ட்டில் அவனுக்கு நியாயம் கிடைத்த மறுவாரம் உயிரை இழந்தவர் ஒரு பெரிய வக்கீல்.

உதவி கேட்க வந்தவருக்குப் பேருதவி செய்தவுடன் சொல்லாமல் எழுந்து போன 80 வயதுக் கிழவர் ஊர் நியாயம் பேசுபவர். உலகத்தில் பெரிய கம்பெனியில் தனக்கு (consultancy) கன்சல்டிங் வேலை வேண்டுமென எல்லா உதவியையும் எல்லா வகையிலும் 1½ வருஷமாக கேட்டுப் பெற்று அது கிடைத்ததைக் கூட உதவியவருக்கு சொல்ல மறந்து விட்டார் ஒருவர். பொன் முட்டையிடும் வாத்தை அறுத்த கதையும், பஸ்மாகூரன் சிவபெருமானை தகனம் செய்ய முயற்சி செய்ததையும் சிறு பிள்ளைத்தனமான கதை, இப்படி மனிதர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என நினைப்பதுண்டு. அவசரக்காரர்களில் ஒருவர் கூட வாத்தை அறுக்கத் தவறியதில்லை. அதிகாரம் வந்த பின் பஸ்மாகூரனைத் பின்பற்றாத சாமானிய மனிதர் எவருமில்லை.

அவசரப்படாதவருண்டு, சாமானியராக இல்லாதவருண்டு, அவர்களே விதிவிலக்கு, மற்றவர்கள் விதிக்குட்பட்டவர்கள்.

அன்னையை அன்னையாக வழிபடுதல் எளிது. அன்னையின் முழு அருளும் நம் வாழ்வில் பொலிவுபெற வேண்டுமானால், நாம் எந்த சூழ்நிலைக்கு கட்டுப்பட்டிருக்கின்றோமோ, எந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிறோமோ, எவருடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறோமோ அவர்களை அன்னையாக வரித்தால் அருள் முழுவதும் செயல்படும். இதனுள் உள்ள ஆன்மீக உண்மையை புருஷப் பிரகிருதி - ஈஸ்வர சக்தி - தத்துவம் மூலம் பகவான் விளக்குகின்றார். சக்தி, ஈஸ்வரனுக்கு உட்பட்டவனானாலும், அவனுடைய அன்பின் அதிகாரத்திற்கு தன்னைப் பணிய வைக்கவே ஈஸ்வரன் விரும்புகிறான். அதுவே அவனுக்கு பூர்த்தியை அளிக்கிறது என்கிறார். உலக இயல்பை உணர்ந்த பகவான், அதிலுள்ள மற்ற அம்சத்தையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஈஸ்வரன் தனக்கு அன்பால் பணிவதை சக்தி அளவுக்கு மீறி பயன்படுத்த விரும்புவதுண்டு. அப்பொழுது

ஈஸ்வரன் தன் சுய அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தினால், அவள் மகிழ்ந்து பணிகிறாள் என்கிறார். இது நம் மரபில் பிரபலமில்லாத கருத்து. இதைப் பாரதி 'அவள் தாளினை கைக்கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பான்' என்று எழுதுகிறார்.

மனித குருவையே ஜகத்குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு யோகத்தை ஆரம்பித்தால், மனிதகுருவின் கடமை முடிந்தபின் தானே விலகி விடுவார். விஷ்ணு லீலி ஸ்ரீ அரவிந்தரை விட்டகன்றார்.

ஆன்மிக ஸ்தாபனத்தில் ஆபீஸ் வேலையிலிருப்பவருக்கு ஆசையுண்டு, அனைவரும் தனக்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யவேண்டுமென பிரியப்பட்டார். அவர் பிரியம் பிரியமாகவே இருந்தது. பிற்காலத்தில் அது தானே நடைபெற்றபோது, பக்தியுடன் நமஸ்காரம் செய்வதை அவரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. காலில் வலி ஏற்பட்டது. நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டாம் என கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு வைத்தியம் செய்த டாக்டர் இது போன்ற வியாதியஸ்தரை நான் கண்டதில்லை என்றார். டாக்டர் கொடுக்கும் மருந்து, அனுஷ்டிக்கச் சொல்லும் முறைகளை நிமிஷம் தவறாது முறையோடு பின்பற்றுவதில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அதிக அக்கரை செலுத்துவார். இன்று நாம் டாக்டரிடம் வைத்தியம் செய்து கொண்டால் அவருக்கு முழுமையாக கட்டுப்பட வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை டாக்டரை குரு ஸ்தானத்தில் வைக்கின்றது. ஓர் இடத்தில் மனிதருக்குக் கட்டுப்படுகிறோம். அடுத்த இடத்தில் மனிதாபிமானத்திற்குக் கட்டுப்படுகிறோம். அடுத்த இடத்தில் கடமைக்குக் கட்டுப்படுகிறோம். ஆபீஸில் ஓர் எதிரி உன் உயிரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அவனுக்குப் பிள்ளையில்லை, அதை சுட்டிக் காட்டித் திட்டினால் அடங்குவான் என்று உபதேசம் செய்தபோது, "என்னால் அந்த அளவுக்கு இறங்கி பேச முடியாது" என்று சொல்லி மேலும் பல வருஷம் அவனால் சிரமப்பட்டார் ஒருவர், அவர் தன் குடும்பப் பண்புக்குக்

கட்டுப்பட்டார். எதற்கு கட்டுப்பட வேண்டுமோ, எவருக்குக் கட்டுப்பட வேண்டுமோ அவரை அன்னையாக வரித்தால், அந்த கடமையை அன்னையாக வரித்தால் மனித செயலில் தெய்வம் தரிசனம் தரும்.

எளிய மனிதனிடமும் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால் அவனிடமும் நமக்கு மரியாதை ஏற்படும். அது உயர்ந்த மனிதப் பண்பு. அங்கே அன்னையின் வெளிப்பாடு அதிகம்.

செயலிலும், கடமையிலும், பிறர் உரிமையிலும், மற்றவர் ஸ்தானத்திலும் அன்னையைக் கண்டு ஏற்றுக்கொள்வது அன்னையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.

செயல் என்பது வாழ்வின் அடிப்படை. கட்டும் வீட்டிற்கு கல் அடிப்படையாக இருப்பதைப்போல் வாழ்வு செயல்களால் நிறைந்தது என்பதால் வீட்டின் அடிப்படையாக ஒரு செங்கல் அமைவதைப் போல் வாழ்வின் அடிப்படையாக ஒரு செயல் அமைகிறது. செயலில் தெய்வத்தைக் கண்டால், தெய்வீக வாழ்விற்கு நல்வித்திட்டதாக அர்த்தம். செயலுக்குரிய பகுதிகள் மூன்று. உழைப்பு, உணர்வு, அறிவு ஆகியவை அவை. 10 மட சாம்பிராணிகளை சிஷ்யனாகப் பெற்ற குருவைப் பற்றிய கதைகளில் செயலுக்குரிய அறிவு குறைவதால் ஏற்படும் விநோதங்களை விவரிக்கின்றார்கள். அறிவேயில்லாதவர் செய்கை போன்று அவை தோன்றினாலும், அக்கதைகளிலுள்ள கருத்தை மட்டும் எடுத்து நம்மைச் சுற்றியுள்ள வாழ்வை சோதனை செய்தால், அக்கதைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையாதவர்களை காண முடியவில்லை என அறியலாம். நம் வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை அது போல் பரிசோதனை செய்தால், அநேகமாக அந்த ஒவ்வொரு கதைக்கும் நாமே ஒரு வகையில் ஒரு நேரம் உதாரணமாக இருந்திருப்பது தெரியும்.

ஒரு காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய சுமார் 20,30 விஷயங்கள் தேவைப்படுகிறது. அவற்றுள் முக்கியமான ஒன்றில்லை என்றால் அது கெட்டுப்போகும். 29 விஷயங்கள் இருந்தும் அவற்றைப்

பயனற்றதாகச் செய்யும் திறன் இல்லாத அந்த ஒன்றுக்குண்டு. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை மாற்றிப் புரிந்து கொண்டாலும், விபரீத பலன் ஏற்படும். அவற்றுள் பல அம்சங்கள் நேரடியாக கண்ணுக்குத் தெரியாதவை. அதனால் புறக்கணிக்கப்படுபவை. நன்றியறிதல், கடமை போன்றவை அத்தகையவை. நம் சுபாவம் ஒரு காரியத்திற்கு ஒத்துவராது. அவசரம் அது போன்றது. அதுவும் கெடுத்து விடும். 12 விஷயங்களில் 11 விஷயம் தெரிந்தாலும் பூர்த்தியாகாத காரியத்தில் ஒன்றோ, இரண்டோ தெரிந்தவுடன் அனைத்தும் தெரிந்த உணர்வு ஏற்பட்டு வேலையைக் கெடுத்துவிடும். நானும் 20 வருஷமாக சமைக்கின்றேன். நான் செய்யும் சாம்பாரை என்னாலேயே சாப்பிட முடியவில்லை. எத்தனையோ பார்ட்னர்களைப் பார்த்தாயிற்று, எவரும் என்னை நம்பமாட்டேன் என்கிறார்கள். எந்த வேலை செய்தாலும், மற்றவர் துணையில்லாமல் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை என்ற அனுபவம் உள்ளவர் அநேகம். அவர்களுக்கெல்லாம் மேற் சொன்ன குறையிருக்கும். இக்குறையுள்ளவரை மனிதன் அரை மனிதனாகவே இருப்பான். அதைப் போக்கிக் கொள்வது அவசியம். அன்னை பக்தர்கள் இது போன்ற குறையுடையவர்களாக இருந்தால், அருள் இக்குறையை மீறி ஒரு விஷயத்தில் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும். ஒவ்வொரு முறையும் பிரார்த்தனை அந்தக் காரியத்திலுள்ள அடிப்படைக் குறையை மட்டும் பூர்த்தி செய்ய உதவும்.

மனிதன் முனைந்து அடிப்படைக் குறையை விலக்கினால், இனி அவன் வாழ்வில் அதுபோன்ற எந்தத் தோல்வியும் இல்லை எனும்படி அருள் செயல்படும்.

ஒரு வைத்தியரிடம் ஒரு சிஷ்யன் நீண்டநாளாக வேலை செய்து வந்ததால், அவருடைய எல்லா மருந்துகளையும், முறைகளையும் மனப்பாடமாக அறிந்தான். ஆனால் குரு சிஷ்யனுக்கு குரு மருந்தின் இரகஸ்யத்தை மட்டும் சொல்லவில்லை. 12 வருஷ சிட்சை முடிந்து பல ஆண்டுகளாயிற்று. சிஷ்யன் மனவருத்தத்தோடு குருவிடம் அடிக்கடி முறையிடுவதுண்டு. ஒவ்வொரு முறையும் குரு ஒத்திப்போடுவார். அந்தக் குரு மருந்தையும் சிஷ்யனே செய்வதால் அவனுக்கு

அதுவும் முழுவதும் தெரியும். ஆனால் அதற்குரிய மூலிகை மட்டும் ரகசியம். ஒரு முறை சிஷ்யன் மனம் வெதும்பி அவரிடம் ரகசியத்தைச் சொல்லும்படிக் கேட்டான். அவரும் சொன்னார், சந்தோஷ மேலீட்டால் அவருக்கு நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு விடை பெற்றுக் கொண்டான். சில மாதம் கழித்து சோர்ந்த முகத்துடன் வந்தான். அவனுக்கு அது பலிக்கவில்லை, இவரிடம் மருந்து செய்வதுபோலவே தன் வீட்டில் செய்தான். ஏனோ பலிக்க வில்லை, ஏமாற்றத்துடன் வந்தான். குரு அவனை விசாரித்தார், அவனுக்குத் தன் தவறு புரியவில்லை. குரு மூலிகையைப்பற்றி விசாரித்தார். சரியாகச் செய்திருந்தான். எப்படிப்பட்ட இலை எனக் கேட்டார். நன்கு முதிர்ந்த இலையைப் பறித்தேன் என்றான். குருவுக்குப் புரிந்துவிட்டது. இளம் இலை தேவை. அதைச் சொன்னவுடன் சிஷ்யனுக்கு ஆர்வம் வந்தது. எழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்தான். இது மட்டுமே தன் தவறு என்றுணர்ந்தான். விடை பெற்றான். குரு அவனைச் சமாதானப்படுத்தி மீதி அனைத்தையும் சொல்வதாகக் கூறினார். இனி எதுவும் தேவையில்லை என சிஷ்யன் ஓடிவிட்டான். சில மாதம் கழித்துச் சோர்ந்து வந்தான். குரு பரிவுடன் விசாரித்தார். மீண்டும் தோல்வி. எப்படிக் காயவைத்தான் மூலிகையை என்பது பிரச்சனை. நல்ல வெய்யிலில் மூலிகை சருகாகும் வரை காய வைத்த முறையை சிஷ்யன் பெருமிதத்தோடு விவரித்தான். அவன் பின்பற்றிய முறைகள் அனைத்தும் சரி, ஆனால் இளம் வெய்யிலில், நேரடியாகப் படாத நிழலில் மூலிகை காய வேண்டும் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. குரு இம்முறை சிஷ்யனுக்கு மூலிகை இரகஸ்யத்தை முழுவதுமாகச் சொல்ல முடிவு செய்தார். நிழற்பாடத்தைக் கேட்டவுடன் சிஷ்யன் துள்ளி ஓடிவிட்டான்.

இதேபோல் மீண்டும் 7,8 முறை தோல்வி, இலைக்கு ஒரு பாடம், காய்வதற்கு ஒரு சட்டம், நெருப்புக்கு ஒரு நிபந்தனை, இந்த மூலிகையைச் சூரணம் செய்ய எந்த மரத்தை விறகாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற சட்டம் ஒன்று. கடைசிவரை, அதாவது குரு மருந்தை மற்ற மருந்தில் சேர்க்கும்வரை, சூரணத்தின் குடு, வைக்கும் பாத்திரம், முதலில் அதை எடுக்கும்

நாள் என மொத்தத்தில் 12 ரகசியங்கள் உள்ளன. குரு அனைத்தையும் சொல்ல விரும்பினார். சிஷ்யனுக்கு முழு அனுபவமும் பற்றாக்குறை பக்குவமும் இருந்தது. அவனுக்குள்ள சிறப்பான அனுபவத்தால் அவன் சிஷ்யனாகவே இருக்க முடியும். அவசரமில்லாமல், நிதானமாக பக்குவம் வரும்வரை அவனால் காத்திருக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் சிஷ்யன் ஆர்வமாகப் ஓடிப் போய் சோர்ந்து திரும்புவான். கடைசி முறையில் நான் சிஷ்யனாகவே இருந்து விடுகிறேன். அதுவே போதும் என்று அவரிடம் நமஸ்காரம் செய்து சொன்னான். குரு அவர் நிதானத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அவனுக்குப் பக்குவம் வந்துவிட்டதைக் கண்டார். மருந்தும் அவனுக்குப் பலித்து விட்டது.

சிறுபிள்ளைத்தனமான கதை. ஆனால் நாமறிந்த பெரும் தோல்விகளை மற்றவர்கள் வாழ்வில் சோதனை செய்து பார்த்தால், பெரும்பாலும் இதுபோன்ற ஒரு நிபந்தனை குறையும். நம் சொந்த வாழ்வே நமக்கு முக்கியம். அதை சோதனைக்குள்ளாக்கினால் ஞானம் வரும். மனம் ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால் பக்குவம் ஏற்படும். பக்குவத்திற்குப் பதிலாக அருள் நிரந்தரமாக வரும். அற்புதங்கள் பல நிலைகளில் ஏற்படுவதுண்டு. எந்த நிலையில் இந்தப் பக்குவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோமோ அந்நிலையில் அற்புதங்கள் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாகின்றன என்ற ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாக்கு பலிக்கும்.

நாமறிந்த மனித வாழ்வில் இந்தப் பக்குவம் உள்ளவர்க்கு அந்த ஒரு காரியம் பலிக்கும். அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட அருள் வாழ்வில் அதே பக்குவத்திற்கு அந்த நிலையிலுள்ள எல்லாக் காரியங்களும் பலிக்கும். சர்க்காரில் கெஜட் பதவியுள்பட எந்தப் பதவிக்கு நேர் முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்-பட்டாலும், இரயில்வேயில் இன்ஜினீயரானாலும், A.G. ஆபீஸில் அசிஸ்டண்ட் A.G. ஆக நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்-பட்டாலும், வெளிநாட்டுப் பட்டம் பெற்று பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியரானாலும், ரிடையர் ஆகும் வரை அதே டிபார்ட்மெண்ட்தான் நமக்குரியது. அந்த இலாகாவிலுள்ள உயர்ந்த உத்தியோகங்களை நாம் எட்டிப் பிடிக்கலாம். வேறு

டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போக முடியாது. ஆனால் I.A.S. பாஸ் செய்தால் எல்லா இலாகாவுக்கும், எல்லா சர்க்காருக்கும், வெளிநாட்டிற்குப் போகும் அனுமதியுண்டு. வாழ்வு தன் நிலையில் பலன் தரும். அன்னை தான் இருப்பதால் எல்லா நிலைகளிலும் பலனைத் தருகிறார். வாழ்வு சர்க்கார் உத்தியோகம் போன்றது. அன்னையின் அருள் I.A.S. போன்றது.

செயலைச் சிறப்பாகச் செய்வதே யோகம் என கீதை கூறுகிறது. செயலே வாழ்வு என பகவான் எழுதுகிறார். செயலில் தெய்வத்தைக் கண்டால் அது அன்னை தரிசனம். அது வாழ்வை யோகமாக மாற்றும் பாங்குடையது.

அன்னையைச் செயலில் காணத் தேவையான மனப் பாங்குகளில் தலையாயது (Your boss is your Mother) உன் தலைவனை அன்னையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மன நிலை, அந்தத் 'தலைவன்' முதலாளியாகவோ, தாயாராகவோ, அண்ணனாகவோ, கேப்டனாகவோ, நல்லெண்ணமுள்ள நண்பனாகவோ இருக்கலாம். அன்னையை அங்கு நாம் கண்டு கொண்டால், அருள் நம் வாழ்வை ஆட்கொள்ளும்.

* * *

10. கர்மம், அருள், பேரருள்

அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது. உலகை நடத்துபவன் அவனே. ஒவ்வொரு அணுவும் அவன் ஆணைக்காகக் காத்திருக்கின்றது என்ற உண்மையை நாம் நெடுநாளாக அறிவோம்.

அருளின் செயலை அன்னை விளக்கி, அது செயல்படும் மூன்று நிலைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். உலகில் அருள் செயல்படும்பொழுது தனிமனிதன் தன் கர்மத்தின் மூலம் முன்னுக்கு வரும் வகையில் செயல்படுகிறது. அருள் மனிதர்களைக் கட்டிக் காக்கிறது. ஆனால் அவரவர் தங்கள் செயல்கள் மூலம் முன்னேற அனுமதிக்கிறது. அதாவது தாங்கள் செய்ததை தாங்களே அனுபவித்து பின்னர் முன்னேற்றமடைய வேண்டும்.

அன்னையை ஏற்றுக் கொண்வுடன் அவர் அருள் கர்மத்தை அழிக்கிறது. அருள் வாழ்வைப் பொதுவாக தாங்குவதற்குப் பதிலாக அருள் தனி மனிதனின் வாழ்வில் குறிப்பாகச் செயல்படுகிறது. அப்பொழுது கர்மத்தை அழித்த பின் எந்த நிலையை மனிதன் எய்துவானோ அந்நிலையை அவன் அடைகிறான். அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களை அன்னை அவனுக்கு அளிக்கின்றார். அச் சந்தர்ப்பங்களில் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தி மனிதன் முன்னுக்கு வர இனி முடியும். பேரருள் என்று ஒன்றுண்டு. அது அடுத்த கட்டத்தில் செயல்படுகிறது. அருளின் செயலால் புதிய சந்தர்ப்பங்கள் மூலம் முன்னேறி ஓர் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்து அதனால் அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களை அவன் முன் வைத்து அவனது திறமையின் பலனை முதலிலேயே அவனுக்குக் கொடுக்கிறது. இந்நிலையில் மனிதன் அமைதியாக மண்டியிட்டு வந்ததைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் அன்னை. தன் அபிப்பிராயங்கள், சந்தேகங்கள், பிடிவாதங்கள்,

தன் பழைய மனநிலையெல்லாம் அறவே ஒதுக்கிவிட்டு
கொடுத்ததைப் பெறுவதே அவன் கடமை.

- வாழ்வில் அருள் பொதுவாகச் செயல்படுகிறது.
பூமாதேவியைத் தாங்குகிறது. தனிமனிதன் தன்
செயலால் இயங்குகிறான். அதனால் ஏற்படும் கர்மத்தை
அவனே அனுபவித்து மீண்டு வருகிறான்.
- அருள் குறிப்பாக மனிதவாழ்வில் செயல்படும்
பொழுது அவனது கர்மம் என்ற விலங்கை அவிழ்த்து,
கர்மம் அழிந்த பின் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளைக்
கொடுத்து அவன் திறமைக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறது.
- அருள் கர்மத்தை அனுபவிக்கும் அவசியத்தை
அழித்ததைப் போல், பேரருள் திறமைகளைப்
பயன்படுத்தி முன்னேறும் அவசியத்தை அழித்து,
திறமைகள் பூர்த்தியானபின் கிடைக்கும் நிலைமையையும்
அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களையும் மனிதனுக்குக்
கொடுக்கிறது.
- கர்மத்திலிருந்து விடுபட்டு திறமைகளைப் பூர்த்தி
செய்ய அருள் வேண்டின் அவர் வாழ்விலிருந்து விலகி,
அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.
வாழ்விலிருந்து விலக வாழ்வின் நியதிகளை நம்பாமல்
அன்னையின் நியதிகளை நம்பவேண்டும்.
- தன் திறமைகளால் முடிவில் பெறும் பலனை, முதலி
லேயே பெற உதவும் பேரருள் செயல்பட மனம்
அமைதியடைந்து சொந்த சந்தேகங்கள்,
பிடிவாதங்களை விட்டுவிட்டு அன்னை அளிக்கும்
முடிவான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
- அன்னையை மட்டும் தெய்வமாக ஏற்றுக் கொண்டால்,
கர்மம் விலகும்.
- செயலை அர்ப்பணம் செய்து நம்மை விலக்கினால்
பேரருள் செயல்படும்.

* * *

11. பிறருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தல்

தன்னலம் கருதாதவரை உலகம் இலட்சிய புருஷனாகக் கருதுகிறது. மனித வாழ்வில் அதையே சிகரமான பண்பு எனலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு எளிய மனிதனின் நூற்றாண்டு எனப்பெயர். சமூகம் எளிய மனிதனை உயர்ந்த மனிதனாக்க பெருமுயற்சி எடுப்பதை இலட்சியமாகக் கொண்ட நூற்றாண்டு இது. பூரண யோகத்தின் அடிப்படையே, தான் என்பது அழிந்து உலகத்துடன் இரண்டறக் கலக்கும் நிலையாகும்.

மனித உறவுகளில் சிறந்ததாகக் கருதப்படும் தாய்மைக்கு அவ்வயர்வு ஏற்பட்டதற்குரிய காரணம் தன்னை மறந்து தாய் தன் குழந்தையின் நலனைப் பாராட்ட முடிகிறது என்பதே. தெய்வத்திற்கு அடுத்த இடம் தாய்மைக்குக் கிடைத்ததற்கு தன்னலமற்ற குணமே காரணம்.

மனிதனின் சிறுமையை நினைந்து வருந்தி ஸ்ரீ அரவிந்தர் பரவலாக எல்லா மனிதர்களிடமும் காணப்படும் இரு குணங்கள் சுயநலம், சுயமை என்கிறார். அதற்குப் பரிகாரமாக நாம் செய்யக்கூடியது ஒன்றே – அவற்றை நம்மிடமிருந்து அறவே அகற்றுதல் – என்கிறார்.

ஒருவர் பிறருக்குச் செய்யும் உதவி அனுதாபத்தால் நிகழ்கிறது. பரிதாபப்பட்டு உதவுவதைவிட அனுதாபம் உயர்ந்தது. கருணையால் செய்யும் உதவி அதைவிடச் சிறந்தது. அதற்கடுத்த நிலையில் உள்ள உயர்ந்த உதவியை செய்யக்கூடியது அருள் என்பதால், அந்நிலை மனிதனுக்கில்லை. கருணையே உயர்ந்துள்ளது என்றால் கருணையால் பிறருக்கு எதைக் கொடுப்பது சாலச் சிறந்தது எனில் பொருள் முதல் நிலையிலும்,

உறவு அடுத்த நிலையிலும், அறிவு மூன்றாம் கட்ட உயர்வுக்கும் உரியதாகிறது. பொருளைக் கொடுத்துதவுவதைவிட நட்பால் உதவுவது பெரியது. அவருக்குத் தேவையான அறிவைக் கொடுத்துதவுவது அதனினும் சிறந்தது.

பிறருக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனை அவருக்கு அருளைப் பெற்றுத் தருவதால் அறிவால் செய்யும் உதவியைவிட அது சிறந்தது. அத்துடன் மனிதனால் கருணையைவிடப் பெரிய நிலையிலிருந்து உதவ முடியாது என்பதால், பிரார்த்தனை மூலம் அருளைப் பிறர் பெறும்படி செய்தல் இருவகையிலும் உயர்ந்ததாகும். அன்னையின் அருளை ஒருவர் பிரார்த்தனை மற்றவர்க்களிப்பதாலும், அருளைக் கொடுக்க முடியாத மனிதன் பிரார்த்தனை மூலம் அருளைப் பெற்றுத் தர முடியும் என்பதாலும், பிறருக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனையை விட உயர்ந்தது ஒன்று உலகில் இல்லை.

இதுவே உயர்ந்ததென்றால் அதை நாம் தீவிரமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாமா என்ற கேள்வி எழும். உயர்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. எவ்வளவு தீவிரமாக ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது அவர் ஆன்மிகத்திறனையும், மனப்பான்மையையும் பொருத்தது. தன் திறனுக்கு மீறிய காரியம் தன்னைப் பாதிக்கும் என்பது எல்லா இடங்களிலும் உண்மை என்பது போல் இங்கும் உண்மை. அளவோடு செயல்பட்டால், பிறருக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனை அருள் நிறைந்த அன்போடு கூடிய உயர்ந்த செயலாகும்.

தர்மம் சிறந்தது. பிறருக்கு உதவி செய்யும் மனப்பான்மை உயர்ந்தது. செழும்கிளை தாங்குவது செல்வர்க்கழகு. ஏழைக்கறிவு கொடுத்தல் சிறப்பு. அன்னசத்திரம் கட்டுதல், பள்ளி நிறுவுதல் ஆகிய தர்ம காரியங்களைச் செய்பவர்கள் தங்கள் செல்வத்தில் ஒரு பகுதியை இதற்காக ஒதுக்கி உறவினர்கட்கும் ஊரார்ட்கும் உதவி மகிழ்கின்றார்கள். ஒரு வரையறையோடு அவர்கள் செயல்படுவதால், 5 தலைமுறையாக ஒருவர் ஆரம்பித்த பள்ளி இன்றும் முறையாக நடக்கின்றது. அதே போல் அருளைப் பெற்றுத் தரவும், அதாவது பிறருக்குப் பிரார்த்தனை செய்ய

அளவுண்டு. அளவுக்கு மீறி தர்மம் செய்து, வறுமையடைந்தவர்களைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுதல் போல், எல்லையைத் தாண்டி பிறருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தால் அதனால் ஊறு நிகழ்வதுண்டு.

ஊதாரி நண்பனுக்காக அவன் வாங்கும் கடனுக்கு guarantee உத்தரவாதமாகக் கையெழுத்திட்டாலும், திறமையில்லாதவர் ஆரம்பித்த பேக்டரிக்கு வாங்கிய கடனுக்குத் துணை போனாலும், உன் சொத்து பறிமுதலாகும். இதை உதவி என்று நாம் உணர முடியாது. அளவு கடந்து செயல்பட்டு தானே அபராதம் விதித்துக் கொண்டது என்றாகும்.

அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்வதால் நம் பிரச்சினை தீரும் பொழுது, எந்தக் கர்மத்தால் இப்பிரச்சினை ஏற்பட்டதோ அதையும் கரைத்து விடுவார்கள். அதனால் அப்பிரச்சினை மீண்டும் வராது. பிறருக்காக நாம் பிரார்த்தனை செய்தால் அவர் பிரச்சினை தீரும் பொழுது அவருடைய கர்மம், இப்பிரச்சினையை ஏற்படுத்திய கர்மம், கரையாமல் இடம் மாறி உன்னை வந்தடையும். உன்னிடம் உள்ள ஆன்மிக சக்தியில் அது கரைவதும் உண்டு. கரையாமல் உன்னை பாதிப்பதும் உண்டு. அளவோடு செயல்படும்பொழுது பாதிப்பதில்லை. எல்லையைத் தாண்டினால் பாதிக்கும். வாழ்க்கையிலேயே கடன் வாங்கியறியாதவர், நண்பருக்கு ஏற்பட்ட கடனைக் கரைக்க தீவிர பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டபொழுது, நண்பர் கடன் கரைந்தது. அவருடைய கடன் அளவுக்குப் பிரார்த்தனை செய்தவருக்குச் சொத்து வந்தது. அதே வேலையைச் செய்த மற்றொருவருக்கு நண்பருடைய கடன் அளவு, கடன் ஏற்பட்டது, முதல்வரின் நல்லெண்ணம் வலிமை வாய்ந்ததால் உயர்ந்த பலனும், அடுத்தவரின் எண்ணம் எளிமையானதால் எதிரான பலனும் ஏற்பட்டது.

உணர்ச்சி நிறைந்த இடத்தில் பிரார்த்தனை எளிமையாகப் பூர்த்தியாகும். உடன் பிறந்தவர், குழந்தைகள், பெற்றோர் நண்பர்கள் இவர்களுக்காகச் செய்யும் பிரார்த்தனை உடனே பலிப்பதுடன், பிரார்த்திப்பவருக்கு நல்ல பலனையும்

கொடுப்பது உண்டு. எதைப் பற்றியும் கவலையில்லை. அண்ணன் மீது வந்த வாரண்ட் போக வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்தால் அரைமணி நேரத்தில் அது இரத்தாகும். அண்ணன் தம்பியின் நல்லெண்ணத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதன் மூலம் அன்னையின் அருளை உணர்ந்தாலும், எதிரான பலன் வராது. அண்ணன் தம்பியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், அன்னையால் ஏற்படவில்லை, வேறு காரணத்தால் பலன் கிடைத்தது என்று வாதாடினால், வாதாடும் மனப்பான்மைக்கேற்ப, அண்ணனுக்கு வந்த ஆபத்து தம்பிக்கு நிஜமாகவோ, நிழலாகவோ வந்து போகும். குடும்பத்திற்குள் ஒருவருக்காக மற்றவர் எதையும் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அதை எந்த அளவு பிறருக்கும் செய்யலாம் என்பது மனநிலையைப் பொறுத்தது.

நாம் செய்யும் பிரார்த்தனை நம் ஆன்மிக உயர்வால் அல்லது அடுத்தவரின் நல்லெண்ணத்தால், அல்லது அவர் மீது நமக்குள்ள உயர்ந்த அன்பால் பலிக்கும் வரை எதிரான பலன் ஏற்படுவதில்லை. அறியாமையாலும், ஆணவத்தாலும், அர்த்தமற்ற வேகத்தாலும் செய்யும் பிரார்த்தனைகளுக்கு எதிரான பலன் இருப்பதுண்டு.

சக்கரவர்த்தி பாபர் தன் மகன் உயிருக்காக பிரார்த்திக்கும் பொழுது தன் உயிரை மாற்றாக அளித்தார். அவர் கேட்டவிதம் நடந்தது. பீஷ்மர் தன் தகப்பனாரின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய தன் வாழ்வைத் தியாகம் செய்தார். தியாகத்திற்குப் பரிசாக வாழ்வு அவருக்கு எதையும் அளிக்கவில்லை. ஆசையை வென்று தியாகம் செய்யவில்லை. ஆசையை மறுத்து தியாகம் செய்தார். மறுக்கப்பட்ட ஆசை, மனதினுள் நின்று வலியாக எழும் என்ற உண்மையை அவர் போர்க்கள வாழ்வு நிரூபித்தது. எந்த ஆசையை அவர் மறுத்தாரோ, அதன் பலன் இவருக்குக் கிடைக்காததைப்போல் சத்தியவதியின் மகன்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை. பாண்டிவுக்கு அதே ஆசை நிறைவேறாது என்ற சாபம் கிடைத்ததுதான் மிச்சம். அதனால் உயிரும் போயிற்று. தியாகம் உயர்ந்ததென்றாலும், யார் எதைத் தியாகம் செய்வது, யார் யாருக்காக எதைத் தியாகம் செய்வது என்பதற்குரிய

அளவை மீறினால், தியாகத்திற்குரிய பலன் கிடைக்காது, அளவை மீறியதற்குரிய பலனே கிடைக்கும்.

அன்னைக்குச் சேவை செய்ய ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தால், அதே சேவையை பலரும் நமக்குச் செய்ய முன்வருவதை எல்லோரும் கண்டிருக்கலாம். அன்னை மீது தூய்மையான பக்தியுடையவர்க்குச் செய்யும் சேவைக்கும் அதே பலன் உண்டு என்று நான் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். சேவைக்குரிய, பெருமை, பிரார்த்தனைக்கும் உண்டு. பிறருக்காக நாம் செய்யும் பிரார்த்தனை அன்னையின் அருளை அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தருவதால், அருள் பல திசையிலிருந்தும் நம்மை நோக்கி வருவதைக் காணலாம். உயர்ந்த உண்மை என்றாலும் வரையறைக்குட்பட்ட உண்மை.

தன் முக்கிய பிரச்சினையைத் தீர்க்க அன்னையை நாடிய பக்தர் அதன் மூலம் அன்னையின் ஆன்மிகச் சிறப்பைக் கண்டு கொண்டார். அன்னையை அன்னைக்காகவே நாடினார். அவருக்காக ஒரு சமயம் மற்றொருவர் பிரார்த்தனை செய்யும் சந்தர்ப்பம் பெற்றார். பெற்ற சந்தர்ப்பத்தை அரியதாகக் கருதினார். அடுத்தவர் இப்படிப்பட்ட பக்தருக்காக பிரார்த்தனை செய்வதன் சிறப்பை உணர்ந்தார். அவர் பிரார்த்தனை பலித்தது. அத்துடன் அவர் நினைக்காததெல்லாமும் தொடர்ந்து நடந்தன. நாடு கடந்து சிறப்பேற்பட்டது. வாழ்நாள் முழுவதும் சம்பாதிக்காத தொகை சில மாதங்களுடைய வருமானமாக வந்தது. மந்திரிகள் கூட தாமதித்துப் பெறும் சலுகைகள் வீடு தேடி வரிசையாக வந்தன.

ஒரு ஸ்தாபனத்தில் இருவர் நண்பர்களானால் நட்பு உண்மையாகவும் இருக்கும், போலியாகவுமிருக்கும். அன்னையிடம் புதியதாக வந்து அருளின் திறனைக் கண்டு தன் நண்பருக்கு குழந்தையில்லையே, அவருக்கு மக்கட்பேறு ஏற்பட வேண்டும் என்று ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்தார். அவர் நண்பரில்லை, இவரை ஊரை விட்டே விரட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணமுள்ளவர் என்பதை அறியாமல் அவருக்காக அன்பர் பிரார்த்தனை செய்தார். நண்பர் என்ற போர்வையில் அன்பரை

வேலையை விட்டு நீக்க மறைமுகமான ஏற்பாடுகள் செய்தவருக்கு, தன் கை வலுவடையும் சந்தர்ப்பம் வந்தது. அன்பர் வேலையை இழந்தார். வேலையை இழந்த பின்னர்தான், தான் செய்த தவறு தெரியவந்தது. தவற்றை உணர்ந்தவுடன் நிலைமை மாறி போன வேலை திரும்ப வந்தது. பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையிட வேண்டும் என்பது வாக்கு. பிச்சைக்குரிய சட்டம் பிரார்த்தனைக்கும் உண்டு. நல்லெண்ணமுள்ளவர்க்காகப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

பரம்பரை தரித்திரத்திலிருந்தவர் மீது அனுதாபப்பட்டு அவருக்காகச் செய்த பிரார்த்தனையால், அவர்கள் தரித்திரம் போய் செல்வமும், செல்வாக்கும் வந்தது. வறுமையில் பொதுவாக உற்பத்தியாவது சிறுமை, கயமை. தரித்திரம் போய் செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்றவர்களுக்குத் தங்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தவர்க்கு ஊறு செய்யும் எண்ணம் ஏற்பட்டது. அதை நிறைவேற்ற முனைந்தனர். பிரார்த்தனை செய்தவர் தரித்திரத்தின் வாயிற்படிக்கே வந்துவிட்டார். சுமார் 7,8 ஆண்டுகள் தவறான மனிதனுக்குச் செய்த உதவியின் பலனை கோரமாக அனுபவித்தார். எல்லாம் போய் விட்டது என்ற நிலையை எட்டி, மீண்டும் தன் பழைய நிலைக்கு வந்தார். ஊறு செய்ய முனைந்தவர்க்கு பழைய தரித்திரம் வந்து விட்டது. அத்துடன் வாரண்ட், ஜெயில், ஆபத்து, விபத்தும் சேர்ந்து வந்தன.

சமூகத்தின் கடைசி நிலையிலிருப்பவர்களை உயர்த்த முயன்ற பிரார்த்தனையும், சேவையும் பலித்ததால் உயர்த்த முயன்றவர் நிலையும் உயர்ந்தது. கடை நிலையிலுள்ளவர்களை ஒருபடி உயர்த்த முயன்றதன் பலன், அவர்கள் முதல் நிலைக்கே வந்துவிட்டனர். தனி மனிதனை உயர்த்தினாலும், ஒரு தொழிலைச் சார்ந்தவர்களை உயர்த்தினாலும், ஓர் இடத்தைச் சார்ந்தவர்களை உயர்த்தினாலும், பிறரை உயர்த்த மேற்கொள்ளும் பிரார்த்தனை உயர்ந்தது. செய்யும் முயற்சி செய்பவரின் திறனுக்குட்பட்டதாக இருந்ததால் மேற்சொன்ன முயற்சிகள் பலித்தன. செய்தவரின் நிலை அளவு கடந்து உயர்ந்தது. அவர் திறனுக்கு மேற்பட்டதாயிருந்திருந்தால் அவரும்

அவர்களுடைய ஆரம்ப நிலையை நிரந்தரமாக அடைந்திருப்பார்.

யாருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறோமோ அவருடன் சில சமயம் அளவு கடந்து ஒன்றிப் போவதுண்டு. அப்படி நேர்ந்தால் ஒருவருடைய சுபாவம் மற்றவருக்கு வரும். அவசரமே அறியாதவர் அவசரக்காரனுக்கு உதவினால் அவருக்கும் அவசரம் வருவதுண்டு.

யாருக்காக நாம் பிரார்த்தனை செய்கின்றோமோ அவர்களுக்கு நாம் பிரார்த்தனை செய்வது தெரியாவிட்டாலும், பிரார்த்தனை முழுவதும் பலிக்கும்.

புதிய தொழிலை மேற்கொண்டவர் ஒருவருக்கு அத்தொழிலை ஆரம்பிக்கும் முதல் வாடிக்கைக்காரர் கிடைக்காமல் சுமார் ஒரு வருஷம் மனம் சஞ்சலப்படும் பொழுது, அவர் சஞ்சலத்தைப் பார்த்த ஒருவர் தான் பிரார்த்தனை செய்ய முன் வந்தார். அடுத்த வாரம் அவருக்கு வாடிக்கைக்காரர் கிடைத்தார். லக்ஷக்கணக்காக வியாபாரம் செய்தவரைத் தேடியவருக்கு முதல் வாடிக்கை பிறருடைய பிரார்த்தனையால் கோடிக்கணக்கான வியாபாரம் செய்பவராகக் கிடைத்தார். பிரார்த்தனை விஷயமே பலன் பெற்றவருக்குத் தெரியாது. பிரார்த்தித்தவருக்கே தன்னால் கிடைத்த பலன் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அதனால் அதிக நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. தான் செய்ததை நண்பரிடம் சொல்லவில்லை. சில மாதம் கழித்து நூறு கோடி ரூபாய் செலவாணியுள்ள கம்பெனி பிரார்த்தனை செய்தவரை நாடி வந்து தங்களை வாடிக்கைக் காரராக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டது. அந்த தொழிலில் இன்று வரை நடக்காதது அவர் வாழ்க்கையில் நடந்தது. நல்லெண்ணத்தால் பிறருக்கு அவர் அறியாமலேயே பிரார்த்தனை செய்ய முன் வந்ததின் பலன் இது.

வாழ்க்கையின் சட்டங்கள் பல. அவை நாம் அறிந்தவை. அவற்றுள் சில சற்று புதியனபோல் தோன்றும். உற்ற நண்பருக்குச் செய்யும் துரோகத்தால் பாசத்திற்குரியவர் இறந்து

போதல்; பழிவாங்கும் மனப்பான்மை கிடைத்த வாய்ப்புகளை இரத்து செய்வது; பிடிவாதம் தோல்வியைக் கொடுப்பது போன்ற சில சட்டங்களுண்டு. அவற்றுள் தற்பெருமை, கர்வம் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது அன்னை அவை வாழ்விலிருந்து ஆபத்தைக் கொண்டு வரும் என்கிறார். நல்லெண்ணம் உயர்வைத் தருகிறது. கர்வம் இல்லாத ஆபத்தை அழைத்து வருகிறது, கர்வமான நண்பருக்காகப் பிரார்த்தனையை மேற்கொள்பவருக்கும் பேராபத்துக்கள் திடீரெனக் கிளம்பும்.

குடும்பத்தில் ஒருவரை கைவிடும்நிலை ஏற்பட்ட பின், மற்றொருவர் பிரார்த்தனையால் முடிவாக வந்த ஆபத்து முழுவதுமாக விலகியதுடன் எதிர்பாராத நல்லவை பலவும் அவருக்கு ஏற்பட்டன. தன் நிலை தெளிந்தபின் அவர் பிரார்த்தனையின் பலனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து வரட்டுவாதங்களைப் பேசினார். அதன் பலனாக குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பெரும் சிரமங்கள் ஏற்பட்டு தொடர்ந்து உலுக்கின. பலனைப் பெற்றவர் மனம்மாறிய பின்னரே மற்றவர்கள் சிரமங்கள் விலக ஆரம்பித்தன. பலனைப் பெற்றபின் நல்லெண்ணத்தாலும், நன்றியாலும், பக்தியை ஏற்றுக் கொண்டால் அது பொருத்தமானது. அதற்கு மாறாக அவர் நடக்கும்பொழுது அவர் மீது பாசம் உள்ள மற்றவர்கள் அவருடைய குறையை தங்கள் வாழ்க்கை சிரமங்களால் நிறைவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

உலகத்தை சிருஷ்டித்த அன்னை, மனிதன் இருளில் மூழ்கியிருப்பதைக் கண்டு தன் அருளை அவனால் பெற முடியவில்லை என அறிந்து தானே புவியில் அவதாரம் எடுத்து அருளை அவன் பெறும் வழியைக் காண்பிப்பதுடன் அவனுக்காகப் பிரார்த்தனையை மேற்கொள்கிறார். அத்துடன் இல்லாமல், பூமாதேவியுடன் இரண்டறக் கலந்து தானே பூமியாகி இறைவனை நோக்கி பூமிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறார். அன்னையின் அவதார நோக்கமே பிறருக்காகப் பிரார்த்திப்பது என்பதால், அது உயர்ந்த செயலாகும்.

அன்னை பக்தருடைய தாயாருக்கு வயதாகி bed sore படுக்கையில் இருந்ததால் உடல் புண்ணாகி விட்டது. மகன் தாயாருக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தான். பலன் இல்லை. தாயாருக்கு அன்னையைப் பிடிக்காது. வெறுப்பு. மகனுக்கு தாயார் சிரமப்படக்கூடாது என்ற எண்ணமும் அதனால் செய்த பிரார்த்தனையும் பலன் தரவில்லை. அன்னையை நேரில் சந்தித்து தாயாரைப் பற்றிச் சொன்னார். பலன் இல்லை. மகன் அடிக்கடி அன்னையிடம் வந்து எப்படியாவது தன் தாய் குணமாக வேண்டும் என்று கேட்டார். அன்னை கேட்டுக் கொண்டார். எந்தப் பலனும் ஏற்படவில்லை. அதிகமாக மகன் வற்புறுத்திய பொழுது அன்னை ஒரு பிளஸிங் பாக்கட் கொடுத்தார். மகனுக்கு அதைத் தாயாரிடம் கொடுக்கத் தெரியமில்லை. கொடுத்தால் வீசி எறிந்து விடுவார். அதை என்ன செய்வது என்று அன்னையையே கேட்டார். உன் தாயாருக்குத் தெரியாமல் தலையணைக்குக் கீழே இதை வை என்றார் அன்னை. உடல் புண் முழுவதும் அவர் தாயாருக்கு குணமாய்விட்டது. அன்னைக்கு உடலில் புண் ஏற்பட்டுவிட்டது. குணமாக நாளாயிற்று. அருள் செயல்படும். வலியுறுத்தி அருளைக்கூட மற்றவர் மீது திணிக்கக் கூடாது.

நான்கு கூட்டாளிகளில் ஒருவர் பக்தர். மற்றவர்கள் அன்னையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள். அவர்களுக்கும் அவர்கள் அறியாமல் நன்மை விளைவிக்க வேண்டும் என்பது ஆன்மிக நல்லெண்ணம் என்று நினைக்கலாம். அது பலிக்கலாம். கூட்டாளியானாலும், தகப்பனாரானாலும், மகனானாலும். அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லாவிட்டாலும் பலன் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் நல்லது. அதற்கு ஓர் எல்லையுண்டு.

போதுமான தகுதியில்லாதவன் வேலை தேடிப் போகும் பொழுது அவனை அறியாமல் மற்றொருவர் செய்த பிரார்த்தனையால் அவனுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. கிடைத்தது எப்படி கிடைத்தது என்று அவன் அறியவில்லை. தன் திறமைக்குக் கிடைத்ததாகக் கருதுகிறான். செய்யும் வேலையில் நேர்மை தவறி நடக்கின்றான். அடுத்தவர் பிரார்த்தனையைத் தொடர்கிறார். தண்டனை கிடைக்கவில்லை, தான் செய்ததை

மீண்டும் செய்ய முனைகிறான். செய்யும் வேலையை சரியாகச் செய்வதில்லை. பின்னாலிருக்கும் பிரார்த்தனை அவன் அறியாதது. வேலை நிரந்தரமாகிறது. இன்கிரிமெண்ட் கிடைக்கிறது. ஆபீஸில் திருட்டுத்தனம் செய்கிறான். அகப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை. நம்பிக்கையில்லாதவனுக்கு புதிய சௌகரியம் வருகிறது. அங்கும் வேலையை சரிவரச் செய்வதில்லை, மேலும் சௌகரியம் வருகிறது. பழைய வேலையை விடவேண்டிய நிலை வருகிறது. புதிய பெரிய வேலை கிடைக்கிறது. தான் அறியாமல் தனக்காக மற்றொருவர் பிரார்த்தனை செய்வதால் தன் கோணல் புத்திக்கு தண்டனை கிடைக்காமல், புதிய நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் வருவதை அவன் உணர்ந்தால் நல்லது. அவர் தன் பிரார்த்தனையை நிறுத்தும் கட்டத்தில் அவன் வாழ்க்கை அவனுக்குரியதைக் கொடுக்கும். விநாயகர் அன்னைக்கு 10 வருஷம் நிதியளித்தார். அவை எப்படி எல்லாமோ மற்றவர்களால் செலவாகி விட்டன. அன்னை விநாயகரை மீண்டும் கேட்டபொழுது, “என் திறமை தீர்ந்து விட்டது” என்றார். நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் வந்தால் மாறிக் கொள்பவருண்டு. அவர்களுக்கு உதவலாம். இதையே ஒரு முறையாக எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு உதவ முடியாது. ஓர் அளவுக்கு மேல் உதவக் கூடாது. உதவினால் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்டனை செய்பவருக்குக் கிடைக்கும்.

பின்னணியிலிருந்து பிரார்த்தனையின் உதவி நின்ற பின் இப்படிப்பட்டவர் தன் காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்போது வாழ்க்கை கல்லில் நார் உறிப்பது போலிருக்கிறது என்று காண்பார்கள்.

தீராத பிரச்சினை என்பன உண்டு. கடைசி கோர்ட்டில் தோற்றுவிட்ட கேஸ், காலாவதியான பிராமிசரி நோட்டு, மானம் பறிபோன நிலை. வயது லிமிட் தாண்டியபின் எதிர்பார்க்கும் பிரமோஷன், எளியவன் கையிலுள்ள சொத்துக்கு மதிப்பு, பல வருஷங்களாக கெட்ட பழக்கத்தில் ஊறியவர் போன்றவற்றைத் தீர்க்க முடியாது என்று விட்டு விடுவார்கள். விட்டுப் பல ஆண்டுகளான பின், அன்னைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனையால் அது பலிக்கும் என்று ஒரு வழியைச் சொன்னால், கேட்பவர்

விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டு பலன் பெறுவதுண்டு. சொல்பவரையே, நீங்களே அதைத் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் மனநிலையுள்ளவருண்டு. அவர்களுக்கு உதவ முடியாது. உதவ நினைப்பது அறிவுடைமையாகாது.

அதேபோல் எட்டாத வாய்ப்பைப் பெறும் வழியைச் சொன்னால், அது பலிக்கும் அறிகுறிகளைக் கண்ட பின்னும், தான் அடிமட்டத்தில் இருப்பதற்கான குணங்களை வலியுறுத்தும் மனிதர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கும் உதவ முடியாது. தன் குணத்தின் பலனைத் தானே அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை அவர்கள் அனுபவத்தால் கண்டு கொள்வது நல்லது.

175 ரூ. மாதச் சம்பளத்தில் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு குறுகிய காலத்தில் ரூ. 2000/- சம்பளம் பெற்றவர் தன் வருமானம் உயர்ந்ததைப் போல் தன் பழைய குணங்களையும் அதிகப் படுத்திக்கொண்டு பிரச்சினைகளும் பெருகிவிட்டன என்ன செய்வது என்றால், அவர் மாறும் வரை அருள் காத்திருக்கும் என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

* * *

12. நினைவால் நிறைந்த குடும்பம்

20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆசிரமம் வருபவர் தான் முதலில் அன்னையை தரிசித்ததை நினைவு கூர்ந்து “அன்னையால் என் வாழ்வில் நடந்த நன்மைகள் பல என்றாலும் கடந்த ஓராண்டாக நான் அன்னையைத் தீவிரமாக ஏற்றுக்கொண்டதால் ஏற்படும் நன்மைகள் வியப்பைத் தருகின்றன. இடைவிடாத பிரார்த்தனையும், அழைப்பும் கடந்த சில மாதங்களாக என் வாழ்க்கையையே மாற்றிவிட்டன. சுருக்கமாகச் சொன்னால், எல்லாம் நல்ல செய்திகளே. நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நடந்த பின்னும் நம்ப முடியாமலிருக்கின்றது” என்றார்.

“என் தங்கை திருமணம் தேதி நிச்சயித்தபின் பணம் கிடைக்கவில்லை என்று நான் எழுதியதற்குப் பதிலாக 3 நாள் இடைவிடாமல் என்னைப் பிரார்த்திக்கச் சொல்லி கடிதம் எழுதினீர்கள். எதிரில் திருமணம் இருக்கும் பொழுது என்னால் அதை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும் நீங்கள் எழுதியதை மனதில் ஏற்று அன்னை நினைவுடனேயே பல காரியங்களையும் செய்து கொண்டிருந்தேன். அன்னை என் நினைவையே பிரார்த்தனையாக ஏற்றுக்கொண்டு நான் கேட்டதைவிட அதிகமாக எனக்கு உதவி செய்து விட்டார்கள்” என்றொரு பக்தர் எழுதினார்.

ஒரு சில ஆண்டுகளாக அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்விலும், மனதிலும் அன்னையின் ஸ்பரிசத்தை அனுபவித்தவர்கள் இனி என்னால் அன்னையின்றியிருக்க முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு குடும்பத்தினர் அனைவரும் விரும்பி அன்னையை முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொண்ட அதிர்ஷ்டமும் உண்டு. அவர்களுக்குப் பயன்படும் நெடுநாள் நீடிக்கும் ஒரு விரதம் போன்ற முறையை எழுதப் பிரியப்படுகிறேன்.

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட வாழ்வின் அடிப்படை சத்தியம். மனதில் சத்தியம் குடிகொண்டால் வீட்டில் சுத்தம் குடிகொள்ள வேண்டும். சத்தம் விலக்கப்பட வேண்டும். மேலும் நல்லெண்ணம், நல்ல பழக்கங்கள் மட்டுமே நம் செயலை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இதுவரை ஒரு குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டால் அக்குடும்ப வாழ்வை அன்னை நினைவால் நிறைக்கும் விரதத்தை மேற்கொள்ளலாம். நிரந்தரமாக அதை மேற்கொள்வதே முறை எனினும், நடைமுறையில் முடிவதில்லை. உயர்ந்த விருந்தை தினமும் தயாரிக்க முடிவதில்லை என்பதால் விசேஷ தினங்களில் மட்டும் அதை மேற்கொள்வதைப் போல் இந்த விரதத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட குறுகிய காலத்திற்கு மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டால், மனதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வாழ்வில் திசை திரும்பும் விதம், குடும்பத்திலுள்ள சந்தோஷம், சௌகரியம், சந்தோஷம் உயரும் விதம் ஆகியவை ஒரு புதிய அனுபவத்தைக் கொடுக்கும். அந்த அனுபவத்தின் மீது நம் எதிர் காலத் திட்டங்களை எந்த அளவுக்குத் தீட்ட முடியும் என்று பிறகு நிர்ணயிக்கலாம்.

சத்தியம், சுத்தம், நல்லவை ஆகியவற்றை நாம் ஏற்கனவே ஓரளவு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால், அவற்றின் நிலையை உயர்த்தி முழுமைப்படுத்த அனைவரும் முன்வருவார்களா என்று கண்டறிய வேண்டும். முறையின் பகுதிகளைக் கேட்டபின் அவர்களே முன்வந்து விரும்பி இதை நாம் செய்தல் நல்லது, எப்பொழுது ஆரம்பிக்கலாம் என்று கேட்டால் நிச்சயமாக இது பலிக்கும். நமக்காக மற்றவர் ஏற்றுக்கொள்ளும் விரதம், விரதமாக முடியுமே தவிர, பலன் நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவில் இருக்காது.

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள 4, 5 பேர் அனைவரும் இந்த ஏற்பாட்டை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றப் பிரியப்பட்டால் எப்படி அதை நிறைவேற்றுவது என்பதே இக்கட்டுரை. விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டதாலும், ஆர்வத்தோடு செயல்படும் மனநிலையிருப்பதாலும், இத்திட்டத்தின் பகுதிகளை அவர்களுக்கு விவரமாக விளக்கினால் ஏற்கனவே பொதுவாக அவர்கள் அறிந்தது என்பதால் எளிதில் விளங்கும். இதுவரை விளங்காதவற்றை நாம் நுணுக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

சுத்தம்:- இருக்கும் சுத்தத்தின் அளவை உயர்த்த அனைவரும் முன் வந்தால் எளிதில் சுத்தம் உண்டாகும். இது சரி, எதற்காக நாம் இந்தச் சுத்தத்தை நாடுகிறோம் என்பது நம் நோக்கத்தைப் (motivation) பொறுத்தது. சுத்தம் இம்முறைக்கு உகந்தது என்று ஏற்றுக்கொண்டால் முறையைப் பூர்த்தி செய்வது நோக்கம். சுத்தம் அன்னைக்கு முக்கியம் என்றால் அன்னையைப் பின்பற்றுவது நோக்கமாகிறது. மேலையை சுத்தமாக வைத்தால் மேலை சந்தோஷமாக இருக்கும். அதை அன்னை விரும்புகிறார் என்றால் மேலைக்கு கவனம் செலுத்துவது நோக்கமாகிறது. எவ்வளவு அதிகபட்ச உயர்ந்த நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ அதை ஏற்றுக்கொள்வது சிறந்தது.

பொங்கற்பானையை சுத்தம் செய்யாமல் வந்து படுத்துத் தூங்கிய அன்பரைத் தட்டி எழுப்பி, என்னை வந்து பார் என்று பாணை அழைத்தது. போய், பாணையைச் சுத்தம் செய்துவிட்டு வந்து படுத்தவுடன் அன்னை கனவில் தோன்றி நான்தான் உன்னை எழுப்பினேன் என்றார். அதேபோல் ஒழுங்கு. அனைவரும் ஒழுங்கை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் ஒருவர் முயற்சி சிரமமாக இருக்கும், உயிர் போவது போலிருக்கும். வெளுத்த துணிகளை எல்லாம் மடித்து அடுக்கி வைக்க 1½ மணிநேரம் ஒருவர் வேலை செய்த பிறகு, முகம் கழுவி, துடைக்க துண்டு வேண்டி ஒருவர் அடுக்கிலிருந்து ஒரு துண்டை இழுத்தால் அத்தனையும் கலைந்து போகும்.

எதிரேயுள்ளவர்க்கு கேட்கும் அளவுக்கு மேல் சத்த மில்லாமல் பேச ஓரிரு மாதப் பழக்கமாகவது வேண்டும், அனைவரும் முடிவை ஏற்றுக்கொண்ட பின் ஓரிரு மாதங்கள் இந்த அத்தனை பழக்கங்களையும் எந்த அளவில் நம்மால் கடைப்பிடிக்க முடிகிறது என்று சோதனை செய்வது நல்லது. அதற்குள் பொதுவாக வீட்டிலிருந்த சிறு பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றாய் மறைவது தெரியும்.

இவையெல்லாம் முறைகள். முறைகளுக்கு ஜீவனளிப்பது அன்னை நினைவு. எந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் முன்னும் அன்னையை நினைவு கூற ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் சொல்வது

ஒன்றே:- “வேலை வரும்பொழுது அன்னை மறந்துவிடுகிறது”. இதிலும் வெற்றி கண்டவர்கள், முதலில் அன்னையை நினைத்தாலும் வேலையை ஆரம்பித்த பின்னர் மனம் வேலையில் ஈடுபடுகிறதே தவிர, அன்னை மறந்து போய்விடுகிறது என்கிறார்கள். இரண்டாம் கட்டம் உயர்ந்தது, சிலரால் மட்டுமே வேலையினூடே அன்னையை நினைக்க முடியும். நம் விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்ய அன்னையை நினைத்து வேலையைத் தொடங்கினால் போதும்.

செய்ய வேண்டியவை இவை. இதைவிட முக்கியமானது செய்ய வேண்டாதவை. சில்லரையாகப் பழகுவது, மட்டமாக ஊர்வம்பு பேசுவது போன்ற பல பழக்கங்களுண்டு. வீட்டில் சண்டை போடுவது சகஜமாக உள்ள இடங்களுண்டு. பொதுவாக ஒரு குடும்பம் மேற்சொன்ன விரதத்தை மேற்கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்றால், அவ்வீட்டில் இது போன்ற செயல்கள் இருக்கா. ஒன்றிரண்டு வந்தாலும் இந்த விரத காலத்திற்குள் அதை முனைந்து விலக்க வேண்டும்.

ஒரு வீட்டில் உள்ள பொதுவான வேலைகள் நாமறிந்ததே.. எலக்ட்ரிக் பில் கட்டுவது, பள்ளிக்கூடம் தவறாது செல்வது, காஸ் (gas) தீர்ந்தபின் அடுத்ததைப் பெறுவது, கார்ப்பரேஷன் வரி கட்டுவது போன்ற 20, 30 காரியங்கள் இருக்கின்றன.

சாதாரணமாக சாவிக்கொத்து தொலைந்து விட்டது, ரேடியோவுக்கு பேட்டரி கிடைக்கவில்லை, கிடைத்த பின் ரேடியோ வேலை செய்யவில்லை, ஆபீஸில் ஒரு நாள் லீவு கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்பன போன்ற பல அசௌகரியங்களிருக்கும். நம் திட்டத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால், நேரம், சக்தி பணம் விரயமாவதை முழுவதும் தடுக்க அனைவரும் முனைய வேண்டும். சுமார் 30 நாள் இந்த விரதத்தை மேற்கொள்ளச் சம்மதித்து அதற்கு முன் ஓரிரு மாதங்கள் தங்களைத் தயார் செய்துகொண்டால், குறைகள் விலகுவதைக் காணலாம். அவை விரதம் ஆரம்பிக்கும் முன்பே விலகிவிட்டால், விரதத்திற்குரிய முறையோடு அதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள் என்று பெயர்.

சரியான மனப்பான்மையுடன் தயார் செய்து கொண்டு அனைவரும் 30 நாள் இதற்குரிய அம்சங்களை பக்தியுடனும், பவித்திரத்துடனும் பூர்த்தி செய்து விட்டார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்குரிய பலன் என்று நானே எழுதுவதற்குப் பதிலாக இதை அனுஷ்டித்தவர்கள் தங்கள் அனுபவத்தை எழுதினால் அது எனக்கு உதவியாக இருக்கும். அதைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

- அன்னையை இதுவரை நாம் அறியாதது போலவும் இப்பொழுதுதான் அன்னை என்றால் என்ன என்று கண்டு கொண்டதும் தெரியும்.
- பக்திக்குரிய சிறப்பை நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் எழுதிய பெருமையின் உள் அர்த்தத்தை நாம் அனுபவத்தில் காண்போம். எற்றுக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உற்றோமே ஆவோம் என்று உள்ளிருந்து குரல் எழும்.
- உள்ளந்தாள் நின்று உச்சி முதலாய் கண்ணாகி வெள்ளந்தான் பெருகுவதை அறிவோம்.
- தெய்வ தரிசனம் தினமும் ஏதோ ஒரு வகையில் கிட்டும்.
- (failure) தோல்வியே வாழ்வில் இல்லை போலிருக்கிறது என்ற உண்மை புலனாகும்.
- சோகம் கவலை, குறை எங்கு போயிற்று என்று ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.
- உலகத்தில் எல்லா திசைகளினின்றும் வாய்ப்புகள் நம்மை கை தட்டிக் கூப்பிடும்.
- உலகம் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு இன்பத்தை மட்டும் துய்க்க வேண்டும் என்ற அன்னை குறிக்கோள் எட்ட முடியாததல்ல என்று புலப்படும்.

தொடர்ந்து இதை மேற்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் வருஷத்திற்கு ஒரு மாதம் இதை மேற்கொள்ள மனம் விழைந்தால், விரதம் பலித்துவிட்டதாகும்.

* * *

13. நன்றியறிதல்

எதிர்பாராமல் மந்திரி பதவி கிடைத்தவர் தன் நன்றியை யாருக்குத் தெரிவிப்பது, எப்படித் தெரிவிப்பது என்று திகைத்தார். தனக்கு அன்று கிடைத்த பெரிய பேறு தான் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் படித்த பள்ளித்தலைமை ஆசிரியரின் முயற்சியால் என்று நினைத்தார். முப்பது மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்து பழைய பள்ளியை அடைந்து தலைமை ஆசிரியரைச் சந்தித்து மாலையிட்டு வணக்கம் தெரிவித்து நன்றியை வெளிப்படுத்தி மகிழ்ந்தார்.

நமக்கு நல்லது செய்தவர்களை நன்றியுடன் நினைத்து விஸ்வாச உணர்வை மனதில் எழுப்பும் நேரம் மனிதனுடைய வாழ்வில் மிக உயர்ந்த நேரம். தன்னைப் பற்றித் தானே மகிழும் தருணம். விளையாடினால் உடல் சந்தோஷப்படுகிறது. நல்ல உணவைச் சாப்பிட்டால் வயிற்றின் உணர்வு சந்தோஷப்படுகிறது. புரியாதது விளங்கும்பொழுது அறிவு திளைக்கின்றது. நன்றியுணர்வு நல்லெண்ணத்துடன் மனதில் எழும்பொழுது ஜீவன் மகிழ்ந்து, உள்ளும் புறமும் சந்தோஷம் உபரியாகிறது. நன்றியறிதலை ஆன்மாவின் ஆனந்தம் என அறிகிறோம். நன்றியறிதலை ஆன்மா சைத்திய புருஷன் மட்டுமே உணர முடியும்.

Thank you என்பது மேலை நாட்டு வழக்கம். நம் நாட்டில் நன்றி சொல்லால் சொல்வதில்லை. நன்றிக்குரிய நேரம் மனிதன் தழுதழுத்துப் போவான். உணர்ச்சி பெருகும் அந்நிலையில் சொல்லால் அதை வெளிப்படுத்த முயன்றால் அது ஜீவனற்றுப் போகும். மேலை நாடுகளில் Thank you என்பது அத்தியாவசியமான பழக்கம். ஒப்புக்காகச் சொல்லும் சொல், இருந்தாலும் அதைப் பிறர் நம்மிடம் சொல்லும்பொழுது மனம் குளிரும்.

பழக்கத்தால் சொல்லும் வெறும் சொல்லும் உணர்ச்சியைத் தொட்டு மகிழவைக்கும்.

உடலுக்குப் பற்று உண்டு, உணர்வுக்கு ஆசையுண்டு. அறிவுக்கு விளக்கம் தேவை. நன்றி ஆன்மாவுக்கு மட்டுமேயுண்டு. மேலும், நம்மிடையேயுள்ள எல்லா உயர்ந்த குணங்களும் நாணயம், விஸ்வாசம், பொறுமை, நிதானம், பக்குவம் ஆன்மாவில் உறைபவை. அறிவாலோ, உணர்ச்சியாலோ அவற்றைப் பெறமுடியாது. அவற்றுக்கு அத்தகுதியில்லை.

மனித வாழ்வுக்கு அடிப்படைத் தேவைகள், அடுத்த நிலையிலுள்ளது ஆசை, மூன்றாம் நிலைக்குரியது அறிவு. இவை மூன்றுக்கும் நன்றியுணர்வு தேவையில்லை. நடைமுறையில் இருப்பதில்லை. இதைத் தாண்டிய கட்டம் பக்தி, ஞானம். பக்திக்கு அடிப்படையே நன்றி. அதனால் வாழ்வில் தெய்வ பக்தியுள்ளவர்க்கு நன்றியறிதல் இருக்கும்.

தேவைகளை மட்டும் பூர்த்தி செய்யும்படியான வாழ்வுண்டு. அவர்கள் வாழ்வுக்கும் நன்றிக்கும் தொடர்பு கிடையாது. அவர்களுடைய தேவை பூர்த்தியானால், பூர்த்தி செய்தவரை நினைவு வைத்திருப்பதில்லை. படகு, ஏணியை அதற்கு உதாரணமாகச் சொல்வார்கள். ஏணி மூலம் ஏறி மேலே சென்றபின், படகால் ஆற்றைக் கடந்த பின் அவற்றை மனிதன் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஏணியை எல்லோரும் பயன்படுத்துகின்றனர். அனைவரும் முன்னேறுகின்றனர். ஆனால் ஏணி முன்னேறுவதில்லை. ஆசிரியர் தொழிலில் அனைவருக்கும் கல்வி வழங்கும் ஆசிரியர் ஏணிபோல் இருக்கின்றார் என்பதுண்டு. இது வாழ்வின் முதல்நிலை. உடலுக்குரிய நிலை. உடலைத் தொட்டால்தான் அதற்குப் புரியும். அரை அங்குலம் உடலை விட்டு நகர்ந்தால் அரை அங்குலத்திற்கு அப்புறம் அப்பொருள் இருப்பதை உணரும் தன்மை உடலுக்குக் கிடையாது. இயற்கையில் உடலால் அதை விட்டு நகர்ந்துவிட்ட பொருளையோ, மனிதரையோ உணரமுடியாது. இது உடலின் தன்மை. உடலே முக்கியம் என வாழும் மனிதர் பலர். அவர்களால் விலகிப்போன எதையும்

எவரையும் நினைவில் கொண்டுவர முடியாது. இயற்கையில் அவர்களுக்கில்லாத திறனை அவர்கள் பெற்றதில்லை என குறை கூறினால் அவர்கள் மீது தவறில்லை. குறை கூறுபவர்களான நம்மீதுதான் அக்குறை.

நூறு ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரரான பண்ணையாரிடம் தலைமுறை தலைமுறையாக வேலை செய்த பண்ணையாட்கள் இருவர். பண்ணையார் திவாலானார். 4 ஏக்கர் நிலம் வாங்கிக் கொண்டு தன் நிலத்தை விற்று விட்டுப் போய் விட்டார். வாங்கியவர் பழைய ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து தனக்கு வேலை செய்யும்படிக் கேட்டார். பழைய முதலாளியும் அதுவே சரி என நினைத்தார். இனி அந்த ஆராய்ச்சிக்குத் தகுந்த வேலை தன்னால் கொடுக்கமுடியாது என்பதை உணர்ந்தார். ஆனால் அந்த ஆராய்ச்சி மறுத்துவிட்டார். கடைசிவரை உங்களுடனே இருப்பேன், ஆராய்ச்சியாக இல்லாவிட்டால், உங்களிடமே கூலிக்காரனாக இருந்து மடிவேன் என அவருடன் போய் விட்டார். அடுத்தவன் காவல்காரன். எனக்கென்ன இருக்கிறது. வேலை கொடுப்பவர் முதலாளி. அன்று அவர் வேலை கொடுத்தார். இன்று நீங்கள் வேலை கொடுக்கின்றீர்கள். வேலை கொடுப்பவர் எனக்கு முதலாளி என்றான். ஆராய்ச்சி நன்றியறிதலுடைய நல்ல ஆத்மா. காவல்காரன் உடலால் வாழும் ஜடம், அவனுக்கு நன்றியறிதல் இல்லை என நாம் அவனைக் கடிந்து கொள்ள முடியாது. இயற்கையாக அவன் உணராதது அது.

பத்து வருஷமாக ஒரே ஆபீசில் நெருங்கிய நண்பர்கள் எனப் பெயர் வாங்கியவர்களுண்டு. ஒன்றாக வருவார்கள். ஒன்றாகச் சாப்பிடுவார்கள். ஒருவரை வீட்டில் காணோம் என்றால் அடுத்தவர் வீட்டில் பார்க்கலாம். ஏதோ காரணமாக அதே ஊரில் வேறொரு இடத்திற்கு மாற்றலாகி விட்டபின், அவர்கள் பழக்கம் குறைந்து விடுகிறது. ஆபீசில் மற்றவர், ஒருவரோடு அதேபோல் அந்நியோனியமாக அவர்கள் பழக ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஆறு மாதம் கழித்து ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தால் புது மனிதர்களைப் பார்ப்பதுபோல் ஒரொரு வார்த்தையுடன் பிரிந்துவிடுவார்கள். அன்று முழு ஆசையோடு

நகமும் சதையுமாகப் பழகியது உண்மை. அதேபோல் இன்று வேறொருவருடன் நகமும் சதையுமாகப் பழகுவது உண்மை. ஆசையோடு பழகுவவர்களுக்கு ஆசை நீடிப்பதில்லை. அந்த ஆசையை வேறொருவர் பூர்த்தி செய்தால் அதுவே போதும். இவர்கள் நிலைக்கு ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழியுண்டு. Out of sight, out of mind என்பது அப்பழமொழி.

காமராஜ் தன்னுடன் பழகியவர்களை அவர்கள் மறந்து விட்டாலும் 20, 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் நன்றியுடன் நினைவு வைத்திருப்பார். அந்த ஊரிலிருந்து ஒருவர் வந்தால் அவரை விசாரிப்பார். நாட்டின் பிரதம மந்திரியான பின் பழைய பள்ளித் தோழன் இன்று பள்ளி ஆசிரியராக இருப்பவனைக் கூப்பிட்டு அனுப்பி தன் மந்திரி சபையில் அமர்த்திக் கொண்டவர் பர்மா பிரதமர்.

உடனுக்கும், உணர்வுக்கும், அறிவுக்கும் இயற்கையாக நன்றியுணர்வில்லை. அறிவு தன்னை வருத்திப் பிறருக்காக நன்றியறிதலுடன் நடிக்க வேண்டும். ஆன்மாவுக்கு மட்டுமே உள்ள நல்ல குணம் நன்றியறிதல்.

(Timon of Athens டைமன் ஆப் ஏதென்ஸ்) ஏதென்ஸ் நகரத்து டைமன் என்று ஷேக்ஸ்பியர் ஒரு நாடகம் எழுதியிருக்கின்றார். டைமன் செல்வந்தர். உதாரகுணமுள்ளவர். அவரைச் சுற்றிப் பரிவாரமாக நண்பர்களிருந்தனர். அவருடைய சிறு சிறு செய்கைகளை அளவு கடந்து புகழ்வார்கள். கொடை வள்ளலாகத் திகழ்ந்தார். ஒரு நண்பர் டைமனுடைய குதிரையைப் பார்த்து அது நன்றாக இருக்கிறது என்றால் அந்த லாயத்திலுள்ள அத்தனை குதிரைகளையும் இனாமாகக் கொடுத்து விடுவார். அவருக்கு நஷ்டம் வந்தது. அத்துடன் புத்தியும் வந்தது. அத்தனை நண்பர்களும் விலகிப் போனார்கள். ஒரு சிறு உதவிகூட செய்யத் தயங்கினார்கள். மனித சபாவத்தின் உண்மை சொரூபத்தை டைமனுக்கு அவருக்கு வந்த கஷ்டகாலம் உணர்த்தியது. காட்டுக்குப் போனார். கடைசி நேரத்தில் என்னை மனிதர்கள் பார்வை படாத இடத்தில் புதைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இதுவே சாதாரண மனிதனுடைய

மனப்பான்மை. இதில் ஆச்சரியமில்லை. இதற்கு விலக்காக உள்ளவரைக் கண்டுதான் ஆச்சரியப்படவேண்டும்.

அதிகார பீடத்திலுள்ளவர் மாறும்பொழுது அவர்களைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் மனநிலை சீக்கிரத்தில் வெளிவரும். இந்திராவும், காமராஜும் பிரிந்தபொழுது, ஒரு கட்சி இரண்டாகப் பிரியும்பொழுது, இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலையிலுள்ள தலைவர்கள், ஊழியர்கள், தொண்டர்களுக்குச் சோதனைக் காலம். அந்த நேரம் மனித மனத்தின் 'சாதுர்யத்-தையும்', அதைச் செயல்படுத்திக்கொள்ள அவர்கள் கையாளும் முறைகளை 'கலையுணர்வு' வோடு வெளிப்படுத்துவதையும் காண்பது ஒரு முழு வாழ்க்கையினுடைய அனுபவத்தை மூன்று நாளில் பெறுவது போலிருக்கும்.

“இப்படியெல்லாம் யோசனை செய்தால் அரசியலுக்கு ஒத்துவராது”.

“நாம் என்ன செய்வது, நிலைமை மாறிவிட்டது. நாமும் மாறவேண்டியதுதான்”.

“மனதில் துரோகமில்லை. நிர்ப்பந்தத்தால் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது”.

“எல்லோரும் செய்வதைத்தானே நானும் செய்கிறேன். எப்படி தப்பாகும்?” என்பன போன்ற சமாதானங்களை தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொள்பவர் பலர். எனக்கு அபிப்ராயமில்லை, என் குடும்பத்தாருக்காக நானும் மாறிக்கொள்கிறேன் என்பவர் இவர். எந்தக் காரணத்தைச் சொல்கிறார்களோ, எந்தச் சாக்கு சொல்கிறார்களோ அது முக்கியமில்லை. எதையாவது சொல்லி ஆதாயத்தைத் தேடுவார்கள். சில சமயம் நிலைமை மீண்டும் எதிராக மாறுவதும் உண்டு. முதலில் கட்சி மாறியவர்கள் பலர் மீண்டும் மாறக் கூச்சப்படுவார்கள். சிலருக்கு அந்தக் கூச்சம்கூட இருக்காது. மீண்டும் அவர்கள் இடம் மாறும் போது அவர்கள் கொடுக்கும் வியாக்கியானம் இலக்கிய எல்லையை மீறியது.

ஒரு கிராமத்துப் பணக்காரரை கொள்ளைக்காரர்கள் வந்து தாக்கி, சாக்கில் போட்டு கட்டி நாலு மூலையில் நாலு பேர் தூக்கிக் கொண்டு போகும்பொழுது, என்ன செய்வது என்று அவர்களுக்குள் பேசுவது மூட்டைக்குள் இருப்பவருக்குக் கேட்டது. நாலுபேரில் ஒருவன் தன் வேலையாள் என்று புரிந்தது. ஏண்டா, முனியா, நீயுமா இதிலிருக்கிறாய் என்று கேட்டார். ஆமாம் சாமி என்று என்றுமுள்ள பணிவோடு பதில் சொன்னானாம் அவன்.

வயிற்றுப் பசிக்கு எதைச் சாப்பிட்டாலும் பசி தீரும் என்பது நிலை. நாக்கு ருசிக்குத்தான் பேதம் வயிறு உடல். நாக்கு உணர்வு. மனித வாழ்வு ஒரு வகையில் உடலைப் போன்றது. எந்த சௌகரியமும் பலன் தரும் என்றால், பொதுவாக மனிதன் அந்தப் பலனைத் தயக்கமில்லாமல் நாடுகிறான்.

நன்றியுணர்வு வயிற்றுக்கும், நாக்குக்கும் கிடையாது. மனச்சாட்சிக்குண்டு. மனச்சாட்சி ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் என்றால் அவனுக்கு நன்றியறிதல் இருக்கும்.

துரோகம், ஆதாயமான நிலை, கட்சி மாறும் சூழ்நிலை, பேச்சை மாற்றிப் பேசிப் பலனடையும் நேரம், இது போன்ற நேரங்களில் நாலுபேர் ஏற்றுக்கொள்ளும் விஷயமானால், பெரும்பாலோர் உடனே மாறிவிடுவார்கள். வயதில் குறைந்தவர்கள் எளிமையாகவும், வயதில் மூத்தவர்கள் சிரமப்பட்டும் மாறுவார்கள், மாறாதவர்களில் பெரும்பான்மை, ஒரு சில சந்தர்ப்பத்தில் வயதானவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களை மற்றவர்கள் கேலி செய்வார்கள். விபரம் புரியாதவர்கள் எனப் பேசுவார்கள், மாறாதவர்களில் இரு பகுதியினருண்டு. முதல் வகை மனச்சாட்சிக்கு கட்டுப்பட்டு உண்மையான நன்றியுணர்வோடு பழைய இடத்தில் இருப்பவர்கள். அடுத்தவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்காது. மாறினால் நாலுபேர் என்ன சொல்வார்கள். இத்தனை வயதுக்குப்பின் ஏன் நமக்கு அதெல்லாம் என்று எண்ணி மாறாமலிருப்பார்கள். இவர்கள் ஒப்புக்கு நடப்பவர்கள். பிறர் இவர்களை மட்டுமே கேலி செய்வார்கள். மனச்சாட்சிக்கு உட்பட்டவரை கேலி செய்யமாட்டார்கள். உண்மை அங்கும் வெல்லும்; என்றும் வெல்லும்.

அன்னை தன் கருத்தை தெளிவாகக் கூறுகிறார். நன்றியறிதலை நம்முள் உள்ள தெய்வம் உணர்கிறது. அதனால் தெய்வத்திற்கு நன்றியறிதலை செலுத்தவேண்டும். மனிதர்களுடன் பழகும்பொழுது நல்லெண்ணம், உதவி மனப்பான்மை வேண்டும் என்கிறார்.

மனிதனுக்கு நன்றியறிதலை செலுத்தக் கூடாதா என்று கேட்கலாம். மனிதனிடமுள்ள தெய்வீக குணத்திற்கு நன்றியறிதலைச் செலுத்தலாம். மனிதனால் நன்றியறிதலைப் பெற்று, மீண்டும் அதற்குரிய வகையில் நடக்க முடியாது. மனிதனுக்கு நன்றியறிதலை செலுத்தினால், பிரதி பலனாக எதையும் எதிர் பார்க்காதவர்கள் செலுத்தலாம். நன்றியை எதிர்பார்ப்பது அறிவுடைமையாகாது. சாவித்திரி என்ற காவியத்தில் Man of Sorrows சோக மனிதனின் மனநிலையை நீளமாக வர்ணித்த பகவான்,

I have loved since my birth. no one has loved me பிறந்ததிலிருந்து அன்பைச் செலுத்தினேன். எவரும் என்னிடம் அன்பாக இல்லை என்று எழுதுகிறார். பகவானைப் பற்றி அன்னை சொல்லியிருப்பதை நாம் கவனித்தால், அவர் தன் மனநிலையை, தன் அனுபவத்தையே இங்கு எழுதுவதாகத் தோன்றுகிறது. பகவானுடைய போட்டோவில் அவர் முகம் சோகம் நிறைந்திருப்பதைப் பார்த்து இந்த முகத்தை அவர் எனக்குக் காண்பித்ததேயில்லை என்கிறார். மனித சுபாவத்தை ஆழ்ந்து சோதித்த பகவான், அதனால் அன்பைத் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாது என்று விளக்குகிறார்.

நிரந்தர அமைதியுடனும், சந்தோஷத்துடனுமிருக்க வேண்டுமானால் ஆழ்ந்து தீவிரமாக இறைவனுக்கு நன்றியறிதலை அன்றாடம் தெரிவிக்க வேண்டும். அவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதே நன்றியறிதலின் வெளிப்பாடாகும்.

ஆன்மா — சைத்திய புருஷன் — வெளிப்பட ஆரம்பித்த பின்னரே உள்ளத்தில் கருணை உற்பத்தியாகிறது. நன்றி உற்பத்தியாகிறது. உடலும், உணர்வும் கருணையை பலஹீனம் எனக் கருதுகின்றன. உடலுக்குள்ள வலிமையை வெளிப்படுத்த

கருணை தடையாக இருக்கின்றது. உணர்வுக்குரிய வேகத்தை நன்றியறிதல் தடை செய்யும். தங்கள் இயல்பான வலிமையை தடைசெய்வதால் கருணையையும், நன்றியையும் உடலும் உணர்வும் விரும்புவதில்லை.

மனமும், அறிவும் அதற்குரிய முழுத் தெளிவுடனி ரூப்பதில்லை என்பதால் உணர்வின் ஆசையாலும், உடலின் இருளாலும் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, தன் சுதந்திரத்தை இழந்து, அர்த்தமற்ற அடிமையாகச் செயல்படுகிறது. ஆசை தன்னை மீறிய நேரத்தில் அறிவு செயலற்றுப் போகும் என்பது மட்டுமல்ல, அந்த ஆசையை நிறைவேற்ற அது இட்டவேலையை தனக்கேயுரிய புத்திசாலித்தனத்துடன் செய்வதைப் பார்க்கலாம். உடலின் இருள் பூரணமானது. அதன் போக்கை மீற அறிவால் முடியாது. பத்தியத்தை மீறினால் உயிருக்கு ஆபத்து என்றாலும் உடல் பத்தியத்தை மீற முயலும். அறிவு அதற்கு துணை நிற்குமே தவிர உடலைக் கட்டுப்படுத்த முன் வராது. மற்றவர்கள் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். மனத்திற்கு அறிவுடைய விழிப்பில்லை. விழிப்பேற்படும் பொழுதும் அறியாமையால் விழித்தெழும். எழுந்த நிலையில் அதன் பார்வையில் கருணைபட்டால், கருணையை கருணையாகச் செயல்பட அனுமதிக்காது, தனக்குப் புரிந்த வகையில்தான் அனுமதிக்கும். ஆன்மாவால் உற்பத்தியான கருணையை மனம் நடைமுறையில் பரிதாபமாக மாற்றும். அதிகமாகப் போனால் உதவியாக ஏற்றுக்கொள்ளும். நன்றியறிதலை, பெற்றதைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் மனநிலையாக மாற்றும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தனக்கு மரியாதை தேடும், புகழை நாடும்.

கருணையையும், நன்றியறிதலையும் உடலும் உணர்வும் பலஹீனமாகக் கருதுகின்றன. அவற்றை மனம் பரிதாபமாகவும் பட்ட கடனைத் திரும்பத் தருவதாகவும் மாற்றுகிறது. ஆன்மாவுக்கு மட்டுமே தெளிவுண்டு. ஆன்மா விழித்தெழுந்தால் ஜீவனை ஆட்சி செய்தால், உதவியை நாடும் அனைத்தை நோக்கியும் நம் கருணை வெள்ளமாகப் பாயும். தெய்வம் வெளிப்படும் இடங்களைக் காணும் பொழுது மனத்தில் நன்றியறிதல் தானே உதயமாகும். கலப்பற்ற கருணை, தூய

நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்தும் திறன் மனத்திற்கில்லை, ஆன்மாவுக்கேயுண்டு.

அருள் அனைத்துலகிலும் செயல்படுகிறது, அறியாமையால் மனிதன் அதைக் காண முடிவதில்லை. அருள் செயல்படும் நேரம் அதைக்கண்டு அன்பு பெருகி, அதை இறைவன் திருவுள்ளமாக அடையாளம் காணுதல் நன்றியறிதலாகும் என்கிறார் அன்னை. சிறு குழந்தைகள் தெருவில் ஆரவாரமாக விளையாடும் பொழுது இறைவனைக் காண்கிறேன். அவனைக் கண்டதால் மனம் நன்றிப் பெருக்கால் நிறைகிறது என்கிறார் அன்னை.

நான் வீடு கட்டினேன். நான் எலக்ஷன் நடத்தினேன். நான் விளம்பரம் செய்தேன், நான் ஆப்ரேஷன் செய்தேன், நான் குடும்பம் நடத்துகிறேன் என்பது நம் நிலை. வீட்டை இறைவன் கட்டுவதை நம் ஊனக் கண் பார்த்திருந்தால் நாம் கருவியாக இருக்கின்றோம் என்று விளங்கும். எலக்ஷனை நடத்துவது ஆண்டவன், என்னை அங்கு வேலை செய்யச் சொல்லியது இறைவன் என்றெல்லாம் நமக்கு விளங்க அடக்கம் தேவை. நான் செய்தேன் என்று கூறுவது அகந்தை. இதுவரை நடந்தவை இறைவனால் நடந்தவை, இப்பொழுது நடப்பவையும் அவன் செயலே என்றுணரும் அடக்கம், நன்றியறிதலாகும்.

சீப் இன்ஜினீயருடன் நான்கு பேர் இருந்தால், யாரை எது கேட்டாலும் அவர்கள் பதில் சொல்லாமல் CE-யைப் பார்ப்பார்கள். முதலாளிக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள், கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்ட மனைவி, தலைவர் கீழேயுள்ள தொண்டர் ஆகியவருடைய பழக்கம் இது. இயல்பாக அவர்களுக்கு பதில் எழாது. தலைவரைத் திரும்பிப் பார்ப்பார்கள். தலைவர் பதில் சொல்ல வேண்டும், அல்லது இவரைப் பதில் சொல்ல உத்தரவிட வேண்டும்.

எந்த நேரமும், எந்தச் செயலிலும் இறைவனைக் காண்பதால் அவனிருக்கின்றான் என்ற நினைவில், அவனுக்குத் தன்னை இயல்பாகக் கட்டுப்படுத்தி, அவனுக்காக நாம் செய்யும் காரியங்களை அதிகபட்சத் திறமையோடு செய்வது, நாம்

கடமையைச் செய்வதாகும். அந்தக் கடமையுணர்வு நன்றி யறிதலாகும்.

இயல்பாக சந்தோஷமாக இருப்பதே இறைவனுக்கு நாம் நன்றி செலுத்துவதாகும் என்கிறார் அன்னை.

நமக்குக் கிடைப்பதெல்லாம் அன்னையின் அனுக்கிரஹம். முதல் பரிசு பெறுவது அருள். மூன்றாம் முறை பெயிலாவதும் அன்னையின் அருள். பரிசை மட்டும் காண்பவன் அரை மனிதன். பெயிலானதும் அருளே என்று அறிபவனே முழுமனிதன். நான் கொடுக்கும் எதையும் சந்தோஷமாகப் பெற்றுக்கொள்வதே தன்னலமற்றதற்கு அடையாளம் என்கிறார். மூன்றாம் முறை பெயிலானபின் சந்தோஷமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனம் சுயநலத்தால் சுருங்காது. வெற்றி மட்டும் நல்லது எனக் கருதுபவன் சுயநலம் பாராட்டுபவன். நான் மூன்றாம் முறை பெயிலாவது அன்னையின் செயல் பூர்த்தியாவதற்காக என்று ஏற்றுக்கொள்ள சுயநலமிருக்கக் கூடாது. பரந்த தன்னலமற்ற மனம் வேண்டும். அந்த நேரம் நன்றியுடன் இருப்பது அகந்தைக்கு நாம் செய்யும் மாற்று என்கிறார்.

தானென்ற ஆணவமுடையவனால் நன்றியுடனிருக்க முடியாது, அவன் காரியம் ஜெயித்தால் அது அவனுடைய திறமைக்கு வெற்றி. தோற்றால் மற்றவர்கள் காரணம். அவன் மனிதனையும் குற்றம் சாட்டுவான், தெய்வத்தையும் நிந்திப்பான். அவனுக்கு வேண்டியது வெற்றி. தெய்வமில்லை, நன்றியறித லில்லை. கிடைத்தால்தான் பெரியவன், கிடைக்காவிட்டால் மற்றவர்கள் சரியில்லை. எனக்கு வெற்றியைக் கொடுக்காத தெய்வம் எனக்கெதற்கு? அப்படிப்பட்ட தெய்வத்தை நான் ஏன் வணங்க வேண்டும் என்பது அவன் நிலை. நன்றியறிதலுக்கும் அவனுக்கும் தூரம்.

வருஷத்தில் ஒரு முறை வரும் பரீட்சைக்கு முழுமூச்சோடு படிக்கின்றோம். அதேபோல் வருஷம் முழுவதும் படிப்பது சிரமம். வாழ்நாள் முழுவதும் சேகரம் செய்த செல்வத்தைக் கொண்டு பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்கிறோம் அல்லது வீடு கட்டுகிறோம். வருஷம் ஒரு வீடு கட்டுவதோ, வருஷம் ஒரு

திருமணம் செய்வதோ எளிதல்ல. நீண்ட நாள் முயற்சியில் நடக்கும் ஒரு பெரிய காரியம் அது. அதேபோல் வெகு நாள் எதிர்பார்த்தவரைச் சந்தித்தபொழுது உணர்ச்சி வசப்பட்டு பொங்கிவழியும் நிலைக்கு வருகிறோம். அவருடனே தொடர்ந்து வசிக்கும் பொழுது அதே உச்சகட்ட உணர்ச்சி தினமும் வருவதில்லை. பல ஆண்டுகளாக மனம் சிந்தித்த ஒரு விஷயம் புலனாகும்பொழுது ஞானம் உதயமானதுபோல் மனம் பளிச்சென்றிருக்கிறது. அதனால் முகம் பிரகாசமடைகிறது. அது அடிக்கடி வருவதில்லை. வந்ததை நிரந்தரமாக நிலைப்படுத்துவது கடினம்.

நன்றியறிதல் அதே போன்று ஆன்மாவின் முயற்சி. பல நாளை முயற்சி ஒரு நாள் பலன் தருகிறது. அதை நிலையாகத் தினமும் பின்பற்றுவது எளிதல்ல. ஒரு முறை நன்றியறிதல் வெளிப்பட்டால், அதன்பின் அது பின்னணியில் போய்விடும். இறைவன் நம்மை அறிவான். செயலையும், செயலின் தன்மையையும் அறிவதாலும், ஏன் நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்பதையும் அறிவதாலும், நாம் செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தையும் அவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடிகிறது.

நன்றியறிதலின் அளவு, ஒருவருடைய பெருந்தன்மைக்கு அளவு கோலாகும்.

ஒரு பெரிய கடைக்கு நாம் சென்றால் நம் அந்தஸ்துக்கு மீறிய வரவேற்பு கிடைக்கிறது. தேர்தல் சமயத்தில் சாதாரண மனிதர்கள் வாக்காளர் பெருமக்களாகி விடுகிறார்கள். முக்கியமான ஆபீசில் சிறிய உத்தியோகத்திலிருப்பவர்களுக்கு பெரிய நேரங்களில் பெரிய மரியாதை கிடைப்பதுண்டு. டாட்டா கம்பனியில் கிராமத்துப் பிள்ளைகளை சோதனை செய்து அபரிமிதமான திறமை இருக்கும் என்பவர்களை எடுத்து, பெரிய தொழிற்சாலைகளில் டெக்னீஷியனாக பயிற்சி அளிப்பதுண்டு. அவர்கள் தங்கும் ஹாஸ்டலுக்கு ஒருவர் போனார். நேற்று வரை கிராமத்திலிருந்த பிள்ளைகள் இன்று கட்டில், மெத்தை, தரையில் கம்பளம், TV, போன்ற உயர்ந்த

வசதிகள் நிறைந்த அறையில் தங்கியிருந்தார்கள். ஏன் இவ்வளவு வசதி இவர்களுக்கு என்று வந்தவர் கேட்டார். அவர்கள் மிக நுட்பமான (parts) பகுதிகளைச் செய்யவேண்டும். அவற்றைக் கவனமாகக் கையாள வேண்டும். அவை விலையுயர்ந்த பகுதிகள், என்று பதில் சொன்னார். அவர்களை நாம் நுட்பமாகக் கவனித்தால்தான், அவர்கள் இப்பகுதிகளை (parts) நுட்பமாகக் கவனிப்பார்கள் என்றார். பயிற்சி பெறும் பிள்ளைகளுக்கு தங்களை அன்புடனும், அளவு கடந்த வசதியுடனும் கவனிக்கின்றார்கள், என்ற எண்ணம் உயர்ந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. பக்திக்கு அது போன்ற உணர்வுண்டு. ஆண்டவனுக்கிறான். அவன் நம்மை நினைக்கின்றான், நம் தகுதிக்கு மீறிய அன்பை நம் மீது பொழிக்கின்றான் என்று பக்தியுணர்கிறது. அதுவே நன்றியறிதல். ஒவ்வொரு முறையும் மனிதன் இறைவனின் கருணையை தன் பக்தியால் தொடும் பொழுதும், இறைவனின் அருள் அவனையறியாமல் தீண்டும் பொழுதும், இந்த நன்றிப்பெருக்கு ஏற்படுகிறது. அது பரவசமாகிறது.

பல பேர் உள்ள இடத்தில் ஒரு குழந்தை வந்தால் அனைவரும் அதை கவனிக்கின்றனர். அனைவருடைய முகத்தையும் அந்த நேரம் கவனித்தால், அவை மலர்ந்து பிரகாசமாக இருக்கும். அப்பிரகாசமான மலர்ச்சி நன்றி யறிதலாகும். இதை நாம் அறிவோம். அவ்வுணர்வுக்கு ஈடில்லை; இணையில்லை. அழகிய மலர், பறவையின் குரல், நல்ல செயல், செதுக்கப்பட்டதுபோன்ற சொல், சூரிய உதயம், ஆகியவை மனிதனை அதுபோல் மலர வைக்கும். வாழ்க்கை என்றால் வாழ வேண்டியது, பாரமானது, மீதி நாளைக் கழிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மாறி வாழ்வு ஜீவனுள்ளது, மலரும் தன்மையுடையது, நாம் காண்பதே முடிவல்ல, பின்னணியில் உள்ளது பெரியது, இறைவன் திரை மறைவில் நின்று புன்னகையால் மலர்கின்றான் என்ற பரவச உணர்வு ஏற்படும்.

பக்தியில்லாமல் நன்றியறிதல் பூரணம் பெறாது. நன்றி யறிதலின் நறுமணம் பக்தி மூலமாகவே வீசும்.

ஆர்வமாக இயல்பாகச் செயல்படுபவர்களுண்டு. ஆர்வம் அதிகமாகும்பொழுது புதிய சந்தர்ப்பங்கள் சில சமயம் வரும். அவை பொருள் பெருகும் சந்தர்ப்பமாக இருப்பதும் உண்டு. சந்தோஷம் பெருகும் வாய்ப்பாக இருப்பதும் உண்டு. உயர்ந்த நன்றியுணர்வு தானே எழுபவருண்டு. அவர்களுடைய உணர்வு சிறக்கும் பொழுது அருளைக் கண்ணுறும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அன்னை படிப்பறிவில்லாத பலரைத் தான் பார்த்து அவர் களிதம் ஆர்வத்தையும், நன்றியறிதலையும் கண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

ஆர்வமாகச் செயல்படும் நேரம் சுயநலத்தைக் தாண்டி வருகிறோம். அகந்தையையும் தாண்டிப் பயன்படும் கருவி ஆர்வம். நன்றியறிதல் பெருகியபொழுதும் அகந்தையை மனிதன் கடந்து வருகிறான். இவை ஆன்ம விளக்கம் தருபவை.

நம்மால் பிறரிடம் நன்றியறிதலுடன் இருக்க முடியுமானால் நல்லது. ஆனால் அதையே ஒரு கொள்கையாகக் கடைப்பிடித்து மற்றவர்கள் நமக்கு நன்றியறிதலுடன் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கக் கூடாது. அதுவே சிறப்பு. நடைமுறையில் நாம் நன்றியறிதலைக் கடைப்பிடித்தால், மனம் பிறரிடமும் அதை எதிர்பார்க்கும். மனிதர்களிடம் நல்லெண்ணமும், இறைவனுக்கு நன்றியறிதலையும் செலுத்த வேண்டும் என்கிறார் அன்னை.

மனிதன் நன்றியறிதலுடையவன் இல்லை என்பதை நம் மனம் ஒத்துக்கொண்டாலும், நாம் அவனுக்கு நன்றியோடு இருக்க முயல்வது நல்லதல்லவா என்று மனம் நினைக்கிறது. அதையும் செய்து பார்த்தால் வேறொன்று புரியும். மனிதனால் நன்றியுணர்வை பெற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. அவன் அதற்கு ஏதாவது ஒரு காரணம் கற்பிக்க முற்படும் பொழுது நாம் மனம் ஒடிந்து, கசந்து விடுவோம். நன்றியறிதலுள்ளவரிடம் நாமும் நன்றியறிதலுடனிருந்தால் அங்கு பிரச்சினை வராது. நல்லுணர்வுக்கும் செயல்படும்பொழுது வரையறையுண்டு. எல்லையைத் தாண்டினால் எதற்கும் தலைகீழான பலன் வரும்.

இவையெல்லாம் வாழ்விற்குட்பட்ட பிரச்சினைகள், கண்ணுக்கு தெரியும் நிகழ்ச்சிகள். ஒருவர் நமக்கு வேலை வாங்கிக்

கொடுக்கிறார். மனம் நெகிழ்ந்து விடுகிறது. வேலை கிடைத்தவுடன் அவரைப் போய்ப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு வருகிறோம். இது நல்ல காரியம். வேலை வாங்கிக் கொடுக்கும் நல்ல குணமுள்ளவர் ஏன் பையன் வந்து சொல்கிறான்? மேலும் உதவி எதிர்பார்க்கிறான் போலிருக்கிறது என்று நினைக்கிறார். உதவி செய்யும் மனப்பான்மையையும், பிறரைத் தவறாக நினைக்கும் சின்ன புத்தியும் கலந்திருக்கின்றது, அதனால் அவருக்கோ அவனுக்கோ பிரச்சினையில்லை.

இதைத் தாண்டிய கட்டங்களுண்டு. அங்கு பெறுபவருக்கும். கொடுப்பவருக்கும் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாது. நிகழ்ச்சிகள் தானே நிகழும். நாமும் உள்ளுணர்வால் அதற்கேற்ப நடந்தால், நல்லது. தானே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு நாம் யாருக்கு நன்றி சொல்ல முடியும். மனம் வேலை செய்தால் அதன் குணத்திற்கேற்ப நடக்கும், அவை ஒத்துப்போக வேண்டும். முரண்பாடிருந்தால், சமூகமும் நம் மனச்சாட்சியும் ஏற்றுக் கொள்வதை life வாழ்வு ஏற்றுக்கொள்ளாது. அதற்குரிய தீர்ப்பை வழங்கும். தீர்ப்பு மனநிலைக்கேற்ப இருக்கும்.

இருபதுலட்ச ரூபாய் சொத்துள்ளவர் வக்கீலை அணுகி திவால் பதியச் சொன்னார். எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்து முடியும் சமயத்தில், அவர் வாழ்வில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவருக்கு நேராக கடமையில்லாத இடத்தில், நல்ல உதவி செய்யும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. உதவியைப் பெற வேண்டியவர் இவரை உதவி கேட்கவில்லை. கேட்கக்கூடிய உறவில்லை, தன் திவால் நிலைமை ஒருபுறமிருக்க, உதவி கேட்காதவருக்கு, உதவ வேண்டும் என முடிவு செய்தார். தான் உதவமுடியாத நிலை. மலையைப் பிரட்டி வெற்றிகரமாக 30 நாளில் 300 நாளில் முடியாததை செய்து முடித்தார். உதவிபெற்றவர் நன்றிப்பெருக்கால் நெகிழ்ந்தார். திரும்ப அவர் செய்யக் கூடியது ஒன்றுமில்லை. இதில் சம்பந்தப்பட்ட தொகை, பெற்றவருடைய நிலையை விட மலை அளவு பெரியது. அதனால் உணர்வால் செலுத்திய நன்றியுடன் அவர் கடமை முடிந்தது. அடுத்த ஆண்டு நிலைமை அளவு கடந்து மாறியதால் பெரும் தொகையால் சென்ற ஆண்டு உதவியவருக்கு நல்ல உதவி செய்யும் திறன்

வந்தது. அந்த உதவியைச் செய்ய முன் வந்தார். ஏனோ முதலில் உதவி செய்தவர் அவ்வுதவியைப் பெற மறுத்துவிட்டார். அடுத்த ஆண்டு நிலைமை மேலும் மாறியது. 20 லட்சம் சொத்து திவாலாகும் நிலையை எட்டியவர், 2½ கோடி சொத்து பெற்றார். இவர் செய்த உதவியும், இவருக்கு மற்றவர் செய்ய முன் வந்ததும் அவர்கள் தெளிவுற அறியாதது. இருவருக்கும் மனம் நேர்மையாக இருந்ததால் தொடர்ந்து நல்லதை life வாழ்வு தானே தன் சட்டப்படி நடத்திக் கொண்டது.

35 வயது இலட்சியவாதி நெடுநாள் சிரமத்திற்குப் பின் சௌகரியமான உத்தியோகம் பெற்றார். 300 பேர் வேலை செய்யும் ஸ்தாபனத்தில் junior most கடைசி நிலையில் சௌகரியமான உத்தியோகம் கிடைத்தது. பிரபலமானவர் என்பதால் தினமும் பல பேர் இவரிடம் அறிமுகமானார்கள். அனைவரும் தங்கள் வசதிக்காக இவரிடம் வருபவர். அவர்களுள் இலட்சியவாதியாக ஓர் இளைஞரும் வந்தார். வந்தவர், இவரைத் தலைவராகவும், இலட்சியத் தலைவராகவும், அன்பிற்குரிய வராகவும் ஆர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டார். செய்யக்கூடியது என்று ஒரு திட்டமோ, காரியமோ இல்லை, எல்லாம் பேச்சளவில். ஆனால் ஜீவனும், இலட்சியமும், உண்மையும், உயர்வும் நிறைந்த நாட்களாக அவர்கள் உறவு வளர்ந்தது. புதிய நிலையை உருவாக்கலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. ஸ்தாபனத்தில் ஸ்தாபிதமானதிலிருந்து இல்லாத இலட்சியத்தை உருவாக்க முனைந்தார் இலட்சியவாதி. எதிர்பாராவிதமாக, பல தடையிருக்க வேண்டிய இடத்தில், பல பாராட்டுகளுடன், இலட்சியத் திட்டம் நிறைவேறியது. அந்தத் திட்டத்தில் பெறவேண்டிய அனைத்துப் பலனும் இலட்சியவாதிக் கே முழுமையாகக் கிடைத்தது. முதல் கட்ட வெற்றி, அடுத்த கட்டத்தை நினைக்கச் சொல்லிற்று. அடுத்த கட்டம் 100% நிறைவுடன் நிறைவேறியது. ஸ்தாபனத்தில் ஜூனியராக இருந்தவருக்கு சீனியர்களுக்கு கிடைக்காதது கிடைத்தது. அதற்கடுத்த கட்டத்தையும் எட்டவேண்டும் என அனைவரும் அவரை உற்சாகப்படுத்தினர். மந்திரியின் நண்பர் துணை வந்தார். பெரிய கட்டம் பெரிய அளவில் பெரும் புகழோடு

பூர்த்தியாயிற்று. இதற்கடுத்தாற்போல் உள்ளது ஸ்தாபனத் தலைவருக்கும் மேற்பட்ட இடம். அதிலும் முழு செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. எல்லாம் ஒரு வருஷ காலத்திய நிகழ்ச்சிகள். இளைஞரும் இலட்சியவாதியும் பிரியா நண்பர்களானார்கள்.

இளைஞருக்கு அற்புதமான நல்ல உதவியை இலட்சியவாதி செய்யும் சந்தர்ப்பம் அருகில் காத்திருந்தது. கேட்டுப் பழக்கமில்லாதவர் இளைஞர். வற்புறுத்திக் கேட்டாலொழிய கொடுத்துப் பழக்கமில்லாதவர் இலட்சியவாதி. ஆனால் கேட்கும் நிலையும், கேட்டு வற்புறுத்தும் நிலையும் ஏற்படவில்லை. இளைஞன் தன் வாழ்வின் அடுத்த பகுதியைத் தேடிப் போய் விட்டான். இளைஞனின் தன்னலமற்ற இலட்சிய நோக்கால், இலட்சியவாதியின் பத்து ஆண்டு வறண்ட வாழ்வில் புதிய நிலைகள் உருவாகி, பெரிய பெரிய வெற்றிகளை எல்லா கட்டத்திலும் அளவு கடந்து வாழ்க்கை வாரி வழங்கியது. வாரி வழங்கிய வாழ்க்கைக்கு ஒரு நியதியுண்டு. அதற்குரிய முறையில் பெற்றவர் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வாழ்வின் அடுத்த நியதிகள் செயல்படும். தான் பெற்றது என்ன என்றறியும் இலட்சியவாதிக்கு, தான் எப்படிப் பெற்றோம் என்ற தெளிவில்லை. யார் மூலம் இந்த நிலைகள் ஏற்பட்டன என்பதும் எண்ணத்தில் எட்டாத ஒன்று. இலட்சியவாதிக்கு இதெல்லாம் தெரியாது என்றால், இளைஞனுக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனால் தெரியவே தெரியாது என்று மட்டும் சொல்லமுடியாது. இதையெல்லாம் நீங்கள் வந்த பின்தானே ஆரம்பித்தேன் என்று அடிக்கடி பேசுவதுண்டு. சூட்சும உணர்வுக்குத் தன் கடமை தெரியாமலில்லை.

செய்ய வேண்டியவருக்குச் செய்யாதது மட்டுமல்ல. இலட்சியவாதிக்கு உறவு ஒருவர் உண்டு. அவர் இலட்சியத்திற்கு எதிரானவர். அவருக்குத் தகுதியில்லாததை - இளைஞனுக்குத் தகுதியுள்ளதைச் - செல்லும் தடம் புரண்டு, பெருமுயற்சி செய்து இலட்சியவாதி பெற்றுக் கொடுத்தார். சில ஆண்டுகள் சென்றன. உதவி பெற்ற உறவினரும், இளைஞனும் வேறோர் இடத்தில் பெரிய அந்தஸ்திலும், சிறிய அந்தஸ்திலும் சந்தித்தனர். அந்தஸ்திற்கு ஏற்ப உறவிருந்தது. இலட்சியவாதி உறவினரை

வந்து பார்க்க ஆவலான நேரம். உறவினர் அகால மரண-
மடைந்ததால் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டு வர நேர்ந்தது.

செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல், செய்யக் கூடாத-
வருக்குச் செய்தால், சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளும். மனச் சாட்சி
அனைவருக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளாது. வாழ்க்கை அதன்
நியதிக்குரிய பலனைத் தவறாது வழங்கும்.

இறைவனையடைய நன்றியறிதல் நல்ல முறை. வாழ்வில்
தனக்கு நடப்பவை அனைத்துக்கும் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த
கூடியவன், இறைவனையடைவான்.

நன்றியறிதல் என்ற மலருக்கு ipomea என்று பெயர். வேலி
யில் பயிராகும் செடி. குவளை போல் சற்று நீலநிறமானது. ஆடா
தொடை செடி என்று பெயர். அதன் மலருக்கு நன்றியறிதல்
என்ற பெயரை அன்னை அளித்துள்ளார்.

விஸ்வாசமும், துரோகமும் ஒன்றே என்பது ஆன்மிகக்
கொள்கை. விஸ்வாசமாக ஆரம்பிக்கும் உறவு துரோகத்தில்
முடியலாம். துரோகத்தில் ஆரம்பிப்பது விஸ்வாசத்தில்
முடியலாம் என்பது ஆன்மிகச் சட்டம். ஆன்மா செல்வத்தை
அனுபவிக்க முயன்றால், செல்வமுள்ள இடத்தில் ஜனிக்கிறது.
அடுத்த பிறவியில் அதிகச் செல்வம் உள்ள இடத்தில்
பிறக்கின்றது. தொடர்ந்து பெரிய செல்வத்தை நாடி முடிவில்
மிகப்பெரிய செல்வந்தர் நிலைக்கு வரும். செல்வத்தை முழுவதும்
அனுபவித்த ஆன்மா, இனி இதற்கு எதிரான அனுபவத்தைப்
பெற விழையும். ஏழையாகப் பிறக்கும். தொடர்ந்து அதிக ஏழ்மை
நிலையை நாடும். முடிவில் தரித்திரமே உருவான நிலையில்
ஜனிக்கும். அதற்கடுத்தாற்போல் வேறு அனுபவத்தை நாடும்.

உஜ்ஜயினி அரசன் நன்கு தமிழ் பயின்று, தமிழில்
புலமையுள்ளவன். ஒரு பிச்சைக்காரியின் அழகைக் கண்டு
வியந்து அவளை மணந்தான். பிச்சைக்காரிக்கு இராஜபீடமும்
அரசனும் ஒத்துவரவில்லை. குதிரை லாய சாணி நெடியும்,
குதிரைக்காரனும் மனத்திற்கு இதமாக இருந்தது. அரசன்
கண்ணில் இது பட்டு விட்டது. அவளை நடுத்தெருவில் நிறுத்தி

கல்லால் அடிக்கச் சொன்னான். அவள் இறந்துவிட்டாள். அரசன் பட்டத்தைத் துறந்து பரதேசியாகி பட்டினத்தார் சிஷ்யனாகினான். அவள் நாயாகப் பிறந்து பட்டினத்தாரை தஞ்சம் புகுந்தாள். பட்டினத்தார் அந்த நாயை பத்திரகிரியிடம் ஒப்படைத்தார். நாய் பத்திரகிரியின் சட்டியால் அடிபட்டு மீண்டும் அவர் கையால் இறந்தது. அடுத்த பிறவியில் காசிராஜன் மகளாகப் பிறந்து, தன்னை பத்திரகிரியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டினாள். அவனும் அழைத்து வந்தான். பத்திரகிரி அவளுக்கு மோட்சம் அளித்தார். கடைசிப் பிறவியில் அவள் பெற்ற விஸ்வாசம், முதற்பிறவியில் துரோகமாக ஆரம்பித்தது.

கல்கத்தாவிலிருந்து ஆசிரமம் வந்தவர்கள் இரயிலில் அன்னையைப் பற்றி பேசியதைக் கேட்ட விவசாயி கண்கலங்கி தன் முழுசொத்தான சேமிப்பு ரூ 1-ஐ முடிச்சிலிருந்து எடுத்து, இதுவே என் சேமிப்பு. அந்தத் தாயிடம் இதை என் சார்பாகக் கொடுங்கள் என்றார். அதைப் பெற்ற அன்னை அவனுடைய பக்தி விஸ்வாசத்தால் பெரு மகிழ்ச்சியடைந்து “இப்படிப்பட்ட நன்றிக்குத் தெய்வம் எப்படி பிரதிபலன் அளிக்க முடியும்” என்றார்.

அன்னை எழுதிய கதை

ஒரு பெரிய அரண்மனையின் இரகஸ்ய இடத்தில் புத்தி என்ற இடம் இருந்தது. தேவதைகளுக்கான திருவிழா ஏற்பாடாயிற்று. அங்கு தைரியம், அடக்கம், உண்மை, சாமர்த்தியம், தர்மம், அன்பு, பொறுமை, மென்மை, கருணை போன்ற தேவதைகள் அங்கு குழுமியிருந்தன. திடீரென்று பொன்னாலான வாயிற்படியைத் தாண்டி புதியதாக ஒரு தேவதை நுழைந்தாள். துவார பாலகர்கள் அத்தேவதையை முன்னால் பார்த்ததில்லை என்பதால் உள்ளே விடத் தயங்கினார்கள். ஒரு வழியாக உள்ளே அனுமதித்தனர்.

அத்தேவதையின் தோற்றத்தில் அவர்கள் எந்தப் பெரிய அம்சத்தையும் காணவில்லை. வெள்ளையுடையுடன் எளிமையான தோற்றம் அவர்களுக்கு வறுமையாகவே தெரிந்தது.

இளமையாகவும், மென்மையாகவும் இருந்த அத்தேவதை அவ்வளவு பெரிய ஆர்ப்பாட்டமான அரங்கில் நடக்கவே தயங்கினாள்.

சிலரிடம் கேள்விகள் எழுந்தன. சாமர்த்தியம் தன் நண்பர்களைக் கலந்து ஆலோசித்துவிட்டு, இந்தப் புதிய தேவதையிடம் சென்று, “இங்குக் குழுமிய நாங்கள் எல்லோரும் ஒருவரை ஒருவர் அறிவோம். நீங்கள் புதியவராகக் காணப்படுகிறீர்கள். நாங்கள் இதற்குமுன் உங்களைப் பார்த்ததில்லை. யாரென்று தெரிந்து கொள்ளலாமா” என்று கேட்டாள்.

பெருமூச்செறிந்துவிட்டு புதியவர், “உங்கள் கேள்வி எனக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கவில்லை. என்னை யாரும் எங்கும் அழைப்பதில்லை. என் பெயர் நன்றியறிதல்” என்று பதிலிறுத்தார்.

* * *